

MASLAČAK

GODIŠNJAK OSNOVE ŠKOLE RAVNE NJIVE - SPLIT

BROJ 13 - 2014

Predstava sa Srcem

Tema broja: Srednja škola

Čitamo mi, u obitelji svi

Idemo u Brazil!

Vidimo se najesen!

Riječ urednice

Dragi naši **Maslačkoljupci**, još je jedno ljeto pred vratima, a *Maslačak* opet u vašim rukama! Uskoro nam se bliži kraj (većine) školskih muka i nauka. Sve polako miriše na more, borove, u zraku se osjeća šušur i bezbrižnost ljetnih dana... Ipak, pred nama je još posla, slatkih briga, ocjena, važnih odluka i odricanja.

I naš *Maslačak* polako sazrijeva... **13 mu je godina već**, a znate kako su to osjetljive i nezgodne godine. Baš kao pravi trinaestogodišnjak i *Maslačak* raste, istražuje, spoznaje svijet i ljude oko sebe. Odrastati nije lako. Svaka godina nosi nove izazove, nova iskušenja...

U vremenu sveopće digitalizacije i tehnoloških promjena trudimo se ostati **vjerman i opipljiv odraz školske zbilje**.

S ljubavlju i pažnjom biramo sadržaje koji će najvjerodostojnije prikazati što se u našoj školi događalo od prošlogodišnjeg izdanja.

Ove smo godine odlučili otići koračić naprijed, poigrati se izgledom časopisa, malo ga dopuniti, izmijeniti. Tu je i **Tema broja**, nova rubrika u kojoj ćemo obrađivati najaktualnije teme s različitih gledišta. Kao prvu temu odabrali smo opis u srednje škole – kako pravilno odabrati zanimanje, uskladiti sposobnosti i interese; koje su razlike između osnovne i srednje škole... U tu smo svrhu posjetili Hrvatski zavod za zapošljavanje, razgovarali sa stručnim osobama, istražili iskustva prošlogodišnjih osmaša i sve to uz pomoć naših učenika suradnika zapisali.

U već stalne i prepoznatljive rubrike pokušali smo unijeti dašak kreativnosti kako bi

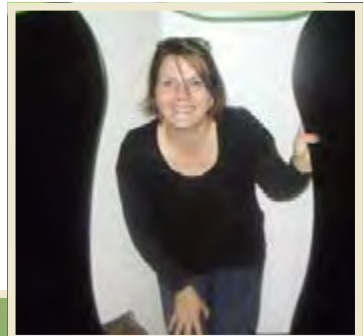
vam čitateljski užitek bio što potpuniji. Tako smo tradicionalne **Bisernice** uklopili u rubriku **Zabavnice** gdje možete pronaći i niz drugih zanimljivosti i aktualnih kvizova, ispunjaljki, premetaljki... U rubriku **Šarenica** uveli smo podrubriku **Mladi i svestrani**, stranicu posvećenu našim svestranim učenicima koji svoje slobodno vrijeme provode na drugačiji način... Ma ima tu svega! Nadamo se da ćete listajući stranice *Maslačka* pronaći nešto za sebe i da ćete prepoznati vrijednost i važnost našeg školskog glasila.

Na kraju najvažnije, a to su **zahvale** svima koji su na bilo koji način pripomogli u stvaranju ovogodišnjeg broja, a bilo ih je puno: od učiteljica i nastavnica koje su prikupljale učeničke radove, sudjelovale u stvaranju **Predmetnica**, učenika i učenica koji su

pokorno izvršavali dogovorene obveze, stručnih suradnika koji se rado odazivaju pozivu na suradnju, ravnatelja koji nas je podržao i omogućio nastajanje 13. broja. Ako se niste prepoznali u ovom opisu, hvala i Vama! Hvala i onima koji su „zaboravili“, na obećane radove, sad znamo što nam je s takvima činiti u budućnosti :)

Do sljedećeg broja budite marljivi, kreativni, odgovorni, uspješni i bezbrižni!

Urednica Antonela BeriĆ

Urednica u Ivaninoj kući bajki

Osnivač i izdavač:

OŠ Ravne njive
Sarajevska 30, Split
Telefon: 021/ 367-963
Faks: 021/ 456-534

Za izdavača:

Miljenko Bitanga, ravnatelj

Urednica:

Antonela BeriĆ, nastavnica

Grafičko oblikovanje:

Podrug studio

Naklada: 800 primjeraka

Izbor likovnih radova:

Ivana Čupo, nastavnica
Fotografije: razni izvori
Naslovnica: Ivan Podrug
Lektura: Antonela BeriĆ
Korektura: Toni Kovačević

Učenici suradnici:

Mia Peljto, Vana Vestić, Dea Jelavić, Tina Tutta, Petar Vuković, Korina Valenta; Ivana Jukić, Tea Dević, Karla Graovac, Marina Omazić, Joško Kristić, Ivan Elez, Stella Boić, Ivona Ivančević, Mia Soleša, Mihaela Babić, Paula Marić, Karla Božić Petričević, Angela Čorić, Mirjam Lejo, Antonela Čopac, Lara Deljusa, Angela Lekaj

Sadržaj

Dežurnice.....	4
Dani dobrote.....	10
Oko škole.....	12
Tema broja.....	14
Iz školske knjižnice.....	18
Kreativci.....	20
Maslačkići.....	28
Predmetnice.....	39
Pedagoški kutak.....	48
Šarenice.....	50
Šport.....	60
Zabavnice.....	62
Bisernice.....	66

*Maslačku, hoću li puhnuti
u tebe i zaželjati lijepe želje?*

*Želim da dobro prođem godinu
ovu
i sretno krenem u srednju školu.
Da se uvijek sretna budim
i zbog gluposti ne srdim.
Da zadovoljno i sretno skupim
uspomene
i ponesem ih u nove pobjede.*

*Maslačku, ispuni mi želje ove!
Nek' latice tvoje u život me vode!*

Ema Grgić, 8. c

odlikaši na osmu

S lijeva na desno ...

Na koljenima:

Ivana Jukić, Sara Vukić,
Antonio Jurko, Tea Dević,
Dea Jelavić, Karla Vrvilo,
Korina Valenta, Mia Soleša

2. red:

Vana Vestić, Agata Čeko,
Klara Erceg, Marina
Omazić, Matea Krolo, Joško
Kristić, Mia Peljto, Megi
Mandić, Stella Boić, Petra
Udiljak, Martina Bašić,
Mihaela Vuletić

3. red:

Marko Antonio Maršić,
Matej Dražić Balov, Ivan
Tarabarić, Marko Prpa,
Marin Vujica, Bartul
Leonardo Rajčić, Josip
Knezović, Petar Čelar

5⁸

Iz ravnateljeve perspektive

Ravnatelj na zadatku

Još jedna nastavna godina bliži se svome kraju...

Po čemu ćete je pamtit?

Pamtit ćemo je po uspjesima naših učenika, ali zasigurno i po ugodnom ozračju koje svakodnevno vlada na hodnicima i u zbornici, kao i po poboljšanim uvjetima rada u školi.

Slika školske zbornice neprestano se mijenja. Kakav je Vaš doživljaj zbornice danas i prije 30 godina?

Kroz smjenu generacija prolazimo potpuno bezbolno vodeći računa o primanju u radni odnos kvalitetnih i odgovornih kadrova. Svaka generacija donosi u zbornicu neke pozitivne novine, razmišljanja koja bi svaki ravnatelj trebao prihvatiti.

I sami ste nekad radili kao nastavnik. Što je teže: biti ravnatelj ili nastavnik?

Svaki posao koji se radi s ljubavlju lakše je i ljepše odraditi, pa tako i učiteljski i ravnateljski. Da bi bio dobar ravnatelj, definitivno moraš „živjeti” taj posao, biti dobar psiholog, pokušati usuglasiti sve nastavničke „stavove”, biti dobar organizator, a danasve imati jasnu viziju škole.

Slažete li se s tvrdnjom kako djeca nisu što su nekad bila? Jesu li današnji učenici uistinu drugačiji u odnosu na prethodne generacije?

Djeca su sigurno uvijek ista, onakva kakvu ih odgojimo. Danas je uvriježeno mišljenje da je sve u životu prije bilo bolje, grad, selo,

ljudi, običaji i slično... Obitelj je temelj svakog društva, a učenici prihvaćaju životne vrijednosti koje im nudimo. Naravno, pritom ne možemo zanemariti utjecaj medija, prijatelja, pa tako dijelom i škole.

U školi se neprestano nešto gradi, ruši, preuređuje... Što se sve promijenilo ove školske godine? Imate li nekih planova za buduće radove?

Nastavni je sat najvažniji dio svake škole, a učitelji sa skromnim plaćama još uvijek imaju dovoljno entuzijazma raditi izuzetno važan i odgovoran posao u učionicama. Kao ravnatelj trudim se osigurati učiteljima potrebna didaktička sredstva i mislim da za sada u tome uspijevam. Za vrijeme uskrasnih praznika kompletno je obnovljena informatička učionica, u svim učionicama postavljeni su klima-uređaji, te je preuređen neugledni prostor ispod stubišta u istočnom krilu škole. U ljetnim mjesecima obnovit ćemo učionicu koju koriste učenici s posebnim potrebama, kao i ostale kabinete.

Smatrate li da naša škola zadovoljava potrebe svih učenika? Postoji li u školi dovoljno izvannastavnih aktivnosti, što biste po tom pitanju kao ravnatelj voljeli promijeniti?

Ova škola definitivno ima izvrsne uvjete koji zadovoljavaju visoke standarde i potrebe svih učenika i učitelja, a izvannastavne aktivnosti dodjeljuju se učiteljima koji

imaju sklonosti za odrađivanje takvih sadržaja.

Živimo u društvu elektroničkih medija, djeca su okružena računalima, televizorima, mobitelima... Razmišljate li o uvođenju neke multimedijske sekcije koja bi se aktivnije bavila suvremenim tehnologijama?

Škola je živi organizam koji ne trpi statičnost, monotoniju, već upravo suprotno: raznovrsnost ideja, kreativnost učenika, posebno u vremenima novih suvremenih tehnologija. S obzirom na činjenicu da sve učionice u školi imaju priključke za internet, razmišljam o uvođenju e-dnevnika, a naravno i multimedijske sekcije.

Kad smo kod uvođenja izvannastavnih aktivnosti, ne možemo zaobići najavljenе promjene u sustavu obrazovanja. Što će se konkretno promijeniti u zaduženjima i obvezama nastavnika od sljedeće školske godine?

Početkom školske godine 2014./15. drastičnih promjena zasigurno ne će biti, tako da će svi učitelji biti zaduženi s punim radnim vremenom i izvannastavnim aktivnostima primjerenim pojedinoj osobi. Odlaskom u zasluženu mirovinu učitelja Hrvatskog jezika, Likovne kulture te Tjelesne i zdravstvene kulture, preslagivanjem radnih mjesta svi će učitelji raditi isključivo u jednoj školi jer samo na takav način mogu dati puni doprinos u svom radu.

Što biste za kraj poručili čitateljima?

Poseban pozdrav upućujem učenicima osmih razreda koji nakon osam godina svladavanja osnovnih elemenata odgoja i obrazovanja prelaze u nove životne i radne uvjete. Duboko vjerujem da će uspjeti mimoilazeći razne pošasti modernih i globalističkih vremena. Svim ostalim kolegama, roditeljima i učenicima želim dugo i toplo ljeto te puno obiteljskog ozračja i sreće.

Pogled unatrag

U iščekivanju GO-a

Maslačkove priče uvijek započinjemo od kraja, i to kraja prethodne školske godine. Školska godina 2012./13. ostat će zapamćena na stranicama školske povijesti kao još jedna uspješna godina u nizu. Službeni je kraj obilježen 5. srpnja 2013. sjednicom Učiteljskog vijeća na kojoj su sažeta sva zbivanja vrijedna spomena i pokojeg pljeska.

Važno je prezivati se Mandarić

Mandarići, učenici generacije

Dobro uhodanu školsku svakodnevnicu obilježili su svi sudionici, svatko na svoj način, a prije svega osmaši kojima je ovo bila posljednja godina u našim školskim klupama. Svake godine Učiteljsko vijeće bira najkvalitetnijeg učenika koji se, ne samo po ocjenama, već i po ostalim osobinama izdvaja među vršnjacima te time stječe titulu učenika generacije. Te odluke nisu jednostavne, često izazovu dugotrajne rasprave, ali protekle godine nije bilo teško odabrati one koji se ističu po svojim ljudskim i učeničkim sposobnostima. Titulu su tako ponijeli Marcela Mandarić (8. d) i Marko Mandarić (8. a), rođak i rodica, svestrane, nadarene mlade osobe koje

svojim osjećajem za druge oplemenjuju svaku sredinu u kojoj se nađu. Za svoj doprinos školi primili su i simbolične nagrade koje će ih podsjećati na osam lijepih godina provedenih u ovoj školi.

Nagrađeni učenici i mentori

Joško Kristić prima još jednu nagradu

Posebnu zadovoljštinu i čast u nastavnom procesu zasigurno donosi sudjelovanje na državnim natjecanjima. Nije tu riječ o taštini, već o priznanju učenicima koji su sposobni stečeno znanje primijeniti u izazovnijim situacijama, u širem kontekstu od onoga koji im se nudi u školskim klupama.

Rezultatu se svakako raduju i mentori uspješnih učenika jer se kroz rad s kvalitetnim učenicima i nastavnicima otvaraju nove mogućnosti i izazovi koje svaki učenik nosi sa sobom.

Uspjeh je siguran uz dobrog mentora

U istinitost ovih tvrdnji već se godinama uvjeravaju Joško Kristić (7.) 8. d i njegov mentor Marko Višić koji su na Državnom natjecanju iz matematike 2012./13. osvojili deveto mjesto. Za svoju ljubav prema matematici primili su zaslužene nagrade.

Posebne zasluge pripale su i mentorici Kati Jozić koja je s

učenikom Markom Mandarićem (8. a) sudjelovala na Državnom natjecanju iz hrvatskog jezika na kojem su osvojili četvrto mjesto. Marko Mandarić nije bez razloga postao i ostao učenikom prošle generacije.

Ponosne Markove mentorice.

Naime, sudjelovao je i na Državnom natjecanju iz fizike te uz pomoć mentorice Andree Norac zauzeo visoko peto mjesto. U nadi da će se ovakvi rezultati ponavljati, svim mentorima i učenicima želimo puno uspješnih rezultata kako bi na dostojanstven način promovirali ugled naše škole.

Spremni za nove pobjede

Razrednici pozdravljaju svoje najmilije

I dok se pripremamo za rastanak s još jednom generacijom osmaša, prisjetimo se prošlogodišnje generacije koja nas je pozdravila 30. lipnja 2013. Na svečanoj završnici u atriju škole okupili su se učenici svih osmih razreda, njihovi razrednici, učiteljice, ravnatelj i pojedini predmetni nastavnici. Učenicima su podijeljene svjedodžbe, pohvalnice, priznanja jer bilo je puno učenika iz generacije osmaša 2012./13. kojih ćemo se rado sjećati.

Kad učenika nema...

...školski hodnici ne miruju. I kad se ponadaju da je buci kraj, ravnatelj Miljenko Bitanga uvijek nađe neki valjani razlog, a zatim i izvođača radova koji će obogatiti unutrašnjost naše škole. Prošle je godine zbog dotrajalosti na redu bio strop ispred zbornice koji je obnovljen u kratkom roku. Malo svježine i ugodne boje učinilo je i taj dio naše škole oku ugodnijim.

Ispod skele do zbornice

Vrijeme je da se krene

27. kolovoza 2013. održan je drugi rok popravnih ispita za sve koji su svojim neradom i neznanjem zavrijedili takav neizvjestan rasplet školske godine. Po završetku usmenih ispita održana je još jedna u nizu pripremnih sjednica kako bi 2. rujna bez poteškoća započela nova školska godina. Stručnim suradnicima i učiteljima podijeljena su zaduženja za godinu koja je pred njima.

Posljednji dogovori za školsku ekskurziju, pojedine priredbe, akcije, manifestacije i ŠKOLA MOŽE POČETI!

Edukativna predavanja i radionice

Roditeljski sastanak 6-ih razreda

Mislili ste da u školama uče samo učenici? E, pa varate se! U našoj školi imaju priliku učiti i mame, i tate, kao i nastavnici. Ove smo školske godine imali niz zanimljivih predavanja koja

su bila namijenjena upravo roditeljima i nastavnicima. Maslačak je riječju i slikom popratio neke od tih događanja. Najprije smo sredinom listopada 2013.g. imali zanimljivo predavanje prof.dr.sc. Gorana Dodiga na temu *Dijete u suvremenom društvu* (opširnije u *Šarenicama*). Kako je izgledao zajednički roditeljski sastanak šestih razreda (veljača 2014.) na temu *Prevenција ovisnosti i problematičnog ponašanja* u organizaciji Odjela za prevencije PU Splitsko-dalmatinske i Zavoda za javno zdravstvo prokomentirala nam je jedna od sudionica (više u *Šarenicama*).

Kad valovi postanu lavovi

Festival znanosti u našoj školi

U travnju 2014.g. u sklopu Festivala znanosti održana je radionica i predavanje posvećeno psihološkom i obrazovnom aspektu rada s kreativnom djecom i djecom s disleksijom. Edukativnu radionicu vodile su gđa Andrea Bubić i gđa Tonča Jukić s Filozofskog fakulteta u Splitu.

Tema prvog dijela radionice bila je vezana uz kreativnost. Pokušali smo pobliže objasniti njeno značenje, kako izražavamo sebe što smo dokazali putem raznih igara i zadataka koje smo dobili. Vidjeli smo da se svatko drukčije iskazuje svojim radovima te da oni mnogo govore o toj osobi.

Drugi dio Festivala znanosti bio je posvećen osobama s disleksijom. Publika se pobliže upoznala s disleksijom i naučila kako ju prepoznati. Dobili smo savjete kako se ponašati prema oboljelima, posebno kad su djeca u pitanju. Naučili smo da se prema svima, bili bolesni ili ne, moramo odnositi jednako.

Publiku su činile osobe svih uzrasta: roditelji, nastavnici, pedagozi i učenici. Postavljali smo pitanja, dijelili smo

Statistika - činjenica ili privid?

Sjednice Učiteljskih vijeća prigoda su za sažimanje proteklih, tekućih i budućih zbivanja u školskoj zbilji. 25. rujna 2013. održana je sjednica Učiteljskog vijeća na kojoj je, između ostalog, pedagoginja Marijana Elez upoznala članove Vijeća sa statističkim podacima iz prethodne školske godine. 30 razrednih odjeljenja i (725) 738 učenika čini našu školu jednom od brojnijih splitskih osnovnih škola. U nizu brojki koje prikazuju uspjeh pojedinih razrednih odjeljenja bilo je nemoguće ne primijetiti grafikone s brojem izostanaka u nižim i višim razredima. 11320 opravdanih izostanaka učenika nižih razreda, te 18185 opravdanih i 315 neopravdanih sati učenika viših razreda, zabrinjavajuće su činjenice kojima svi olako pristupamo. Statistika pokazuje kako su izostanci učenika u stalnom porastu.

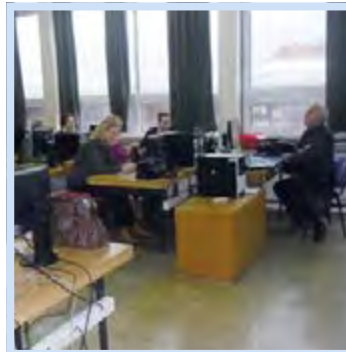
međusobno svoje priče i iskustva. Svim sudionicima ova će večer ostati u sjećanju kao ugodno i poučno druženje.

Vana Vestić, 8. c

„Ima li u tome izbjegavanja, namjernog manipuliranja pohađanja nastave, davanja prednosti drugim obvezama ili su razlozi uistinu zdravstveni?” upitala se školska pedagoginja. Naglasila je kako uzroke treba tražiti u individualnim osobinama učenika, stečenim lošim radnim navikama, slabijoj organizaciji slobodnog vremena te niskoj razini samopoštovanja i lošoj samodisciplini, ali i namjernom manipuliranju pohađanja nastave kako bi se postigli što bolji rezultati.

Izostanci s nastave velik su problem koji je potrebno rješavati na svim razinama za dobrobit djece. Škola je obveza, a obveze se mogu izbjegavati samo u iznimnim situacijama. Roditelj koji tolerira učestale izostanke i potiče dijete u tome, svakako ne gradi kod djeteta pozitivan odnos prema radu.

Kako izraditi kviz, strip ili plakat?

Informatički seminar za nastavnike

U organizaciji CARNET-a pod vodstvom Mate Dorvaka, nastavnika iz OŠ *Vjekoslav Parać*, održana je informatička radionica (ožujak 2014.) na

kojoj smo saznali zanimljive informacije iz svijeta informatike koje možemo praktično povezati s nastavom. Predstavljeni alati i programi mogu koristiti i malo spretnijim i radoznalijim učenicima. Kako izraditi plakat uz pomoć Glogstera, multimedijalnog alata? Kako izraditi kviz uz Hot Potatoes? Kako se služiti Pixtonom za izradu različitih stripova?

Riječ je o kreativnom pristupu nastavi koja polazi od pretpostavke kako današnji učenici zahtijevaju znanje u suvremenijem pakiranju, a nastavnici imaju dovoljno vremena da poprate sva dostignuća računalnih programa.

Klokan bez granica

Nema sumnje, matematičari i oni koji će to tek postati obožavaju natjecanja, smotre, sve što može biti jasan pokazatelj njihove ljubavi prema brojkama, crtama i kružnicama. To se potvrdilo i ove godine na još jednom Klokenu održanom 27. ožujka 2014.g. Među 1283 (!!!) prijavljene škole bila je, naravno, i naša škola koja redovito „proizvodi” brojne poklonike matematičkih zavrzlama.

Digitalizacija svuda oko nas

Buduće prvašice s pedagoginjom

Eto, više se ne možete upisati ni u osnovnu, ni u srednju školu ukoliko ne vladate barem osnovnim informatičkim znanjima. Teška vremena po roditelje i djecu! Stoga, računalo u ruke i vježbajte, nikad ne znate što je sljedeće!

Elektronički predupisi provodili su se u vremenu od 20. do 31. siječnja 2014., a nakon toga je uslijedilo testiranje u travnju i svibnju. Na

testiranje je bilo prijavljeno 107 djece, a jesu li svi spremni za školske klupe pažljivo su testirale pedagoginja Marijana Elez i defektologinja Bruna Dadić.

Vanjsko vrjednovanje učenika osmih razreda

Osmasi na vanjskom vrjednovanju

Sredinom ožujka 60-ak osmaša sudjelovalo je u testiranju znanja iz Fizike i Povijesti koje svake godine provodi Nacionalni centar za vanjsko vrjednovanje. Vanjskim se vrjednovanjem obrazovnih postignuća učenika osnovne škole provjeravaju trajna, temeljna znanja, sposobnosti, vještine i stvaralaštvo, rješavanjem problematskih zadataka što je preduvjet cjeloživotnoga učenja.

Učenici su svoja trajna i temeljna znanja prenijeli na papir u rekordnom roku pa očekujemo da će i njihovi osobni rezultati biti rekordno dobri o čemu će učenici i roditelji biti naknadno izvješteni.

Fešte, feštice i slično

Trećašice na božićnoj priredbi

Proslavili smo i obilježili svaki prigodni datum, blagdan, manifestaciju: školskim panoima, priredbama, literarnim večerima, kostimima... U prosincu smo uživali u programu božićne priredbe koja je nastala kao plod zajedničkog rada školskog KUD-a (voditeljica Silvana Grubić, nastavnica), voditeljja/ica

Natjecanja

Nastavnica Norac i uspješni fizičari

Možemo zaključiti kako ove godine sreća nije bila na našoj strani. Barem ako je riječ o najvišoj razini natjecanja, onoj državnoj. Stalno smo „zapinjali” na nekoj granici, sve je bilo blizu, a ostalo „daleko”. Ne, to nas nije obeshrabrilo! Dapače, sad imamo razlog više da zajedno s našim mudricama/mudracima zagrijemo stolice do sljedeće sezone lova na (ne)znanje. Sudjelovati na županijskoj razini natjecanja u većini predmeta znači velik uspjeh, jer naći se među 20-ak najuspješnijih učenika iz cijele županije uistinu nije jednostavan zadatak.

Čestitamo svim učenicima i mentorima koji su sudjelovali na školskim i županijskim natjecanjima sa željom da nastave svojim ustrajnim radom i rezultatima obogaćivati svijet oko sebe. I ne zaboravite, svako životno iskustvo nas oplemenjuje i čini jačima!

Školska

HRVATSKI JEZIK:

7. c, b (mentorica Kata Jozić)

ENGLESKI JEZIK:

8. b, c, d (mentorica Silvana Jukić)

MATEMATIKA:

4. b (mentorica Ana Džaja), 4. c (mentorica Dijana Gracin), 4. d (mentorica Ivana Matulović Marinović); 5. a, b, c, d (mentorica Gabrijela Šitum), 6. a, b; 8. b, c (mentorica Ivanka Bronzović), 6. c, d; 8. a, d (mentor Marko Višić); 7. r. (Gorana Lovrić)

BIOLOGIJA:

7. a, b, c; 8. a, b, c, d (mentorica Silvana Mijić)

KEMIJA:

7. a, b, c; 8. a, b, c, d (mentorica Jadranka Radonić)

FIZIKA: 8. a, b, d (mentorica Andrea Norac)

GEOGRAFIJA:

6. a, c (mentorica Ines Mikelić)

LIKOVNA KULTURA:

5. a, b, c, d; 7. a, b, c (mentorica Ivana Čupo)

TEHNIČKA KULTURA:

5. a, b, c, d; 7. a, b, c (mentor Mateo Mijić)

6. r. i 8. r. (mentor Zlatko Norac)

VJERONAUK:

7. i 8. r. (mentor don Ante Čotić)

TALIJANSKI JEZIK:

8. a, b, c, d (mentorica Ana Brajević)

Županijska

MATEMATIKA:

Ana Čukušić, 4. c (mentorica Dijana Gracin), Leon Stanić, 5. b, Ivana Kristić, 5. d (mentorica Gabrijela Šitum), Darko Vujica, 7. b (mentorica Gorana Lovrić), Joško Kristić, 8. d (mentor Marko Višić).

KEMIJA:

Luka Delić, Danijela Soldić, 7. a

FIZIKA:

Stella Boić, 8. a, Marko Antonio Maršić, Joško Kristić, 8. d (mentorica Andrea Norac)

GEOGRAFIJA:

Dani Copić, 6. a, Karlo Perković, 6. a, Adrian Leon Barišić, 6. c (mentorica Ines Mikelić)

TEHNIČKA KULTURA:

Marin Dujmović 5. c (mentor Mateo Mijić) Ivan Vrvilo, 6. b (mentor Zlatko Norac) Luka Delić, 7. a, Katarina Radanović, 7. a, Jakov Basić, 7. c, Martin Čelar, 7. c (mentor Mateo Mijić)

VJERONAUK:

Ena Marinković, 7. a, Joško Kristić, 8. d, Tea Dević, 8. d, Matea Krolo 8. d (mentor don Ante Čotić)

TALIJANSKI JEZIK:

Matea Krolo, 8. d (mentorica Ana Brajević)

izvannastavnih aktivnosti nižih i viših razreda te školskog zbora (voditeljica Zlatka Bakotić, nastavnica). Već u veljači stiglo nam je i Valentinovo. Taj smo datum odlučili obilježiti na poseban način. Otkrit ćemo vam sve to malo kasnije, u našim šarenim *Šarenicama!* Osim ljubavi, veljača i ožujak nam uvijek donesu veselo šarenilo maškaranih lica. A gdje je veselje i

- Da su barem svaki dan maškare !

šarenilo, uvijek se rado nađe i Haidi Mimica-Tudor, nastavnica koja je već tradicionalni autor maskenbalskih šala. U ime Maslača i svih sudionika hvala svima koji svojim entuzijazmom pokušavaju učiniti našu školu ugodnijim mjestom za učenje. Nadajmo se da će ih u budućnosti biti i više!

Modernija nastava informatike

Informatički laboratorij

Tijekom proljetnih praznika (11.4. - 21.4.) učionica informatike postala je poprište građevinskih radova. Trebalo je pronaći brza i pametna rješenja kako bi dotrajali podovi, zidovi i oprema zasjali novim bojama! Naši učenici rado pohađaju izbornu nastavu informatike, a vjerujemo da će im informatičke spoznaje još bolje prijati u preuređenoj učionici

Župnijsko natjecanje iz geografije

Zbor otvara natjecanje iz geografije.

Zahvaljujući zaljubljenicima u geografske karte i pojmove, 6. ožujka 2014.g. naši su učenici odmarali dok se u školi održavalo Župnijsko natjecanje iz geografije za osnovne i srednje škole. Školu je tog dana posjetilo oko 160 osnovnoškolaca i 60-ak srednjoškolaca iz cijele županije sa željom da pokažu što bolje znanje. I naša je škola imala troje predstavnika: Dani Copić i Karlo Perković (6. a), Adrian Leon Barišić (6. c) natjecali su se u kategoriji

šestih razreda (mentorica Ines Mikelić). U uvodnom dijelu natjecanja okupljene je pjesmom pozdravio školski zbor, kao i ravnatelj Miljenko Bitanga. Škola je cijeli dan bila ispunjena slatkim iščekivanjem koje je okončano u poslijepodnevnom satima. Najuspješniji učenici odmah su preuzeli nagrade u školskoj knjižnici, a naša se škola i ove godine pokazala kao ozbiljan domaćin.

Vršnjačka pomoć

Vršnjačka pomoć u tijeku

U školi učimo razne podatke, bitne, nebitne, trajne, prolazne, zanimljive, manje zanimljive... Jedna od trajnijih i bitnijih, popularno rečeno cjeloživotnih vrijednosti svakako je pomaganje drugima.

U dogovoru sa školskom pedagoginjom Marijanom Elez početkom školske godine u svakom razrednom odjeljenju formirane su grupe za vršnjačko pomaganje u učenju.

Pojedinci su se samoinicijativno uključili u projekt pomaganja drugima kako bi im olakšali put do boljih ocjena.

Nekima je, naravno, projekt služio i u druge svrhe (čitaj: zabave radi), a neki su se ozbiljno latili posla i dokazali da je cilj ovog projekta opravdan.

Pohvale strpljivim pomagačima i ustrajnim „učenicima“, a neozbiljnima će se nagrade naći u svjedodžbama!

Međuškolsko natjecanje iz prve pomoći

Međuškolsko natjecanje iz prve pomoći

Naša je škola i ove godine sudjelovala na Međuškolskom natjecanju pružanja prve pomoći koje se održalo 15. ožujka 2014. u Osnovnoj školi Visoka. U svakoj ekipi bilo je po pet članova. Glavni je bio kapetan (u nas je to bila Petra Udiljak), ostali članovi i zamjena. Natjecanje je započelo u 9 sati. Najprije su nam podijelili crvene majice te nas zajedno fotografirali. S tribina su nas budno pratili nastavnici, gledatelji pa i fotografi. Svi su kandidati zajedno napravili veliki križ u dvorani. Naše škole su predstavile: Petra Udiljak (kapetanica), Megi Mandić, Stella Boić, Tea Dević, Sandro Šarić i Agata Čeko. Naša je Petra izvikla br. 3 što je značilo da naša ekipa treća izlazi na radilište. Tamo su nas dočekali modeli koji su imali razne ozljede (otvoreni i zatvoreni prijelom, veliko krvarenje, ogrebotine, amputacije...)

No prije svega trebali smo riješiti ispit koji je trajao 45 minuta. Nakon završetka testa svi smo se okupili u atriju gdje su nam dali tople sendviče i sokove.

Na natjecanju je sudjelovalo ukupno 12 osnovnih i 12 srednjih škola. Mi smo zauzeli 7. mjesto dok je OŠ Kman, kao i proteklih godina, zauzela prvo mjesto.

Megi Mandić, 8. b

Te je večeri školska zbornica odisala posebnim ugođajem. I dok su se nastavničke klupe polako pretvarale u svečane stolove, ispred zbornice su se okupljali svi koji su željeli svojim dolaskom iskazati ljubav i štovanje lika i djela naše drage nastavnice, kolegice i prijateljice Eti Vrančić.

Iako se od učenika oprostila završetkom šk.god.2012./13., rastanak s kolegama odgđala je do veljače. Bila je to večer prepuna emocija i sjećanja na dane koji su za nama. Slikama i riječju prisjetili smo se lijepih zajedničkih trenutaka, učenika, izleta... Nakon prigodnog domjenka i kratkog programa, druženje

*Na kraju,
dragim učenicima i kolegama,
hvala vam od srca na
divnim godinama koje
sam provela s vama!*

Nastavnica za sva vremena

smo nastavili uz pjesmu i ples. Uz zvukove „favorite singera“ Miše Kovača plesno je kolo i ovoga puta predvodila naša slavljena. I tu je pokazala da termin umirovljenica svakako ne pristaje uz njezinu pojavu.

Nastavnici Vrančić postavili smo nekoliko pitanja o školi u kojoj je provela gotovo cijeli radni vijek, kolegama, učenicima, planovima za „umirovljeničke dane, ...

Nakon 34 godine rada s djecom, roditeljima, kolegama sada živite jednim sasvim drukčijim tempom. Kako Vam je bilo ostaviti iza sebe tu dinamičnu, bučnu svakodnevicu? Nedostaju li Vam školski hodnici, ploča, kreda...?

Ne mogu zamisliti da sam provela pune 34 godine u jednoj od najljepših splitskih škola. Kako je to brzo prošlo! Međutim, dogodilo mi se nešto što moja obitelj, prijatelji i ja nismo mogli ni zamisliti. Čudno, ali kreda, ploča, školski hodnici mi ne nedostaju nimalo. Možda zbog toga što sam s nekim dragim kolegama redovito u kontaktu. Jednom mjesečno obvezno „padne“ kava u Cukarina, dok su kontakti SMS-om svakodnevni. Život mi se nije bitno promijenio. Tempo je možda još i luđi. Jedin je razlika što ne trčim rano ujutro ili popodne na

tricu ili devetku. Kod kuće radim s učenicima svih uzrasta, a povremeno „gostujem“ u jednoj privatnoj jezičnoj školi. Hvala Bogu, uživam u toj trci!

Biti nastavnik 1979. i 2013. Što biste rekli na tu temu? Je li istina da su današnja djeca sasvim drukčija, manje pristojna i teže odgovoriti u odnosu na prijašnje generacije?

Nisam primijetila bitnu razliku između tih generacija. To su uvijek bila draga i pristojna stvorenja puna osjećaja do kojih bih lako našla pravi put samo jednim razgovorom. Međutim, željela bih naglasiti da postoji ogromna razlika između roditelja danas i roditelja prije. Današnji su roditelji ambiciozniji čak i od vlastite djece te se grčevito bore za petice na razmišljajući kako time stvaraju iskrivljenu sliku o njihovom znanju.

U tako dugom radnom vijeku zasigurno je bilo i lijepih i manje lijepih trenutaka... Što posebno nosite u srcu nakon svih tih godina? Kad sve zbrojite i oduzmete, kakva slika ostaje u Vašem fotoalbumu?

Da, moj je radni vijek bio ispunjen predivnim trenucima. Izvrsno sam se slagala a svojim kolegama, a zbornica je bila moj drugi dom. Generacije su se izmjenjivale

i svaka je u meni ostavila trag. Naše su ekskurzije bile doslovno lude! Plesalo se, pjevalo i razgovaralo po sobama do ranih jutarnjih sati. Ipak, posjet muzejima bio je neizbježan! U mom fotoalbumu zabilježeno je mnoštvo lijepih slika: šetnje Venecijom, kupanje pod zvjezdanim nebom u Krapinskim toplicama... London, Verona, Padova, Gardaland... Ali ono što je dalo posebnu boju mojim fotografijama jest dječji smijeh, oduševljenje i divljenje koji će me zauvijek podsjećati na lijepi dio mog života.

Je li Vam se neka generacija urezala u trajno sjećanje?

Pitanje je teško, ali moram izdvojiti generaciju od 2002./2005. koja je ostavila neizbrisivi trag u mom srcu. Ti su učenici bili posebni u svakom pogledu. I kada su napustili našu školu, njihova su se lica smiješila sa zida učionice br.10 punih osam godina.

Uvijek ste djelovali s naglašenim osjećajem za pravdu, bilo u učionici, bilo u zbornici. Je li moguće biti pravedan i objektivan nastavnik u svim situacijama?

Objektivnost i pravednost za koje sam se redovito borila stajali su me mnogo. Mnogi su mi se divili zbog tih kvaliteta, ali nisu ni slutili što sve stoji iza toga. Biti objektivan u učionici i u zbornici veoma je težak zadatak.

Možete li za kraj otkriti našim čitateljima tajnu Vaše neiscrpane energije i vitalnosti, kako ostati mlad i u šezdesetima?

Recept za moju vitalnost i energiju je jednostavan: neizmjerena ljubav prema djeci i mom pozivu. Kad bih ponovno birala zanimanje, ne bih ni trenutka oklijevala. Ljubav vas tjera da ta mlada stvorenja što bolje pripremite za životne izazove, a zauzvrat dobijete veliki poklon: neiscrpnu snagu i vitalnost.

Je li Vam bilo teško doći na službenu proslavu Vašeg umirovljenja? Kako ste se osjećali gledajući iznova lica koja su obilježila više od polovice Vašeg života?

Za službeno opraštanje s mojim dragim kolegama opraštala sam se puna 4 mjeseca. Htjela sam im pripremiti nešto posebno, drugačije kako bi nam to zajedničko druženje što dulje ostalo u sjećanju. Mislim da sam u tome i uspjela, barem što se mene tiče. Te sam se večeri osjećala poput primabalerine na pozornici. Ja sam se vrtjela, kao i sve oko mene. Osjećaji su bili duboko potisnuti iako sam znala da je to moj posljednji boravak u toj zgradi. Kada su se na platnu zaredale fotografije popraćene toplim riječima mojih kolegica, suze su ipak potekle.

Maslačak

Na Svetog Luku za našeg Luku

Šestu godinu zaredom

I ove smo godine odlučili obilježiti *Dane dobrote* u školi. Već šest godina zaredom na inicijativu učiteljice **Jadranke Bitange** svakog listopada sjetimo se kako je važno biti zahvalan i plemenit. *Dani kruha* izvrstan su povod za razmišljanje i djelovanje na tu temu. Sve dosadašnje akcije posvetili smo našem dragom prijatelju i učeniku koji, nažalost, već godinama dane provodi odvojeno od nas, pod svakodnevnim teretom teške bolesti i sudbine koja je promijenila život cijele njegove obitelji.

Ovogodišnje *Dane dobrote* odlučili smo obilježiti na Lukin imendan, 18. listopada 2013. Zahvaljujući odazivu svih učenika, njihovih roditelja, nastavnika i cijelog osoblja naše škole uspješno smo proveli ovu prekrasnu akciju koja je samo jedan simbolični pokušaj pomoći našem bližnjemu.

Kad se male ruke slože...

Za organizaciju i provedbu cijelog događaja ove su godine bili zaslužni nastavnik **Marko Višić** i učiteljica **Dijana Gracin**. Dan prije održavanja same akcije u

školu su pristizali rekviziti iz nekih starih konoba, komina i podruma kako bi nas podsjetili na težački život naših djedova. Da bi se došlo do kruha, trebalo je i orati, i kopati, mijesiti i strpljivo čekati pored vatre. Danas je proces znatno jednostavniji, brži, a samim time i manje ukusan, nezdraviji, bez onog slatkog okusa truda i muke.

Nakon višednevnih priprema tog je dana cijelo predvorje zamirisalo ljubavlju i toplinom. Učenici su od ranih jutarnjih sati donosili ukusne delicije koje su pripremili uz pomoć svojih roditelja, a

zatim su ih sami velikodušno kupovali za vrijeme velikog školskog odmora u obje smjene. Nastavnici su također pripremali hranu, a potom je i prodavali učenicima i roditeljima koji su nesebično i skromno odabirali peciva s prepunih stolova.

Zaustavljeno djetinjstvo

Luka je prije 6 godina pohađao 3. c. Bio je sasvim obično, sretno i razigrano dijete kao i njegovi tadašnji vršnjaci, danas učenici 8. c. Nažalost, jedan povratak kući zaustavio je njegovo bezbrižno djetinjstvo. U tom je trenutku život nepovratno promijenio smisao: sve ono što je bilo važno, postalo je sporedno. Ostala je samo želja i vjera da će vrijeme ipak dovesti stvari na svoje mjesto

- Njami, njami....

Tradicionalna humanitarna akcija povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

„Davati samoga sebe bolje je nego samo davati.”
(Majka Tereza)

Luka... Dječak dobra srca, ali teške i tužne sudbine. Dječak koji je svaki dan dočekao s osmijehom na licu. Dobar učenik, a još bolji prijatelj. Osobno mi je bio među najboljim prijateljima. Uvijek nas je nasmijavao i zabavljao. Osjećala sam kao da mu je urođeno da ne skida osmijeh s lica. A onda, onda je došao taj dan...

Kad nam je nastavnica javila stravičnu vijest, svi smo bili u nevjerici. Bili smo premladi da bismo shvatili. Osjećaji su se tek kasnije slegnuli. Nakon nesreće rijetko smo ga vidali, ali to nas nije sprječavalo u želji da mu pomognemo. On je danas trebao biti s nama u osmom razredu i planirati budućnost, ali je, nažalost, morao krenuti drugim putem.

Za Luku na Svetog Luku! Ta je rečenica bezbroj puta odjekivala školskim hodnicima. U školi se tih dana mogla osjetiti pozitivna atmosfera. Svi smo se ujedinili i pokušali osvijestiti susjedstvo o tužnoj sudbini našeg Luke. Napravili smo desetke plakata i još više letaka. Dijelili smo ih po Ravnim njivama i obližnjim kvartovima. Objavljivali smo statuse na Facebooku, samo da nam se što više ljudi pridruži. Sve za jednog dječaka dobra srca. Kako se približavao taj dan, uzbuđenje je sve više i više raslo. Sve su majke, bake, nastavnice pa čak i tate već bili u pripremama. Stolovi su bili prepuni kolača za svačiji ukus. Od slatkih do slanah, od čokoladnih do voćnih... Sve nas je iznenadio velik odaziv ljudi. Stotine djece i

njihovih roditelja dolazilo je praznih, a odlazilo punih želudaca. Svi smo požurili da kupimo što više kolača. (Neki su čak i varali, otišli ranije sa sata, ali to nije bilo bitno.) Bitno je da smo svi mi kupnjom kolača napravili nešto dobro. Pomogli nekoj kome je pomoć zaista potrebna.

Na kraju dana ostalo nam je nekoliko kolača, puno sjet i žalosti, ali i zadovoljstvo zbog prikupljenog iznosa. Svi smo s jedne strane bili presretni što možemo našem prijatelju barem na trenutak ublažiti tragičnu sudbinu, a s druge bismo bili još sretniji da nikada nismo trebali ni pokretati ovu akciju. Nažalost, zlo ne bira, a život ne pita što je komu drago.

Prebogat stolovi

Ravnatelj u ulozi prodavača...

Ni srednjoškolci nisu zaboravili našu akciju

Opis	Iznos
Poziv na broj	Naknada
ROZANITARNA AKCIJA O.Š. RAVNE NOVE	25.200,00 HRK
HR02 3102880588	100,00 HRK
UKUPNO ZA UPLATU:	25.300,00 HRK
Banka:	
Šifra djelatnika: 87515/dbevanda	

... i kupca.

U akciji je tog dana prikupljen iznos od kojeg nam je svima na trenutak zastao dah. U samo sat vremena, točnije tijekom produženog velikog odmora u prijednevnoj i poslijepodnevnoj smjeni, prikupili smo 24 500 kn!

Znamo da brojke ne mogu ublažiti Lukinu bol...

Ipak, nadamo se da će on i njegova obitelj barem na trenutak znati da nisu sami, da će uvijek postojati dobri ljudi i još bolja djeca koja će pružiti ruku za svog prijatelja Luku.

Tim za prodaju.

Svi su uživali u ukusnim kolačićima.... - Say cheese!

Nakon dobre papice valja i odmoriti.

Kazališna predstava na drugačiji način

Na Svjetski dan kazališta (27.3. 2014.) otišli smo u Loru pogledati nesvakidašnju predstavu. Riječ je o prvom ozbiljnom redateljskom pothvatu Slavka Sobina, našeg poznatog glumca koji se proslavio ulogom u *Ruži vjetrova*. Na poziv udruge *Srce* prihvatio se posla za pisanje neobičnog scenarija. Cijeli je projekt osmišljen kao terapija javnim nastupom za članove udruge koji su ujedno i glavni glumci. Udruga *Srce* okuplja ponajprije osobe s cerebralnom paralizom, ali i osobe koje imaju različite tjelesne i mentalne poteškoće.

Velika je posebnost predstave vidjeti kako se osobe s cerebralnom paralizom sjajno snalaze na pozornici, ostavljajući publiku bez daha punih sat vremena. U predstavi **ulogu redatelja ima Mario Kero**, bivši učenik naše škole koji je vrhunski odradio svoj dio posla.

Donosimo vam dijelove našeg razgovora s Marijem:

Jeste li bili sretni ponuđenom ulogom?

Znate što, bio sam jako sretan i posebno bih na tome zahvalio udruzi.

Jeste li se ikad nadali glavnoj ulozi u kazališnoj predstavi, je li to za Vas bilo iznenađenje?

Pa, kako bih vam rekao, bilo je malo čudno da naš poznati glumac Slavko Sobin nađe vremena za ovakvu predstavu jer on ima svog posla, sapunice vamo-tamo... U to je vrijeme glumio u *Ruži vjetrova*.

Kako ste se upoznali s njim?

U udruzi, priko našeg Maria Bavčevića.

Kako se osjećate dok ste na pozornici?

A čujte, neko ima tremu, neko plače... Ja sam imao u početku malu tremu, ali sad je sve prošlo.

Kako su prolazile pripreme, je li vam bilo teško?

U početku je bilo malo zahtjevno, ali sada je dosta lagano. Ovo je sedma izvedba,

Ekipa

Mario je oduševio sve prisutne

Junaci i junakinje udruge Srce

Razveselili su nas i raspjevani policajac i kuhar

Andelin veseli posjet zubaru

Naš mladi novinar na kraju razgovora

Ukoliko niste pogledali predstavu, imate priliku to učiniti **13. studenog 2014. u Areni Split.**

Iskoristite tu prigodu i čestitajte našem Slavku rođendan :)

Očekujemo vas !

malo smo umorni, ali sve se to može izdržati.

Biste li se voljeli nastaviti baviti glumom nakon ove predstave?

Kako kada, evo se već 16 godina bavim glumom, od 8-og razreda. Volio bih još glumiti ako me pozovu, može i u sapunici kojoj (smijeh).

U predstavi imate najzastupljeniju ulogu, s najviše teksta. Je li Vam teško zapamtiti sve, zbunite li se nekad?

U početku je bilo teško, ali sad sam sve upamtio pa je dobro. Moram pohvaliti Stipu Kelavu, mislio sam da će posustati, no trči po pecivo u Babića i dobar je.

Malo o osnovnoškolskim danima... Kakva su Vam sjećanja na te dane?

Kako kada, nekad lijepa, nekad tužna, a nekad srednja žalost i eto... Najlipše mi je bilo na Engleskom jer mi je nastavnica pomogala pa mi nije dala ni da ploču brišem, toliko se brinula za mene (smijeh).

Jeste li ostali u kontaktu s prijateljima iz razreda?

Jesam, hvala Bogu. Fejs je sve spasio.

Imate li što poručiti osobama s invaliditetom koji bi se htjeli baviti glumom?

A čujte, kako je tko sposoban. (smijeh)

znao što bih radio. Oni sami su rekli da žele biti poštari, koke... Nisam znao kako to spojiti i dobra 3 mjeseca pokušavao sam to napraviti. Kako se nismo micali s mjesta, došlo je do zaključka da ćemo odustati ili ću napraviti predstavu o tome kako ne znam napraviti predstavu.

Kako ste odabrali glumce?

Kad sam ušao u prostoriju, njih je bilo 20 i sve sam ih morao staviti u predstavu. Pitao sam ih što žele biti i čuo sam svakakve želje, ali su se njihove želje na kraju ostvarile.

Jeste li bili upoznati s njihovim problemom?

Pa ne, zapravo, znao sam da cerebralna paraliza postoji, no nisam znao apsolutno ništa o njoj. Sad sam bolje upoznat s njom iako ih nikad nisam ni doživljavao kao da su drugačiji. Svi članovi udruge su punokrvni i ravnopravni ljudi.

Koliko dugo su trajale pripreme za predstavu?

Jedno dobrih 6 mjeseci. Mislim da će se u 4. mjesec navršiti godina dana od početka priprema. Do premijere smo imali 6 mjeseci pripreme.

Gdje ste prvi put izveli predstavu?

U HNK, rasprodali smo dvoranu do zadnjeg mjesta i na to smo jako ponosni.

Jeste li zadovoljni odazivom i reakcijom publike?

Da, savršeno! Što se tiče odaziva, nevjerovatno je da je sedma predstava rasprodana. Drago mi je što mi od publike dobivamo jednako koliko im i dajemo. Jako sam ganut jer vidim da ovo dopire do ljudi.

Po čemu je za Vas ova predstava posebna?

Ovo je predstava u pravom smislu riječi. U staroj se Grčkoj govorilo da ljudi nakon predstave trebaju biti pročišćeni, a mislim da se to ovdje događa jer ljudi uđu na jedan način, a izađu na drugi. Možda su naši večerašnji glumci za neke smiješni, ali nakon ove predstave će ih zasigurno promatrati drugim očima.

Kakav je Vaš odnos s glumcima? Jeste li možda našli nove prijatelje?

Naravno, bilo bi jako teško ne zbliziti se s njima. Odnos je jako prijateljski jer se ja ne odnosim prema njima kao stariji brat, već kao pravi prijatelj... Svađamo se, mirimo i ljutimo baš kao pravi prijatelji.

Jeste li se promijenili tijekom ovog projekta?

Da, shvatio sam da nema toga što ne možemo napraviti kad se zada i mislim da nikad ne ću napraviti nešto bolje od ovoga.

Učenici o predstavi

Mislim da me ništa u životu nije tako dirnulo. Nisam znala da postoje ljudi kojima je nešto u životu oduzeto, a oni se i dalje vesele, žive... Neki se jadaju i za najmanju sitnicu, a oni se nose sa životom bez obzira na sve poteškoće. Čovjek se može s razlogom pitati otkud im toliko upornosti, dobrote i radosti... Htjela bih im biti prijateljica.

Dora Salečić, 6. c

Meni je predstava fenomenalna, nisam mislio da će moći to sve odglumiti. Mislio sam da će biti dosadno, ali sad mi je drago što sam bio. Tužno mi je što su ti ljudi bolesni, ali kad sam vidio da se zabavljaju, bio sam sretan. Mogu reći da je ovo najbolja predstava koju sam gledao.

Domagoj Milović, 6. c

Najviše su me dirnuli osmijesi na njihovim licima. Koliko sreće, vedrine i dobrote obasipaju oko sebe... Jednostavno je nemoguće ostati ravnodušan s obzirom na njihove poteškoće. Predstava me ostavila bez teksta. Izaći na pozornicu i upamtiti toliko teksta s toliko poteškoća! Najbitnije od svega je što su ti ljudi vjerojatno uvijek pozitivni, a mi koji smo zdravi, stalno se nešto žalimo, uvijek nešto želimo... Glumci iz ove predstave daju nam novi, pozitivniji pogled na svijet.

Marin Vujica, 8. b

... Ulaskom u dvoranu, zakoračila sam u poseban svijet. Dvorana je bila prepuna ljudi koji su ih došli podržati. Gledajući ih kako sjaje na sceni, suze su mi dolazile na lice. Upijala sam svaku izgovorenu riječ. Bila sam u istom trenutku i radosna, ali i žalosna što su ti ljudi bolesni. Tijekom predstave sam shvatila da nam žele poručiti kako su isti kao mi. Silno dirnuta njihovom voljom za životom, shvatila sam da moram biti pozitivna. Toliko životne energije, veselja i ugodne atmosfere nisam imala priliku doživjeti. Za mene su to posebni ljudi poslani od Boga da nas prizemlje, da shvatimo što sve propuštamo u životu.

Martina Bašić, 8. b

Predstava sa Srcem

Nakon razgovora s glavnim glumcem, porazgovarali smo i s redateljem predstave **Slavkom Sobinom** koji cijelo vrijeme aktivno sudjeluje u svim scenama pomažući glumcima u kretanju pozornicom. Oduševio nas je svojom spontanošću i jednostavnošću, stoga smo brzo dogovorili daljnju suradnju.

Kako ste dobili ideju za scenarij?

Moram naglasiti da ideja za predstavu nije bila moja, već su me zvali iz udruge da napišem tekst, a predstava govori o tome kako je nastala. Kad sam počeo dolaziti kod njih, nisam

Dosad smo 2 puta nastupali u HNK, a kako više nije imao slobodnih termina zbog drugih predstava, sada nastupamo u Lori.

Koji je cilj ove predstave?

Cilj je zapravo terapija javnim nastupom čime podižemo samopouzdanje glumcima, poboljšavamo njihov vlastiti doživljaj sebe i dajemo im nekakvo samopouzdanje tako da mogu reći: „To želim, to ne želim, ovo mogu i ne mogu.”

Cilj nam je publici ukazati kako je svijet zapravo sastavljen od drugačijih ljudi i kako to moramo prihvatiti.

Planirate li možda nastup i u drugim gradovima?

Naravno, ali potrebno je prethodno riješiti problem prijevoza i smještaja. Moja je želja da ovu predstavu vidi što više ljudi. Najviše zbog ljudi koji se osjećaju kao manjina zbog svojih bolesti, pa da i oni vide ovo i kažu da mogu mnogo više nego što misle.

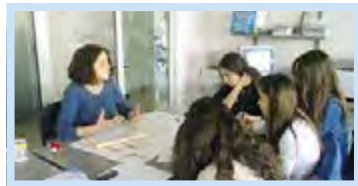
Biste li posebno izdvojili nekoga od glumaca?

Moram najprije pohvaliti sve glumce koji su bili genijalni, Marija koji je svoj tekst naučio u 3 dana, jednostavno su bili super!

Srednja škola

U Centru za profesionalno usmjeravanje

U sklopu obilježavanja Tjedna psihologije posjetili smo **Hrvatski zavod za zapošljavanje**. Tamo smo razgovarali s psihologinjom gđom **Suzanom Svalinom** koja nam je kroz razgovor objasnila što je to profesionalno usmjeravanje i čime se bave stručnjaci zaduženi za tu problematiku.

Učenice s psihologinjama gđom Bitangom i Svalinom

Koji je osnovni cilj profesionalnog usmjeravanja?

Osnovni je cilj profesionalnog usmjeravanja pomoći svima koji nam se obrate za pomoć pri odabiru škole, budućeg zanimanja i razvoja karijere.

Koliko učenika godišnje zatraži vašu pomoć?

Prošle godine pomoć je zatražilo oko 700 učenika od ukupno oko 4000 osmaša.

Kada se odlučiti na test profesionalnog usmjeravanja?

Ako ste neodlučni, mislim da se čim prije trebate obratiti za pomoć, svakako je bolje djelovati na vrijeme.

Koliko stručni savjeti pomažu učenicima pri odabiru srednje škole?

Mislim da jako pomažu. Provodili smo ispitivanja uspješnosti našeg rada koja su pokazala da su učenici koji su poslušali naš savjet uspješniji i zadovoljniji.

Prema kojim kriterijima trebamo birati zanimanje?

Trebate postaviti sebi pitanje, razmišljati o vlastitim vještinama i sposobnostima, a ne samo o broju bodova koji imate.

Koje su najpopularnije srednje škole u Splitu?

Svakako opće, jezične i matematičke gimnazije. Od strukovnih škola: farmaceutski tehničar, tehničar za

računarstvo i fizioterapeutske tehničar.

Koliko se otprilike učenika upiše u gimnazije, a koliko u strukovne škole?

Svake se godine povećava broj učenika koji se upisuju u gimnazijske programe.

Većina učenika koji upišu gimnazije ne razmišlja što dalje. Što mislite o takvim planovima za budućnost?

Četiri godine dug su period u kojem se upoznajete s novim predmetima i vaše znanje se širi. Kroz to morate vidjeti što se vama sviđa ili ne... Tako ćete saznati što vi želite, a ako se ne budete mogli odlučiti, uvijek se možete obratiti nama za pomoć.

Zašto su baš gimnazije tako popularne među mladima?

Gimnazije nude odgodu teške odluke, ali samim time donose i određeni rizik. Gimnazije stvaraju kvalitetnu podlogu za studij jer većina fakulteta zahtijeva položenu državnu maturu koja testira znanja iz matematike, hrvatskog i stranog jezika, a u gimnaziji se ta 3 predmeta najviše uče. Iznimka su umjetnički fakulteti koji traže umjetničke sposobnosti.

Koja su najtraženija zanimanja u RH?

Ako govorimo o osnovnoškolcima, vi ćete školu završiti za 3-4 godine, a ako

budete studirali, za 8-9 godina... Zbog toga treba razmišljati dugoročno jer aktualno stanje na tržištu rada nije vječno.

Najtraženiji poslovi u našoj županiji trenutačno su razne djelatnosti u području ugostiteljstva, turizma i trgovine.

Kako ćemo znati da će zanimanje koje odaberemo sada biti traženo za 10-ak godina?

Strategije se mijenjaju, nitko ne može znati sa 100% sigurnošću što nas očekuje za 10 godina. Ipak, pojedina zanimanja su stalno tražena, posebno ako smo kvalitetan kadar.

Što biste poručili učenicima 8-og razreda koje ubrzo čeka upis u srednju školu?

Uvijek treba krenuti od sebe, svojih vještina, sposobnosti i osobina, a sve ostalo je u drugom planu. Treba razmisliti o tome što možete, što želite i u čemu ste najbolji. Savjetujem vam da, kada napravite uži popis zanimanja, malo porazgovarate s osobom koja se bavi tim zanimanjem.

Ivana Jukić i Tea Dević,
8. d

U osnovnoj školi je sve jednostavnije, stoga uživajte dok možete. Ja bih sve dala da se mogu vratiti i bolje iskoristiti vrijeme. Osnovna škola me napravila osobom kakva sam sad, vidjet ćete da je zakon tek kad iz nje odete (Maja Meštrović)

Kamo nakon osnovne škole?

Kao temu ovogodišnjeg broja odabrali smo uvijek aktualne, izazovne i stresne trenutke upisa u srednje škole. Tema koju teško možemo izbjeći, bilo da smo u ulozi učenika, nastavnika ili roditelja. Cijelo je osnovnoškolsko razdoblje usmjereno na taj prijelomni događaj u našim životima.

Kako pametno i pravilno odabrati odgovarajuću školu? Kako izgledaju e-upisi? Koje sve škole možete upisati?

Problem smo pokušali sagledati iz različitih perspektiva, potražili smo i stručnu pomoć, a pronašli smo i bivše učenice koje su s našim novinarkama podijelile svoja srednjoškolska iskustva.

Moj izbor

Može se koristiti u svim područjima gdje se nalazi ustanova Hrvatskog zavoda za zapošljavanje te u centrima za informiranje i savjetovanje o karijeri.

Program je izuzetno jednostavan za korištenje.

Sadrži 408 zanimanja, zajedno s detaljnim vodičima koji služe za jasno razumijevanje i shvaćanje posla, tj. opisuje što je karakteristično za taj posao, koje je predznake potrebno da biste se time bavili te potrebne vještine, osobine, okolnosti i uvjete obavljanja posla.

Nakon što odgovorite na 100 pitanja (koja se postavljaju u dva seta), program izbacuje zanimanje koje se, po danim odgovorima, smatra najprikladnijim za ispitanika. Uz ponuđeno zanimanje dobivate i listu s još 20-ak poslova. To znači da ta druga ponuđena zanimanja donekle odgovaraju opisu posla koji ste dali odgovarajući na pitanja. Zanimanja nisu ista, ali ih vi s vašim željama i mogućnostima i dalje možete obavljati. To je dobro zato što se zna dogoditi da se ispitaniku ne sviđa prvo ponuđeno zanimanje, ali zato ima mogućnost odabira nekog od drugih ponuđenih zanimanja. Znalo se dogoditi, ali rijetki su slučajevi, da osobi ne odgovara niti jedno od ponuđenih zanimanja. U tom slučaju ima pravo ponoviti sva pitanja i promijeniti određene odgovore kako bi još bolje prilagodio moguće

HZZ-ov računalni program *Moj izbor* namijenjen je svim osobama starijim od 13 godina koje razmišljaju o odabiru zanimanja, obrazovanju ili zapošljavanju (učenici, srednjoškolci, studenti, nezaposlene osobe...)

zanimanje svojim osobinama i sposobnostima.

Trenutačno na odjelu za profesionalnu orijentaciju radi pet psihologa koji svakodnevno od 8.00 do 13.00 sati dočekuju djecu/osobe kojima je potrebna profesionalna orijentacija.

Osim mogućnosti za odabir zanimanja preko *Mog izbora* moguće je održati individualni sastanak s jednim od psihologa koji mogu dodatno pripomoći.

Za sastanak s psihologom treba prethodno dogovoriti termin dok za ispunjavanje kviza to nije potrebno.

Nedavno provedene ankete pokazale su da su osobe koje su se podvrgnule testiranju i poslušale savjet stručnjaka sada uspješnije.

To nam dokazuje da testiranja mogu biti korisna smjernica pri odabiru zanimanja.

Karla Graovac, 8. d

Novinarke Maslačka u posjetu zavodu za zapošljavanje

Srednjoškolska iskustva

Pronašli smo nekoliko bivših učenica (prošlogodišnjih učenica osmog razreda), sada učenica prvog razreda srednje škole kojima smo postavili nekoliko pitanja o razlikama između osnovne/srednje škole, upisima, problemima na koje su nailazile....

Rina Ban,
Ekonomsko-birotehnička škola,
smjer ekonomska gimnazija

Kako si se odlučila baš za ekonomsku gimnaziju?

Pa nisam bila baš učenica koja je prolazila s 5.0, ali htjela sam upisati gimnaziju... Budući da sam za ovu gimnaziju imala dovoljno bodova, nju sam i odlučila upisati.

Kakva su to velika očekivanja?

Očekujem prije svega širok spektar znanja iz svih predmeta tako da mogu imati veći izbor prilikom odabira fakulteta. Za sada sam zadovoljna, mada sam mislila da će biti malo lakše, ali ipak je to gimnazija.

Jesi li se lako priviknula na nove nastavnike i kolege u razredu?

Na kolege u razredu mi se nije bilo teško priviknuti jer sam ih već dosta poznavala. Što se tiče profesora, neki su nam izašli u susret i pomogli nam da se što brže priviknemo, a hvala Bogu ima i onih na koje se nemoguće priviknuti, haha...

Kada bi uspoređivala nastavnike u osnovnoj i srednjoj...?

Definitivno su puno bolji nastavnici u osnovnoj. Oni su nam bili poput roditelja, mazili su nas i pazili, mada mi toga nismo bili svjesni. Srednja škola od nas zahtijeva da se borimo sami za sebe jer to ne će nitko umjesto nas.

Petra Čotić,
V. gimnazija
Vladimir Nazor

Kako si se između brojnih gimnazija odlučila baš za „Nazora“?

Odmah sam znala da ću ići u gimnaziju, a s obzirom na to da se nisam nikad posebno isticala ni u jednom predmetu, odluka je pala na opću gimnaziju. „Nazora“ sam odabrala iz izazova jer su mi tvrdili da je „teži“ od „Marulića“. Uz to, saznala sam da „Nazor“ najbolje priprema učenike za državnu maturu što nikako ne može biti naodmet.

Je li V. gimnazija ispunila tvoja očekivanja?

Iskreno, nisam znala što očekivati. Očekivanja sam spustila jako nisko da se ne bih razočarala, ali sam već nakon prvog tjedna shvatila da sam donijela dobru odluku. Škola je ispunila sva moja očekivanja, potrebu za radom i dokazivanjem, pa i više.

Što misliš o mrežnim upisima u srednje škole?

Mislim da je to odličan način da se zaustavi upis

„preko veze”. Nitko ne može ući u školu koju želi bez da je zadovoljio uvjete i to mi se sviđa. Internet je danas dostupan svima, a i čekanje u redovima za upis je stvarno dosadno i nepotrebno.

Jesi li se lako priviknula na nove nastavnike i kolege u razredu?

Bojala sam se da se neću uklopiti, no strah je bio nepotreban. Shvatila sam da sam okružena ljudima koji su slični meni, koji imaju neki zajednički cilj i znaju što žele. Profesori se prema nama odnose kao prema ljudima, a ne djeci. Naravno, nađe se i osoba iz razreda i profesor koji mi se ne sviđa, ali općenito gledajući, stvarno sam zadovoljna.

Što mislite o nastavnicima u osnovnoj i srednjoj školi, koji su vam draži?

Razlika nije velika. Sve su to ljudi s istim ciljem, da što bolje odrade svoj posao i odgoje buduće ljude. Ne mogu reći da je jednima teže nego drugima jer u srednjoj školi gradivo ide brže, ali nema osoba koje nemaju volje shvatiti ga i potruditi se za bolju ocjenu, a nastavnici u osnovnoj školi se moraju nositi i s takvima. Još uvijek su mi draži nastavnici iz osnovne škole jer tek sad shvaćam koliko im moram biti zahvalna što su me „satrali” s npr. domaćim radovima iz Matematike, ili gramatikom iz Hrvatskog.

Nedostaju li vam prijatelji iz razreda?

Naravno da mi nedostaju! Iako se ne mogu žaliti na svoj sadašnji razred, nikad ne će biti kao moji „cekavci”.

Je li vam lakše u osnovnoj ili u srednjoj školi?

Bez razmišljanja, osnovna mi je bila lakša. No, iako sad shvaćam da se svi oni prolazi bez učenja tek kasnije naplate. Nijedno predznanje nije naodmet.

Gdje vam je bilo bolje u osnovnoj ili srednjoj školi?

Gledajući sve, bolje mi je u srednjoj. Osjećam se „domaće” i nema pritiska da moram dobiti odličnu ocjenu kao u osnovnoj. Uz to, okružena

sam ljudima s različitim i ozbiljnijim pogledima na svijet. Moja škola ne tolerira vrijeđanje pa je lakše izreći svoje mišljenje, „ispast glup” i slično. Svi imaju više samopouzdanja i ne srame se znanja ili neznanja. Iako, katkad mi nedostaje biti okružena ljudima kojima ocjene nisu najbitnije u životu.

Petra Dundić, Opća gimnazija Marko Marulić

Zašto opća gimnazija?

Htjela sam upisati gimnaziju i najbolja mi se činila opća jer su svi predmeti jednako zastupljeni za razliku od matematičke, jezične, prirodoslovne...

Činilo mi se jednostavnije.

Što si očekivala od srednje škole?

Očekivala sam dobre profesore, dobro društvo i znala sam da ću trebati puno učiti tako da je škola ispunila

S profesorima u osnovnoj definitivno imamo bliskiji odnos nego s profesorima u srednjoj... U osnovnoj školi imaju više razumijevanja za nas i naše probleme, ali mislim da će se to s vremenom promijeniti i u srednjoj kad se svi naviknemo jedni na druge.

Osjećaš li nostalgiju za osnovnom školom?

Prvih par tjedana željela sam se vratiti u osnovnu jer su mi svi nedostajali, ali nakon nekog vremena mi je postalo skroz dobro. Razred mi je bolji nego u osnovnoj iako to ne mogu reći za profesore... Ne mogu se odlučiti gdje mi je bilo bolje, ali što se tiče učenja, svakako u osnovnoj.

Maja Meštrović, Ekonomsko-birotehnička škola, smjer upravni referent

Kako je izgledao početak

Naše srednjoškolke s novinarkama

moja očekivanja.

Kako je novi zakon o upisima utjecao na tvoje bodove?

Izenadilo me i mislim da je učenike na vrijeme trebalo obavijestiti o tome, ali meni je to podiglo bodove i mislim da je to pravedniji način bodovanja.

Mrežni upisi su svima olakšali postupak upisivanja jer nismo trebali nositi dokumente u škole i čekati listu učenika, nego smo pratili liste iz pet škola koje smo odabrali i to sve bez bespotrebnih odlazaka u školu.

Osnovnoškolski vs. srednjoškolski profesori?

srednje škole?

Očekivala sam da će biti puno lakše, došla sam s mišlju „lako ćemo”, ali uslijedilo je puno ispitivanja i kontrolnih radova za što je potreban konstantan rad na koji ja nisam navikla. U početku sam smatrala da se neću uklopiti u novu sredinu. Zapravo, ova škola mi je ponudila i više nego što sam očekivala: dobila sam izvrsne profesore, sklopila nova prijateljstva... Doista sam zadovoljna.

Što misliš o novom načinu bodovanja i e-upisima?

Izenadilo me što nam se ocjene računaju od 5-og razreda, mislim da nije u redu

zato što su nas prekasno upozorili na to. Da smo znali, vjerojatno bismo se bolje pripremali za to. Trebali su s drugom generacijom započeti novi način bodovanja, iako je meni ova promjena donijela više bodova. Što se tiče e-upisa, mislim da je ovako puno pravednije i svatko upiše ono što doista zaslužuje. E-upisi su nam puno olakšali - nismo trebali predavati dokumente, čekati red, čak ni ići do škole, mogli smo od kuće pratiti ljestvicu na kojoj se nalazimo.

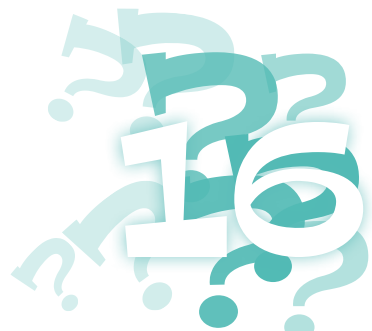
Iako sam mislila da se neću naviknuti, oduševilo me, profesori su izvrsni. Kao i u svakoj školi ima strožih i blažih, svi su me se dojmili. Pogotovo mi je drago što sam dobila tako dobru razrednicu. A društvo... bolje nisam mogla ni poželjeti. U ovako malo vremena smo postali kao obitelj, svi smo se baš uklopili. Baš mi je drago što sam dobila takav razred.

Gdje su bolji profesori, u osnovnoj ili srednjoj?

Profesori u osnovnoj i srednjoj školi su potpuna razlika! U osnovnoj te paze i brinu se za tebe. U srednjoj školi toga nema, nisi tako vezan za profesore, a ni oni za tebe. Moraš biti samostalni i sam se boriti za sebe. Ne će te sažaljevati, niti će se brinuti o tome hoćeš li na popravni ili ne. Moraš biti čvrst, imati svoj stav i boriti se sam za sebe jer ako se ti ne potrudiš ne će ni nitko drugi.

Tako da moram priznati da su profesori u osnovnoj školi doslovno kao obitelj i drugi roditelji. S njima imate puno bolji odnos.

U osnovnoj školi je sve jednostavnije, stoga uživajte dok možete. Ja bih sve dala da se mogu vratiti i bolje iskoristiti vrijeme. Osnovna škola me napravila osobom kakva sam sad, vidjet ćete da je zakon tek kad iz nje odete;)

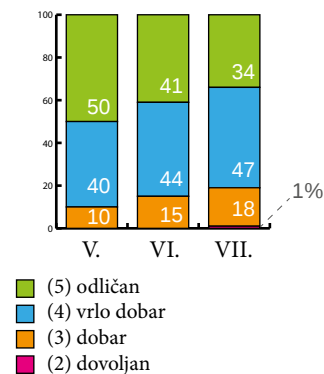

Anketa o planovima za budućnost

Među 80 učenika osmih razreda proveli smo kratku anketu o njihovom osnovnoškolskom uspjehu, trenutcima za pamćenje, informiranosti o srednjim školama...

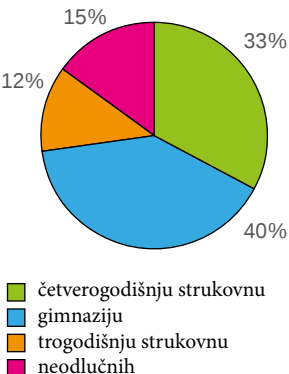
Rezultate smo saželi prema njihovim odgovorima u kratki zaključak:

Uspjeh na kraju razreda

Iz dobivenih rezultata u prvom dijelu ankete zaključujemo kako se **opći uspjeh učenika** viših razreda mijenja prelaskom u viši razred. Broj odlikaša se postupno smanjuje od 5-og do 7-og razreda. Ta će razlika biti još vidljivija na kraju osmog razreda. Uzrok „lošijeg“ općeg uspjeha zasigurno je težina gradiva u pojedinim razredima, kao i odnos učenika prema radu koji je podložan promjenama u odrastanju. Mnogima je vjerojatno već sada žao što nisu ostali marljivi kao u 5-om razredu.

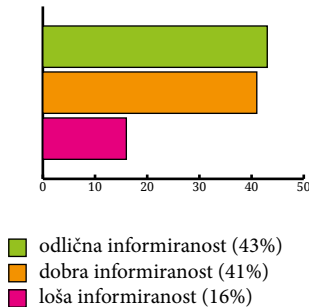
Učenici žele upisati...

Drugi dio ankete pokazuje nam **očekivane rezultate** kako je gimnazija vodeća među željenim srednjim školama. Odmah za petama joj je četverogodišnja strukovna škola koju će odabrati oni koji nisu spremni na rizik i neizvjesnost gimnazijskog školovanja. Manji broj učenika, koji žele čim prije krenuti

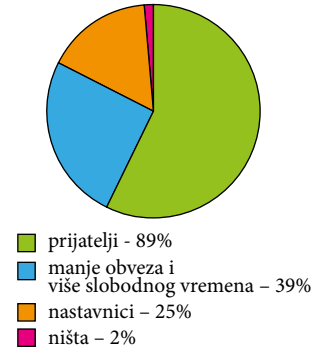
na tržište rada, odlučit će se na trogodišnje strukovne škole koje imaju specijalizirane i skraćene programe školovanja.

Informiranost o željenoj školi

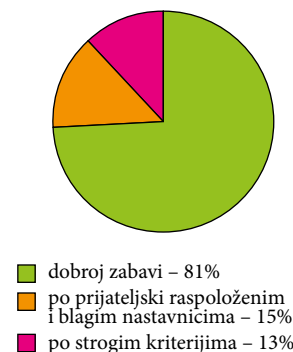
Zabrinjavajući je podatak o 15% neodlučnih učenika koji na kraju osmog razreda ne znaju kamo dalje. Upravo među njima se krije i velik broj loše informiranih koji nisu pomoć potražili na vrijeme.

Osmašima će u srednjoj nedostajati

Nije nas iznenadio ni treći dio ankete u kojem smo saznali **po čemu će učenici pamtit osnovnoškolsko razdoblje te što će im nedostajati u srednjoj školi.**

Osmaši će osnovnu pamtit po (moguće više odgovora)

Na ovim je pitanjima bilo moguće ponuditi više odgovora. Prijatelji i dobra zabava

nedostajat će većini ispitanika, dok dio učenika opravdano strahuje od više obveza i manje slobodnog vremena u srednjoj školi. 25% učenika već sada zna da će im nedostajati nastavnici koje je 15% učenika ocijenilo kao prijateljski raspoložene i blage. Ima i onih koji će dane provedene u školskim klupama pamtit po strogim kriterijima.

Bilo bi zanimljivo istu anketu provesti i kada se naši osmaši uvjere u svoj odabir.

U svakom slučaju, želimo da im srednjoškolski dani budu uspješni te da se njihove odluke pokažu ispravnima!

Marina Omazić (8. d)

Dan otvorenih vrata srednjih škola

24. travnja 2014. u Obrtno-tehničkoj školi skupili su se učenici iz svih srednjih škola s namjerom da nam pomognu u odluci koju školu upisati. Kada smo ušli u dvoranu, vidjeli smo mnoge prezentacije koje su predstavljale pojedine škole. Učenici su dijelili letke, razgovarali su sa zainteresiranim osnovnoškolcima o prednostima i mogućnostima škole koju pohađaju i o našim interesima. Nekoliko je učenika bilo odjeveno u kute te su prezentirali pokuse koji se rade u toj školi. Neki su se od njih obukli kao kuhari. Sve u svemu, bilo je vrlo zanimljivo i poučno. Dosta smo saznali o srednjim školama, o bodovnom pragu i kriterijima za upis. To mi je najviše pomoglo. Svatko je tražio i mogao pronaći nešto za sebe. Šetali smo i razgledavali, propitivali srednjoškolce o onome što nas čeka. Većina je rekla da je dosta teško. Ipak, i dalje su ostali svi naši strahovi i nedoumice jer nije jednostavno donijeti tako važnu odluku.

Petar Vuković, 8. c

Što donosi nova odluka o elementima i kriterijima za upis u srednje škole?

28. travnja 2014. Vlada je donijela nove odluke o kriterijima za upis u SŠ:

- ne će se bodovati završena plesna ili glazbena škola, drugi strani ili klasični jezik

- učenici sa zdravstvenim teškoćama ostvaruju 1 bod (umjesto prošlogodišnja 2)

- ukidaju se bodovni pragovi: odabir se vrši prilikom e-upisa

- izravan upis ostvaruju uč. koji su u 5., 6., 7., 8. r. ostvarili zapažene rezultate na državnim natjecanjima (jedno od prva tri mjesta); prošle se godine vrjednovao takav uspjeh samo u 7. i 8. razredu.

Više na <http://mzos.hr>

Bodovni prag šk.god. 2013./14.

- I. gimnazija (jezična) – 74,6
- II. gimnazija – 69
- III. gimnazija – 76,15
- IV. gimnazija – 78,02
- V. gimnazija – 76; odjel za sportaše – 56

Zdravstvena – od 58 (sanitarni tehničar) do 76 (farmaceutski tehničar)

Ekonomika – od 55 (ekonomist) do 63 (ekonomska gimnazija)

Turističko-ugostiteljska – od 22 (slastičar) do 68 (hotelijsko-turistički tehničar)

Elektrotehnička – najviše 65 (tehničar za računalstvo)

Graditeljsko-geodetska tehnička – od 55 (građevinski tehničar) do 68 (geodetski tehničar)

Pomorska škola – od 45 (tehničar za logistiku i špediciju) do 52 (pomorski nautičar)

Srednja tehnička – od 23 (vozač motornog vozila) do 50 (zrakoplovni prometnik)

Prirodoslovno-tehnička – od 47 (prehrambeni tehničar) do 71 (prirodoslovna gimnazija)

Obrtnička škola – 21,5 (frizer); 46 (modni tehničar); 46 (kozmetičar); 47 (tehničar za optiku)

Obrtna tehnička – 23 (automehaničar); 44 (vodoinstalat, autolimar, instalater klimatizacije...)

Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju – 22 (grafičar pripreme) do 60 (gimnazija održivog razvoja)

Knjižnica

I ove je godine u knjižnici bilo lijepih i zanimljivih događanja, kako za djecu, tako i za nastavnike. Već početkom školske godine, u Mjesecu hrvatske knjige, uz pomoć mladih knjižničarki organiziran je svečani upis prvašića u knjižnicu. Svi prvi razredi „odradili” su svoj školski sat u knjižnici upoznavajući pravila posudbe i čuvanja knjiga, a u sklopu programa odgledali su i kratki igrokaz u izvedbi petašica Lucije, Ivane, Petre i Anamarije. Cilj ove aktivnosti je da se najmlađe učenike od početka pridobije za korištenje knjižnice bez straha i otpora, a pred kraj školske godine primjećujem da smo u toj namjeri uspjeli jer je broj posuđenih knjiga za slobodno čitanje najveći upravo kod prvih razreda.

Ponešto za najmlađe...

U drugom razredu, kad su čitalačke vještine nešto razvijenije, prelazi se na čitanje „ozbiljnije” lektire. Djeca dolaze u knjižnicu naučiti „Gdje stanuju bajke i priče” pa smo tako ove godine učenike drugih razreda naučili razliku između bajke i kratke priče, opet trudeći se što više

... i malo starije čitatelje

U Mjesecu hrvatske knjige i starije smo učenike šestih razreda nešto naučili: prezentacija o vrstama knjižnica i knjižnične građe sigurno će im pomoći u snalaženju u ovim institucijama kako njihovo školovanje bude dalje odmicalo.

Radionica koja nam je posebno uspjela bila je radionica ilustriranja lektire namijenjena učenicima šestih razreda. Nadareni učenici prekrasno su predložili svoj individualni doživljaj lektira *Waitapu*, *Sretni kraljević* i *Priče iz davnine*.

Osim uobičajenog druženja djece u knjižnici, uvijek se nađe netko tko mora ponešto istražiti u knjigama za razredni zadatak, napisati domaći rad ili jednostavno provesti slobodan sat. Knjižnica je otvorena svima i svi su dobrodošli! Često se i nastavnici posluže knjižničnom građom ako su u kakvoj nedoumici jer kao što znamo, znanost napreduje, a informacija je mnoštvo i učiti treba cijeli život.

Posebno sam ponosna što se ove godine u sklopu proslave Valentinova u knjižnici održala literarna večer *Hvalospjev ljubavi*. Baš je bilo lijepo i posebno čuti kako ljubav zvuči na nekim divnim stranim jezicima, a najzanimljivije je bilo kako su se uloge promijenile pa su djeca ovaj put uživala u nastupu svojih nastavnika.

Čitamo mi, u obitelji svi

Knjižničari su vrlo „umrežena” zajednica pa se tako svake godine susreću na raznim seminarima i radionicama, gdje razmjenjuju ideje i predstavljaju dobre primjere iz svoje prakse. Ideja koja je zbilja zaživjela u brojnim školama pretvorena je u projekt naziva „Čitamo mi, u obitelji svi.”

Projekt je namijenjen učenicima trećih razreda i služi poticanju čitanja u obitelji i razvijanju svijesti o važnosti knjige u svim uzrastima.

Sve počinje kupnjom ruksaka, a mi smo kupili tri za tri treća razreda. U projektu su sudjelovali učenici 3. a, 3. b i 3. c razreda te njihove učiteljice Katarina Perlain, Danijela Gudelj, Marina Rozić i Sanja Krmek.

U svakom se ruksaku nalazi po 8 potpuno novih knjiga: ponešto za odrasle i zrele čitače, ponešto za stariju i mlađu djecu, slikovnica, strip i dječje enciklopedije iz raznih područja ljudskog znanja. Kod svakog djeteta uključenoga u projekt ruksak je boravio tjedan dana, a zadatak je bio što više uživati u čitanju sa svojom obitelji, razmjenjivati dojmove i kvalitetno provoditi vrijeme barem mali dio dana kada su svi na okupu. Svaki tjedan slučajnim odabirom birali su se novi čitači, a interes i uzbuđenje svakim tjednom postajalo je sve veće. Možemo zaključiti da je projekt uspješan i nadamo se da ćemo ga ponoviti i sljedeće godine.

Međunarodni

dan knjige, 23. 4., u knjižnici smo obilježili čitanjem priče *Fantastične leteće knjige* g. Morissa Lesmorrea. Učenici drugih razreda oduševljeni su knjigom i ilustracijama pa je toпло preporučuju za čitanje.

Oni koji je budu čitali naučit će što znači ljubav prema knjigama i posvećenost, ali i neke druge važne životne lekcije

poticati i zainteresirati djecu za slobodno čitanje i posuđivanje knjiga.

Treći razredi svake godine, pa tako i ove, dolaze u knjižnicu u sklopu medijske kulture naučiti sve o enciklopedijama, a četvrti su razredi upoznali pojmove rječnik i pravopis i naučili se služiti ovim knjigama nužnim za dalje školovanje u petom razredu.

Drugaši obilježili Međunarodni dan knjige

Šestaši na likovnoj radionici

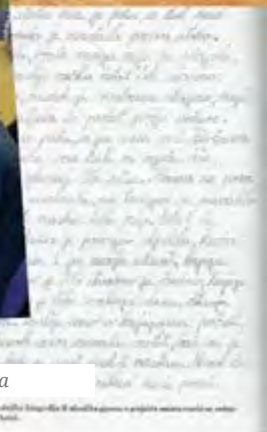
Veseli ruksak na ledima trećaaša

I učenje zna biti zabavno

U svijetu enciklopedija...

Nina Štrkalj, 3a

... mjesto gdje knjige postaju prijatelji

Zadatak sudionika u projektu je, osim uživanja, bio i napisati pokoji dojam o projektu, po želji i kakvu sliku, pjesmicu...

Evo nekoliko primjera:

„... Najljepši su bili sati kada bismo svi zajedno sjedili na kauču i čitali. Poseban ugođaj činile su nam svijeće s božićnog drvca. One su i knjigama dale neki poseban sjaj. Inače smo u to vrijeme blagdana svi zajedno, a ove knjige zbližile su nas još i više”

Stipe Čubelić, 3. a

„... Ne mogu opisati kako mi je bilo lijepo čitati s obitelji. Da bar ruksak može ostati kod mene još malo!”

Lara Šimundić, 3. b

„Ja sam u subotu dobila teški ruksak. Dugo sam pričala s mamom o tome i napokon je došao red na mene. Najviše mi se svidjela knjiga *Meni je najbolje biti ja*, a iz knjige *Prve knjige znanstvenih pokusa* sam napravila skoro sve pokuse.”

Ana Jukić, 3. b

„Napokon je došao i red na mene. Nisam mogao dočekati tu čarobnu torbu punu knjiga. S ponosom sam je nosio doma. Svi su rekli da je teška, ali meni je bila laka kao perce i jedva sam čekao da otvorim ruksak.”

Lovre Mađor, 3. b

„... Mamin djed (a to vam je moj pradjed) jako se veselio kad je vidio hrpu knjiga!”

Lovre Sokolov, 3. c

„... Sestri se svidjela *Prva knjiga znanstvenih pokusa*. Napravio sam katapult i katapultirao je u glavu. Točno u sredinu čela.”

Marko Mujan, 3. b

„U petak sam dobio knjige i počele su moje brige.

Čitati sam tada stao, da su dobre, nisam znao.

U sljedećih tjedan dana Pročitao sam puno strana.

A onda sam knjige dao, al' čitati nisam stao.”

Duje Ramljak, 3. b

„Dok smo čitali, nije se čulo ništa osim otkucavanja sata, ali svi smo se lijepo proveli!”

Lucija Lukenda, 3. c

„... U četvrtak sam pročitla *Svijet izuma* i našla neke zanimljive stvari. Najzanimljivije je kako je prvo nastao kotač, a mi o tome nikada ne razmišljamo.”

Lana Jurković, 3. c

„... Rimski brodovi i njihovi jarboli nisu ni blizu tako dobri kao što su Egipćani bili napredni.”

Manuel Skejić, 3. c

„Egipatska povijest piramida puna, faraona, mumija i svakakvih čuda.

O njihovom životu, radu kulturi naučili smo sada čitajući u ovoj zanimljivoj i poučnoj brošuri.”

Lara Plazibat, 3. c

Literarni i likovni radovi

Čija je zdjelica?

Više puta sam primijetila kako imamo puno plastičnih zdjelica, no ovaj put mi je za oko „zapela” jedna manja, okrugla, zelena koja je stajala na samom rubu ormarića.

Na brzinu sam premotala film u glavi pokušavajući se sjetiti odakle je došla, ali neuspješno. Toliko me zanimalo pa sam pitala mamu. Ona je kuharica u ovoj kući pa sam pretpostavila da će znati. Na moje iznenađenje ni ona nije znala te je tako mala, okrugla, zelena zdjelica postala misterij, a mama i ja detektivke. Muški dio kuće nismo htjeli uplitati u ovaj slučaj znajući kako će oni samo dodatno zapetljati stvar. Mama je uzela telefon, utipkala broj i nazvala baku. Nakon podužeg razgovora koji je počeo zdjelicama, a završio blitvom koju je baka jutros kupila na pazaru, mama je saznala da zelena posudica nije bakina, ali zato jesu pravokutna s ljubičastim i prozirna s crvenim poklopcem u kojima su nam dostavljene jagode prošli

kremasti kolač koji je dobila od susjede. Naravno, to ne bi bilo to da mi ne posjedujemo i nekoliko njezinih zdjelica. Tako sam otkrila da su velika žuta i srednja narančasta zdjelica vlasništvo moje bake koja mi je u njima donijela ručak kada sam bila bolesna prije Božića. Završili smo još jedan razgovor, a još nemamo pojma odakle je tajanstvena zelena posudica. Odlučili smo nazvati maminu tetu, možda nam ona pomogne. Tako je mama otkrila još mnogo toga. Saznala je što je teta kuhala za ručak, koliko je epizoda Sulejmana propustila i što se napeto dogodilo u seriji Milost. Ne smijemo zaboraviti da i teti nedostaje jedna zdjelica. Mama ju je odmah prepoznala u ormariću. Ah, da, to je ona u kojoj nam je tetin sin donio voće iako smo se vrlo jasno izrazili da imamo dovoljno voća u kući. Što je bilo i očekivano, zelena zdjelica je i dalje ostajala misterij. Već smo pomalo odustajali kada se mama dosjetila naše ekstremno brbljave susjede, naše posljednje nade. S njom

duga modra u kojoj nam je donijela kolače prošli mjesec kad je bila ovdje na kavi. Opet smo na početku. Konačno smo odustali te razvrstali sve zdjelice koje nisu naše da ih vratimo njihovim pravim vlasnicima. Tada je u kuću ušao tata. „Jesi li vidjela možda jednu manju, okruglu, zelenu zdjelicu, ostala je sinoć Mati pa sam je stavio među ostale u ormariću?” Mama pogleda posudicu, a zatim tatu. „Je li to možda ova?” upita već izmoreno. „Ah, da, hvala!” tata uzme zdjelicu i ode je vratiti.

Mama i ja, „velike” detektivke ostanemo sjediti i razvrstavati ostale zdjelice raspravljajući o tome kako ćemo sljedeći put u ovakvim slučajevima odmah pitati muški dio kuće. Čisto da budemo sigurne.

Mia Soleša, 8. a

Zemlja iznad duge

Zemlja iznad duge
pokazuje svoje pruge,
šarene i sjajne
kao djeve bajne.

Zemlja iznad duge,
tamo nikad nema tuge.
Svi su veseli i sretni
kao vrući dani ljetni.

U zemlji iznad duge
boje se strasno ljube.
Plešu svoj zanosni ples
i sve pretvaraju u
urnebes.

Ako imaš dovoljno mašte,
izađi iz svoje bašte.
Uskoči na našu prugu
i osvojimo zemljanu
dugu.

Marija Milić, 6. c

Josipa Dude 7. b

tjedan. To nam baš i nije pomoglo u rješavanju misterija zelene zdjelice pa smo odlučili nazvati drugu baku. Ovaj put sam ja vodila razgovor te dobila još više informacija. Nažalost, nevezanih za zdjelicu zbog koje smo pokrenule istragu. Baka se „razvezala” o novom šalu te receptu za fini

je razgovarala najmanje tri-deset minuta te saznala da je susjeda jutros morala očistiti cijele stepenice te kako će joj za vikend doći unuci. Također je mami rekla da joj nedostaje jedna posudica. Vidjela sam sjaj u maminim očima, ali on je ubrzo iščeznuo čim je susjeda rekla da je njezina

Da sam ja kiša

Da sam ja kiša, zamolila bih tmurne oblake da me odnesu negdje, ali ne daleko, da zalijem voće i povrće vrijednih ljudi i poljoprivrednika. Zalijevala bih vinograde, polja, voćnjake i pašnjake da ljudi koji se vrijedno trude i obrađuju svoja polja i vrtove imaju dobar urod.

Da sam ja kiša, često bih zalijevala pašnjake da životinje imaju dovoljno hrane.

Kate Popović 7. a

Da sam kiša, padala bih umjereno, ne stalno i ne prejako da ljudima ne bih dosadila.

Padala bih polagano da me ljudi zavole i da uzmu svoje kišobrane te uživaju u šetnji dok polagano rominjam.

Da sam ja kiša, veći bih dio dana prepustila suncu, a ja bih počela padati tek noću.

Padala bih noću da ljudi mogu lijepo spavati dok im tupkam po prozorima te da još ljepše utonu u san.

Angela Čorić, 6. d

Hrvatska je riječ koju naučih od majke

Hrvatska je riječ, koju sam kao i većinu drugih, naučio od majke. U početku mi ta riječ nije značila puno. Tad mi je ta riječ označavala samo našu zemlju Hrvatsku, Hrvatsku kao državu unutar označenih granica, a ne Hrvatsku kao nešto više i nadnaravno što u meni katkad budi onaj neopisiv osjećaj nacionalnog ponosa. Sazrijevajući, učio sam dosta toga o Hrvatskoj i njejoj povijesti. Tada sam počeo shvaćati taj nagon koji

sinove, očeve i djedove potiče da uzmu pušku, riskiraju sve i stanu na bojišnicu, puni ponosa i bez imalo straha sa željom da obrane svoju Majku. Spoznao sam taj ponos koji se budi u srcima ljudi pri samoj pomisli na domovinu. Shvatio sam euforiju koja zahvaća cijeli naš narod kad generali bijahu oslobođeni, kad Janica osvoji 3 zlata na Olimpijskim igrama, kada vaterpolisti razapnu hrvatsku zastavu

Martina Bašić 7. r.

sa zlatnom medaljom na krovu svijeta, dok naš barjak vijori nasred Londona... To su trenutci kada se svi Hrvati ujedine bez obzira na izgled,

bogatstvo ili neka druga obilježja, a sve zbog toga što nas spaja jedna riječ – Hrvatska. I valjda ste shvatili da to nije samo riječ, to je ujedno i motiv svima nama da se ujedinito u sreći i nesreći. To je riječ koja otključava uspomene kojih se prisjećamo s ponosom. To je riječ nas sviju i što se više ta riječ bude dijelila, više će se umnažati. Ta riječ je istkana u našoj prošlosti da bi nas s ponosom držala ujedinitima u sadašnjosti i ostavljala temelje za budućnost. Zato, ljudi moji, Hrvatska jest riječ koju naučih od majke i koju ću sigurno prenositi svojim potomcima.

Joško Kristić, 8. d

Knjiga kao prijatelj

„Ah, ta knjiga!” To je ono što većina nas kaže kada mora učiti. Ali, što je zapravo knjiga i koje je njezino značenje u našem životu?

Za mene je knjiga izvor znanja. Mnoge stvari koje sada znam pročitala sam, tj. doznala sam iz knjiga. Knjiga je također i izvor mašte. Jedan

Marino Pereža 7. b

od najljepših osjećaja na svijetu je kada otvorite knjigu i utonete u svijet slova koja su nekada poredana pravilno, a nekada zapetljana. U njezinom svijetu mašte zaboravim na sadašnjost i otplovim u prošlost ili budućnost. Tjera me i da se stavim na mjesto nekog od likova i razmišljam kako bih postupila. Pomaže mi kad se ne osjećam dobro, kad imam neke probleme i uvijek iz nje nešto naučim, nešto što prije nisam znala ili o čemu nisam razmišljala. Nekada me smiri, a nekada me toliko zabavi u svom svijetu stvarnih i nestvarnih događanja. Knjiga je moj saveznik, iako toga ponekad nisam svjesna. Ona će mi pomoći sagraditi moju budućnost. Knjigu treba

voljeti i prvenstveno cijeniti jer je ona naš prijatelj.

Hela Bešlić, 7. a

Nemamo novca, stoga trebamo misliti

Danas u svijetu vlada nepravda. Bogati ljudi bezbrižno hodaju ulicama, našli su sebi dobar posao, posjeduju lijepu kuću, vode uglavnom sreden život. Takvi ljudi vladaju svijetom ne donoseći nama ništa bolje jer je njihov život toliko dobar da nemaju potrebu ništa mijenjati. Druga, znatno veća polovica ljudi razmišlja kako će platiti račune i kredite, kako nahraniti djecu. Svakodnevno odlaze na posao, ako posao uopće imaju, i teško zarađuju novac kojim će prehraniti svoju djecu kako bi bar ona imala bolju budućnost. Djeca su, nasreću, još malena pa i ne shvaćaju kakva nepravda vlada danas svijetom. Kad odrastu, marljivo uče i rade kako bi dobili posao i pristojno živjeli. S druge strane, djeca bogatih roditelja nemaju takvih problema. Njih će bogati roditelji „progurati” u neku dobru tvrtku iako ima kvalificiranijih i sposobnijih od njih za taj posao. Veliki dio Hrvata razmišlja kako „izvući kraj s krajem”. Mnogi ostaju bez posla ili su im plaće smanjene, a i djeca su preopterećena kad vide svoje zamišljene i uzrujane roditelje. Oni koji bi nam trebali pomoći ništa ne poduzimaju. Zašto i bi? Njima i njihovoj djeci život je zasigurno savršen. A mi ostali, koji baš i nismo u takvoj mogućnosti, trebamo učiti i misliti i nadi će nam jednom biti bolje.

Katarina Radanović, 7. a

Lucija Mudrinić 8. c

Autobiografije slavnih sedmaša

Katarina Radan 5. c

Rođena sam 2000. godine u splitskome rodilištu. To su mi rekli moji roditelji, ali im ja baš i ne vjerujem zato što se ničega ne sjećam pa su mi mogli reći bilo što. Kad sam se rodila, tata je poklonio cvijeće mami, umjesto meni. „Tko se tu rodio?“ pitala sam se.

Ja sam pola „naša“, a pola „njihova“. Tata mi je iz Bosne i Hercegovine, a mama iz Ogorja, slavnog mjesta poznatog svim Splićanima (ne ću reći zašto).

Bila sam jedino dijete u obitelji do svoje pete godine, a onda sam dobila brata Davida. Dok je bio malen, bio mi je jako zabavan, a sada... Jedino me od njega spašava što imam svoju sobu.

Jedva sam dočekala polazak u prvi razred u Osnovnoj školi Ravne njive. U istoj školi radi moja mama Sanja. Ona je učiteljica. Moram priznati da mi to nije nekakva prednost. Ah, ona sve sazna! Pokušala sam joj nekoliko puta malo slagati,

Stanić Leon 5. b

ali mi se svaki put to razbilo o glavu. Sva sreća što mi i tata nije učitelj, da mi i on ne drži predavanje.

Moja najbolja prijateljica je Nikolina, tj. Nina. Ima plave oči, plavu kosu da skratim: ona je pametna plavuša. Stalno smo zajedno.

Trenutno je moj najveći san, kao uostalom i svakog pubertetlije, napuniti osamnaest godina. A Onda? Put pod noge!

Ne će više biti predavanja roditelja, dosadnog brata Moći ću raditi što hoću, barem se ja tako nadam.

Ipak, kad malo bolje razmislim, ne ću tako brzo od kuće jer tko će mi kuhati, prati i peglati rublje, tko će mi davati novac, tko će me voditi na skijanje...

Mislim da mi je najpametnije da ostanem tu gdje jesam.

Mila Krmek, 7. c
(zvana Brzica)

Andrija Alebić 5. c

Kažu da sam rođen u splitskom rodilištu, mada sam ja uvjeren da sam se rodio u Zadvarju. Naime, ja sam seljak, svi to znaju, i nije moguće da sam se kao takav rodio u gradu. Ma, nek' im bude!

Dok sam bio malen, bilo je lijepo. I uvijek zabavno. Kad sam krenuo u školu, postalo mi je dosadno. Jedva čekam u mirovinu. Ali treba proći još puno godina do mirovine. Zato za vrijeme školske godine tražim zabavu, npr. zarađivanje kuna. U tome sam pravi maher.

A nisam loš ni što se tiče politike. U razredu sam poznat kao seljak i političar! Nedavno su k. m. (namjerno napisano malim slovom) izabrali za predsjednicu našeg razreda, a mene za potpredsjednika. Sramota!!! Moj prijatelj Kristijan kaže da razred nije prepoznao moje sposobnosti, ali ja sam uvjeren da su oni potplaćeni od strane k. m. A na toj sam funkciji mogao puno toga učiniti!

I što ću sad? Dosadno mi je. Kad će više ta mirovina!

Josip Vrkić, 7. b

Marin Dujmović 5. c

Tata i mama kažu da sam rođen 30. srpnja 2000., u petak. Dva-tri mjeseca prije nego što sam se rodio, umrla je moja baka, majka moje mame.

Prve dvije godine živio sam u Splitu, a onda su me odveli na selo. Na selu sam bio s bakom i djedom prije nego što sam krenuo u školu. Uglavnom sam vrijeme provodio radeći nereda. Tako sam jednoj ženi zapalio travu, krao jaja i gađao mačke s njima, itd. Kad sam imao četriri godine, umro je moj djed. Tada mi on nije puno značio jer neke stvari nisam shvaćao kao danas. A danas? Dao bih sve da je danas uz mene.

Prolazile su godine, ja sam odrastao i otišao sa sela u Split. Bio sam u vrtiću. Onda je na red došla škola. Škola mi je promijenila život i razmišljanje o njemu. Upoznao sam nove prijatelje. U školi je bilo svega, čak i tuča, ali na kraju smo svi ostali dobri prijatelji, svi se uglavnom dobro slažemo.

Završio sam, nema više. Idem dalje!

Ivan Vrdoljak, 7. b

Svi moji pisani ispiti

(komentar)

Ispiti su mi ove godine teški. Tijekom ispita sam većinom pod pritiskom i stresom, ali to je moja krivica, ne radim marljivo i ne trudim se dovoljno. Postao sam neodgovoran i bezobziran prema školi. „Moram se promijeniti“, mislio sam u sebi.

Najgora mi je Matematika. Prošle školske godine mi je išla odlično, ali ove sam godine jako loš. Dok nastavnica ne donese ispit, budem pun iščekivanja. Kad vidim ocjenu, ljutim se na sebe jer nisam dovoljno vježbao i bude mi žao. Naravno, ocu lažem govoreći da nije bilo nikakvih ocjena u školi.

Iz Hrvatskog jezika se ne ljutim na sebe nego na nastavnicu jer ona čeka „zakonski rok“ te joj trebaju dani i dani da nam donese ispit pa otac izgubi povjerenje u mene jer misli da mu lažem.

Prvi test iz Biologije bio je „lagan“, ali sam ja svejedno

dobio dva. Tada sam bio jako razočaran i ljut na sebe.

Kad dođem kući i otac me pogleda onako toplim i nježnim pogledom, jednostavno mu nemam srca reći ocjenu. Kasnije mi bude žao i ispuni me neka praznina pa sam smislio kako ću se više truditi, a to je bilo samokažnjavanje. Kad bih dobio lošu ocjenu zbog svog nerada, kaznio bih sam sebe.

Otkad sam uveo to samokažnjavanje, postao sam odgovorniji prema svojim obvezama i počeo sam raditi što se na kraju i isplatilo. No, rezultati su bili samo djelić mog uspjeha jer sam postao sretniji, ispunjeniji, veseliji i stvarno sam se osjećao odlično. Trudit ću se da ovako nastavim, da budemo zadovoljniji i otac i ja.

Ante Taraš, 7. b

Mala lijena Dalmatinka

Maja Stefanović 5. d

U mom gradu dva-tri puta godišnje neobično raspoloženje, žurba – strka. Mi Dalmatinci poznati smo po lijenosti, nama se nikada ne žuri i sve obavljamo polako i smireno, no nekoliko puta godišnje počnemo ubrzano živjeti. U gradu kao da nema ni jednog pravog Dalmatinca, onog lijenog čovjeka kojemu se nikamo ne žuri, već samo gomila ljudi koji se sele iz trgovine u trgovinu... Ljudi navale zbog sniženja jer zašto platiti više kad se pruža idealna

Andela Duran 5. a

prilika za kakvu-takvu štednju. I moja obitelj ubrza tempo: majka i baka peku kolače, djed je u potrazi za dobrom spizom, a otac i ja se izležavamo na kauču i gledamo filmove. U nama je još uvijek onaj dalmatinski duh koji, izgleda, ne će nestati. Ako se slučajno i prošetam po trgovinama, vidim uglavnom samo prazne i napuštene police. U gradu vlada strka, svi žure kako bi stigli sve obaviti prije blagdana i zajedno se sa svojom obitelji veseliti, smijati, pjevati i širiti ljubav ostalima. Iskreno, ovakav tempo mi se ne sviđa jer ja sve svoje obveze obavljam polako i smireno. Nisam baš stvorena za praznike i blagdane i to sve prepuštam drugima jer sam ja ipak mala lijena Dalmatinka.

Petra Kujundžić, 7. b

TV emisija Lijepom Našom

(komentar)

TV emisija „Lijepom Našom” vrlo je zanimljiva. Ona predstavlja našu tradiciju: stare plesove i običaje naše lijepe, drage domovine i svih njezinih krajeva: Dalmacije, Slavonije, Istre, Like... Vodi je vrlo zabavan, veseo i ljubazan gosp. B.Uvodić. Emisiju posjećuju mnogi gledatelji, što mi se jako sviđa. Drago mi je da i oni znaju da se ne smiju zaboraviti običaji koje su održavali njihovi djedovi i pradjedovi. Uživam gledajući stare plesove i kola te slušajući ojkavicu, gangu, reru... Tu su i mnogi tradicionalni instrumenti: gusle, tamburica, mandolina... Ne smijem zaboraviti narodne nošnje iz cijele

Hrvatske. Svaka od njih ima svoju povijest, svoje značenje, npr. da je žena s određenom nošnjom udata ili neudata. U emisiji sudjeluju mnogi naši poznati pjevači koji pjevaju zajedno s KUD-ovima. Vrlo zabavno je to što na kraju svi plešu i pjevaju, no gledatelji ne moraju biti tužni jer je TV-emisija Lijepom Našom svaki tjedan.

Volio bih da emisija stekne veću popularnost među mladima, jer - kako mi se čini - malo se mladih zanima za svoju tradiciju. A tradiciju poštuju, čuvaju i njeguju svi pametni ljudi!

Nikola Prosenica, 7. c

Bruna Pijuk 5. d

Slobodi

Što god radiš, kamo god ideš, o čemu god razmišljaš - ti si slobodan! Slobodan si jer si čovjek - dijete ili odrastao - jer voliš, ljubiš, i daješ sve od sebe. Neki misle da je sloboda bez zakona, bez pravila, da samo ugrožava druge i tuđu slobodu. Naravno, krivo misle!

Sloboda je izbor: kretnja, radnja, emocija, odluka... Sloboda nam je darovana!

Ona je vesela,
ona je bistra,
iz njenog oka vedrina
blista.
Stihove k'o od šale slaže,
i ima smisla sve što kaže.

Maslačak

Iz Lucinog pera

Kad si bolestan

Kad si bolestan i kad te boli nešto,
ništa ti više nije smiješno.
Kad si bolestan i nešto te boli,
misliš: „Što mi sad prijatelji rade u školi?”
Kad si bolestan i ležiš kod kuće,
malo ti je hladno, malo ti je vruće.
Kad se razboliš i bol zavlada,
uvijek rodbina zove: „Kako si sada?”
Kad nešto zaboli, kad se razboliš,
od dosade sve u kući dvaput prebrojiš.
A ako želiš ozdraviti,
moraš mirovati i čaja puno piti,
Tako će ti sigurno bolje biti.
Ali kad se razboliš i nešto te zaboli,
uvijek se mama za tebe moli,
mama uvijek nad tobom bdije,
mama te uvijek pogledom grije.

Pravilna prehrana

Ovako u pravilniku prehrane piše:
Ne jedi slatkiše,
znaju i laste,
da od njih trbuh ti raste.
Izbjegavaj masti,
zdravo rasti.
Svakog dana po jedno kuhano jaje,
ono ti energiju daje.
I mlijeka isto moraš piti,
ako želiš visok biti.
Samo se nemoj prejesti mnogo,
onda to opet nije dobro.
I još svakog dana jabuka il' banana,
to se zove zdrava prehrana.

Proslava proljeća

Uzbuđeno je predložilo cvijeće: „Proslavimo proljeće!”
Leptir je zaplesao,
jaglac se zatresao,
ptice su pjevale,
sunčeve zrake snijeg tjerale,
međvedu alarm zatrubio,
bumbar bubamaru poljubio,
propupalo drvo,
stiglo jato lasta prvo,
cvrčak gitaru zasvirao,
vrbe se pogrBILE,
muhe zazujile,
divlje potekla je rijeka plava,
ovo je proslava proljeća prava!

Lucija Mandarić, 5. a

Katarina Radanović 7. a

Biti slobodan ne znači raditi gluposti i bedastoće, uništavati, sijati svađu, mržnju, ne poštovati nikoga i ništa. Biti slobodan znači plivati poput ribe, odlepršati poput vjetra, letjeti poput ptice i - živjeti! Tako ćeš shvatiti da je sloboda nešto najljepše, ona znači više – ona jest više od svega! Nemoj ju shvatiti krivo, živi je pravilno: ljubi i osjetit ćeš je.

Djeca će se igrati, stariji odmarati, past će noć, ali će svanuti i dan; kiša će stati, dići se sunce, pokazat će se duga samo ako bude – slobode! Sloboda ti je darovana s razlogom, imaš je, iskoristi je, ne daj da propadne, da ne znači ništa.

Martin Čelar, 7. c

„Djeca su još
jedino dobro koje
je čovječanstvu
ostalo“

Djeca su jedina bića koja ne žive u stvarnosti. Ona su još mila i nevina. Nisu svjesna današnjice. Žive u svom svijetu gdje su svi superheroji i junaci.

A kako odrasli reagiraju na to? Njima je sve to glupo. Govore o djeci kao nekim napastima, ušima koje stalno traže nemoguće. Zaboravljaju da su i oni nekad bili djeca. Razigrani, veseli, u svom svijetu.

Današnja djeca, bila mlađa ili starija, ovise o tehnologiji i o svom izgledu. A zašto? Da bi „pripadali“, eto zašto! Svi misle da su drukčija djeca

Nina Kesić 7. b

čudna, određuju ih s IN ili OUT, a svi smo mi gledali iste crtiće, smijali se istim šalama i odrastali zajedno. Sva djeca

imaju različite snove. Što su stariji, snovi im se smanjuju sve dok ne nestanu. To nije u redu, snovi bi trebali biti sve veći dok ne postanu stvarni!

Djeca jesu najveće dobro koje nam je ostalo, jer bez djece bi svijet bio dosadan i žalostan.

Dana Krstić, 7. b

Miris i okusi doma moje bake

Često sam išao na selo mojoj baki. Njen dom je bio topao i udoban. Jutrom bi me budilo kukurikanje pijetla i mukanje krava. Baka bi ih najranije pomuzla te me hranila gustim, bijelim mlijekom. Tome bi dodala mirisni i slasni kruh. Sve je odisalo mirom i toplinom. Posteljina je mirisala poput prirode. Baka je pravila zimnicu, a meni je bio najslasniji njezin pekmez od šljiva. Dok bih ga mazao na bakin domaći crni kruh, oblizivao bih se. Nikada nisam volio kiseli kupus jer mu je miris jak, prodoran i kiseo ulazio pod moju kožu. Najslađa mi je bila bakina večera. Na masti bi mi pržila jaja čiji se žumanjak zlatio. Tome bi dodala domaću kobasicu koja je cvrčala u tavi. Bakin dom zimi je mirisao svježinom tek posjećenih drva. Pucketali su u staroj peći koja bi se zažarila od vatre.

Umjesto nje, sada u toj kući živi moj ujak s obitelji. Često ih posjećujem, ali mi najviše nedostaje miris, topao

glas i ruke moje bake.

Karlo Perković, 6. a.

Male frizerke

Subota je popodne. Pravo vrijeme za već uobičajenu maminu i susjedinu kavu.

Kako susjeda ima kćer mojih godina, voljela sam i ja te njihove kave jer sam znala da ću se s Martinom lijepo zabaviti. Ja, koja od malih nogu sanjam da ću biti frizerka, nekako sam nagovorila Martinu da zajedno uljepšamo moju mamu. Nije mogla odbiti jer bi u protivnom ta kava, zbog našeg maltretiranja, loše završila. Tako smo Martina i ja naoružane češljevima, kopčicama i gumicama, kakve nije imala ni vojska frizera, započele pustolovinu na majčinoj glavi. Stavljale smo raznobojne detalje po njezinoj dugoj, bujnoj crnoj kosi koja bi, da smo dodali svječiće, nalikovala na kakvo bogato ukrašeno božićno drveće. No, nama je izgledala kao najljepša žena na svijetu. Popodnevno druženje je završilo, a moja majka je trebala ići u vrtić po svoju sestru te svratiti u trgovinu kupiti neke namirnice. Onako u žurbi zaboravila je na svoju transformaciju. Hodajući ulicom primijetila je da je ljudi čudno gledaju, ali nije imala vremena o tome misliti. Ušla je u vrtić te je primijetila da djeca razigrano skakuću oko nje i da se tete misteriozno smješkuju. Moja majka još uvijek nije shvaćala što ljudima mami osmijeh na lice te je krenula u trgovinu. Ta trgovina je i njeno bivše radno mjesto i primijetila je da se i njene bivše kolegice slatko smiju. Kada je u košaru stavila sve potrebne namirnice i došla na blagajnu, blagajnica je mrtva-hladna upitala gdje ide na frizuru. Tada je pogledala u ogledalo koje je stajalo kraj blagajne i vidjela Martinino i moje remek-djelo na svojoj glavi. Između bijesa i tragedije našlo se mjesta i za humor. I tako, uzdignute glave i ponosnim hodom, vraćala se kući smijući se samoj sebi i pozdravljajući ljude na ulici. A onda smo nas dvije dobile porciju „jezikove juhe“. Kao da ona nije bila ništa kriva.

I sada, 10 godina poslije, ova anegdota još uvijek izaziva neprekidan smijeh. Ali, učvrstila je moju želju da jednog dana budem dobra frizerka.

Iva Milić, 8. a

Moja staza

Moja staza, naizgled tako jednostavna, a opet tako komplicirana, čudna. Ponekad prelijepa, a ponekad teška. Ali zašto...? Zašto ponekad nailazimo na prepreke? Možda zato što ni moja, niti jedna druga staza ne dolazi s uputama za upotrebu? Svaki taj dio staze, svaki dan živim na svoj način, onako kako znam i mislim da je najbolje. Svaki novi djelić tog puta za mene je novi izazov, novo iskustvo, nova lekcija ili još jedna lijepa uspomena. Istina, ponekad zapnem na toj stazi, učinim pogrješku, malu ili veliku, ali ipak ljudski je griješiti. Ipak u tim pogrješicama ima i nešto pozitivno, naučim lekciju za sljedeći put. Tako sam naučila kad sljedeći put negdje na lud kamen zakoračim, ostat ću pribrana, pomirit ću se sa situacijom, pokušati je popra-

Lucija Papak 7. a

Povuci-potegni

Volim se sjećati svog razreda, onako u prvim godinama. Bili smo tako maleni, skakali smo i uvijek radili nereda i cirkus u razredu.

Jednom prilikom smo jako

Pride nas još petero u pomoć, a s druge strane kucaju nam ostala djeca. Viču: Otvarajte vrata prebit ćemo vas! Drugi sa strane se zainate i bez obzira na ključ i bravu koji nisu radili dobace: „Dodite ovamo...”. Cijelo vrijeme su se dobacivali nepristojnim riječima. Prešli su i na djela. S jedne strane vuče desetero, s druge možda malo više. Stigle su i sve nastavnice u pomoć. Gurale su i lomile bravu, što su jače mogle, ali od toga nije bilo ništa. Prolazilo je vrijeme. Nama je to bilo odlično, a usput smo se dobro i zabavili vukući bravu iz sve snage. Došao je i šk.majstor u pomoć. Onako jak glumio je kao da će brzo riješiti problem, nije mogao ništa napraviti. Nakon puna dva sata, nastavnice su zvale ravnatelja, ali njega nije bilo. Sve više ljudi stizalo je u pomoć, ali ništa. Vrata čvrsto zatvorena. Zazvonio je peti sat nastave, naš posljedni sat, kad se začula škripa brave. Vučemo mi tako još jače. Odjedaput lom. Brava se

raspala! Na vratima je ostala velika rupa. Nastao je kaos. Nastavnice su padale jedna za drugom, dok su se ostala djeca iz drugih razreda cerekala i smijala. Napokon, nakon dugih i mukotrpnih natezanja oko brave, izašli smo iz razreda. Bili smo kao heroji iz našega školskog hodnika. Uzeli smo torbe i istrčali na svjež zrak. Svima je ovo bio doživljaj poput igre pandura i lopova zatvorenih u svojim ćelijama

Bili smo sretni i veseli što je sve dobro završilo. Sutra nas čeka novi dan, novih pet sati i što je najgore nadoknađivanje sati koje smo izgubili tijekom velike i uspješne operacije razbijanja brave.

Toni Filipović, 8. a

Srebrna cesta djetinjstva moga

E, cesto srebrna, djetinjstva moga. Zašto se bližiš kraju? Nemoj otići od mene, molim te...

Znam, znam da je tebi došao kraj, ali zašto? Toliko sam toga na tebi doživjela da to samo, odjednom, nestane. Odmalena sam te istraživala, promatrala. Donosila si mi mnogo čuda, mnogo pitanja. Svakim danom si me iznenađivala. No često sam i padala, zalutala. Kad god bih upala u tvoju rupu, uspjela bih se izvući. Nekad su bile duboke, nekad plitke, ali svaki put sam se izvukla. Nisam nikome i ničemu dala da zaustave ovaj put, moj i tvoj. Ponekad sam se i ljutila na tebe jer bi me često odvela na zabranjena mjesta, no uvijek bih

Ante Luetić 5. b

viti i uzdignute glave krenuti dalje. Trebamo živjeti za svaki trenutak, jer tek kad on prođe, shvatit ćemo koliko je bilo dobro. Nikad, ali baš nikada, ne treba se zanositi srećom jer ne znamo što nas sutra čeka, a isto tako kad nam je nešto loše i kad smo tužni, treba misliti „moglo je biti i gore”. Jer na kraju krajeva, naša staza nije bajka već realnost koju moramo prilagoditi sebi i učiniti je boljom. Stazom se ide samo jednom, ali ako idemo dobro i pametno, i jednom je dovoljno.

Ivana Jukić, 8. d

naljutili učiteljicu. Bio je veliki odmor. Padala je jaka kiša. Pola nas je ostalo u razredu, a ostali su izašli. Mi smo, naravno, zatvorili vrata i zaključali ih tako da smo se bezbrižno i slobodno igrali. Nakon nekoliko minuta sjetili smo se da ih treba otključati, ali nismo uspjeli. „Što je bilo?” upitali smo se svi. Djevojčica iz razreda, malo krupnije građe, vuče vrata, ali ključ se ne okreće.

Karla Graovac 8. d

se izvukla. Otrpatila si me u vrtić, dovela u školu, podarila mi mnoge darove i zato sam ti zahvalna. Ali zašto nestaješ, odlaziš iz mog života, zašto? Ne, ne želim te izgubiti, trebaš mi. Stvarno ne znam bih li uspjela da tebe nema, cesto djetinjstva moga. Možda stavljaš nove izazove pred mene, ali ja te izazove, bez tebe, ne mogu ostvariti. Možda želiš da nađem novu cestu koja će me pripremiti na ono što slijedi, ali ti, ti si bila ta koja me je upoznala sa svijetom. S tobom sam preživjela toliko lijepih i zabavnih trenutaka, ali i onih tužnih i bolnih. Sve smo to zajedno prošle. Ja shvaćam da sve radiš za moje dobro, ali jednostavno ne želim te izgubiti. Ti si dio mene, srebrna cesto djetinjstva moga.

I sad na kraju našeg puta, ja se prisjećam svih naših uspona i padova. Sve mi to tjera suze na oči, ali upamti, uvijek ćeš ostati u sjećanju kao najljepša cesta života moga!

Mia Peljto, 8. c

Matea Gloria Bakotin 5. b

Labudanovi dnevници

Zapis iz dnevnika Marka Labudana

15. veljače 1928. ljeta umrla mi žena moja, Jana ljubljena. Porazila ju je teška prehlada krvi. Nisu joj mogle pomoći nikakve babe ni doktori. Ne znam zašto je baš nju uhvatila bolest, onako krhku i slabašnu. Možda bolest i nije bila tako jaka, već Jana nije imala odmora. Svaki Božji dan dolazile je žene iz sela „tješiti“, a jedina stvar koju su radile je da moju Janicu nisu ostavljale na miru. Možda sam i ja tu krivac. Tijekom cijelog bolovanja s njom ni riječi nisam prozborio, niti jedan pogled razmijenio. Što ako sam joj baš ja nedostajao? Osjećala je izdaju... Ta zavjet smo položili da ćemo biti skupa i u dobru i u zlu! Tek sada shvaćam što sam izgubio. Kad bih mogao sjesti kraj nje i popričati s njom, tu bih zauvijek ostao. Vječno bih gledao njene blistave oči i prekrasnu sjajnu kosu. Osjećam se kao Juda, izdajica. Očajan sam. Ne znam kako ću nastaviti ovaj život u očaju. Savjest me iznutra sve bržim i bržim

Josipa Dude 7. b

korakom izjeda i samo Bog zna koliko će joj trebati da me dokrajči. Osjećam se kao da je moja duša već napustila ovaj svijet. Za koji dan moram biti barjaktar na svadbi. Tamo će biti pića, veselje i radost će vladati, pjesme će odjekivati. To mi je zadnja nada da isplivam na površinu ove tuge i žalosti. Hoće li taj očajnički pokušaj upaliti ili ne, hoće li se Bog smilovati ili ne, ja ne znam...

Bartul Leonard Rajčić, 8. b

Istrgnuta stranica iz dnevnika Janice Labudan

23.11. 1935., subota

Hladan je jesenski dan. Svekrva Kata tjera me da ustanem. Onako mršava po-

Zimski ugođaj

Pokislim, vlažnim ulicama
šulja se podmukla zima...
Preko ramena prebacila hladni ogrtač...
Gazi po lokvama...
Bijelim rukavima gladi nam lice...
Ledenim dahom ubija tišinu...
Ptice utihnule i zavukle glave,
sanjaju bijele snove.

Bartul Leonardo Rajčić, 8. b

put kostura, ušla mi je u sobu i dere se da se moram ustati.

Moj ljubljani Marko nastavio je spavati. Naravno, kao lugar, ne mora obavljati kućanske poslove. Najranije

ujutro digla mi je živce Jaga, moja jetrva. Ona je poput kraljice, nije se morala „ustati“ jer, naravno, ona je Katina miljenica i urotile su se protiv mene. Što ćeš, težak je život u takvoj sredini! Naposljetku, ne mogu se svađati svaki dan zbog istoga. Krećem na pašu. Putem gledam kako se tmurni oblaci sastavljaju i dogovaraju kako će iz svojih pamučastih haljinica pustiti hladnu jesensku kišu kako i priliči u ovakvom danu. Tako je i bilo. Usprkos mojim „novim opancima i velikom ambrelu“, pokisla sam kao miš. Vraćam se kući plava k'o šljiva. Seoske babe govore kako sam pretrpjela „prehladu krvi“. Ne žele zvati doktora. Meni je sve lošije. Cijelo ovo vrijeme nisam vam spomenula svoju preslatku kćerkicu. Onako malena i slabašna, a dere se poput jareta. Gledam je. Ponosna sam na sebe što sam je uspjela donijeti na ovaj svijet usprkos tolikim mukama. Zaspala sam. Probudile su me babe iz sela koje ulaze i izlaze iz sobe. Nakon što sam otvorila oči, pogledala sam na malenu Janicu. Oči su joj bile sklopljene. Izgledala je tako beživotno. Nisam mogla vjerovati da mi je dijete umrlo. Iako sam znala da je nisam mogla dobiti, a kravlje mlijeko nije prihvaćala, nisam se ni u snu nadala da mi

može umrijeti. Plačem. U duši ponajviše. Steže me grlo. Suze mi klize niz lice i tjeraju jedna drugu. U srcu su mi se srušila sva brda i planine. Nastala je takva grmljavina i potres da nisam mogla živjeti sama sa sobom. Od silne boli sam se uvukla u sebe i odlučila tugovati sama.

Iako su svekrva i ostali mislili da me nije briga, bilo je suprotno. Srce mi se paralo od žalosti kada su dobacivale uvredljive komentare na račun moje kćerkice i mene. Zar priliči starim seoskim babama da govore "da maleno dijete može živjeti na ovom svijetu bez mame" ili "da je malena uvidjela da na ovom svijetu nema mjesta za nju"? Vrlo sam žalosna, no tješi me

misao kako ću ubrzo i ja otputovati za svojom curicom.

Martina Bašić, 8. b

Krajolik koji volim

Krajolik koji nikada ne ću zaboraviti je moje selo. Ono se nalazi u blizini Trilja.

Veliko je i rasprostranjeno. Ima mnoštvo zelenih livada s puno raznoraznog cvijeća. U blizini je rijeka Grab koja teče cijelim selom. Uz rijeku ima puno žalosnih vrba. One se savršeno uklapaju u taj seoski krajolik. Daju rijeci neki poseban sjaj, sjaj koji mi se urezao u pamćenje. S vrba se često čuje ugodan, veličanstven glas ptica. Njihov pjev podsjeća me na sunčano jutro u blizini vodopada.

Nedaleko od rijeke nalazi se moja kuća. Smještena je na maloj uzbrdici. Bijele je boje i ima tri kata. Ispred nje se nalazi veliko dvorište puno različitih boja i mirisa. Livada je svijetlozelena, a na njoj je velika metalna ljuljačka. Kada se na njoj njišemo, nije nam vruće jer nas pokriva trešnjin hlad. Trešnja je preživjela mnoge godine penjanja i skakanja, ali još uvijek daje jako ukusne plodove. Kraj trešnje je kruška, još mala, tek posađena, a kraj kruške jabuka. Ni za što ne bih mijenjala slatke,

božanstvene okuse njihovih plodova.

Volim svoje selo zbog njegove čudesne ljepote, mirisa, rosnih trava... zbog njegovih stanovnika. Trenutke provedene na selu ne mogu opisati. Oni su samo zabilježeni u mom srcu.

Magdalena Bugarin, 5. d

Put po Dalmaciji

Vikend na Braču

Trajektom od Splita do luke Supetar dolazim do svog zlatnog Brača. Tamo me, uvijek na istom mjestu, čeka moj nono. Taj moj „stari“ sa staklenim očima, sijedom kosom i blagim osmijehom.

Ulazim u auto. „Lujka moja!“ tepa mi taj dragi starac. Malo zezancije, malo prisjećanja na dobre stare dane i put brzo prođe. Gledam kroz prozor. Evo nas već na ulazu u staro, ali mom srcu drago, „naše malo misto“ - Donji Humac. Nona me čeka na balkonu. Miris makovnjače mi para nosnice blagim mirisom noninih žuljevitih ruku. Prilazim joj. Grlim me kao da se nismo vidjele godinama, a prošla su samo dva tjedna. Moram se presvući i požuriti na večeru. Tako mama kaže. Riba, još uvijek umorna od šetnje po gradelama, salata i svježi kruh, bevanda... Pun stol svega. Osjećam kako mi ovogodišnje ulje nagriza nepce. Ne znam je li gorko ili slatko. Nono kaže da je blitva „ko cugar“. Ne vjerujem, ali pojest ću malo da bi oni mirno zaspali. Prije spavanja pogledam preko „terace“. Vidim Šoltu, susjedno mjesto Nerežišća i stari kampanel. Još se dobro drži.

Jutro je. Svi pisci ovog svijeta ne bi ga mogli opisati. Svi pjesnici ovog svijeta ne bi ga mogli opjevati. Pjev ptica, miris jeseni. Nono već poji ono malo biljaka što ih zima nije ubila. Donosi mi nekoliko malih jagoda koje su zakasnile s rastom. Po svim normalnim kriterijima, nisu baš ukusne, ali meni su najljepše. Opet sjedam u taj crveni, prastari auto. Idem s tatom pogledati „našu“ špilju Kopačinu. Put je dug, ali uz tatu mi se čini tako kratak. Čini mi se, kao da me netko prebacio do vrha ceste, iako je uzbrdica duga. Špiljica kao da plače srebrenim suzama prošlosti. Nije poznata, nema neku posebnu legendu utkanu u svojim suzama, ali meni i „mojim ljudima“ ima veliko značenje. Vijenac oko njene glave napravljen od brnistre, lavande i svakojakog bilja u najmanju je ruku božanstven. Na putu kući odemo u trgovinu kupiti kruh. Nekad odemo posjetiti baku i nonotu u mjestu okupanom morem, Postira, ili čak u Gornji Humac kod tete. Mmm, uvijek imaju pršuta!

Vikend tako brzo prođe. Ma kakvi Banski dvori? Kakav Markov trg?! Zar to može zamijeniti ovaj moj, samo moj otok?

Lucija Stipčić, 8. a

Ivo Vujica 5. d

Put kroz Grab

Grab je lijepo mjesto, barem meni. Uz njega me veže mnogo slika i uspomena. Svaki put prolazeći kroza nj duboko se u sebi razveselim i uzbudim. Dok ulaziš u to predivno mjesto, zdesna ti se pruža Ikinina mlinica. Iz nje te pozdravlja stari Ika, baš onako kako bijaše pozdravljao partizane (ili „naše vojnike“ ako vam se čini prikladnije) davne '45 kada su ušli u Grab. Čovjek mio i nasmijan, sa svojih 88 ljeta na plećima, vodi svoj mlin kao mlado čeljade u najboljim godinama. Ne će on da iz špine svoje blago poji, već kao u dobra stara vremena on se služi bunarom. Bijaše svega i svačega u ovom selu Cetinske krajine, no Ikin mlin poživio je punih šest stotina ljeta i nakon svega ne izgleda da posustaje. Dok putujem Grabom uz istoimenu rječicu, s moje desne strane mogu vidjeti vrbe koje tužno posmatraju ovu divotu prirode. Tko zna zašto su tužne... Možda su ljubomorne na one vitke topole što vire iz ono malo rijeke koja se prelila pa su se sada povile kao da će umrijeti od tuge. No pravo bogatstvo ovog mjestača je sam izvor rijeke Rude. To je uistinu remek-djelo majke prirode koje svakog posjetitelja ostavlja bez daha. Putem do izvora zadiviti će te ljepota biljnog svijeta, a možeš naići i na par jezeraca. Kada se nadivis svim tim prirodnim bogatstvima i kada budeš prolazio ostatkom Graba, shvatit ćeš da je ovo jedno malo selo s vedrim i nasmijanim ljudima koji će ti pokušati uljepšati boravak svim svojim snagama. Kada napokon budeš na odlasku, ne zaboravi odmoriti oči gledajući prostrana žitna polja kako odašilju prekrasno zlatno svjetlo bliješteći na jakom suncu. Nadam se da će ti Grab ostati u lijepom sjećanju što će te nagnati da ga opet posjetiš.

Joško Kristić, 8. d

Maslačak u gostima kod 1.e

Maslačak kod 1. e.

Pet prvih razreda!

Dok na razini države i županije na početku svake školske godine bilježimo sve manji broj prvašića, mi imamo sreću da se ove školske godine možemo pohvaliti s pet razrednih odjeljenja i 116 učenika! Porastom broja odjeljenja došlo je i do potrebe za stvaranjem nove učionice. Tako je 1.e dobio najprostraniju učionicu u školi.

Naime, prostor kinodvorane u kojem su se donedavno

održavale razne projekcije, predavanja, stručni skupovi i sl., postao je ugodna učionica za 21 prvašića koji tamo bora-

ve od 8 (neki i ranije) do 16 sati. S obzirom na to da je riječ o učenicima koji su u programu produženog boravka, ovakav prostor idealan je za njihove svakodnevne potrebe.

Učionica s dnevnim boravkom

Malo se koja učionica može pohvaliti krevetom, multimedijalnom razrednom knjižnicom... Bilo je tu i više razloga za hvalu, ali zahvaljujući sitnim dušama, iz učionice je otuđen dio tehničke opreme.

Učiteljica **Vilma Rađa** nam je otkrila kako se pribojavala velikog prostora misleći prije svega na temperaturne uvjete. Ipak, učionica se pokazala sasvim ugodnim mjestom za učenike, bez većih klimatskih poteškoća. Od učiteljice zahtijeva malo snažnije glasnice, ali učiteljica Rađa vješto rješava i te prepreke.

Kroz razgovor smo otkrili kako je posebno ponosna na razrednu knjižnicu koju su zajedničkim snagama stvorili učenici, roditelji i učiteljica. Bez većih investicija, uz malo odricanja i dobre volje, djeca su dobila kutak u kojem mogu pronaći razne društvene igre, zanimljive slikovnice, crtiće koje, nažalost, zasada nemaju gdje gledati...

A krevet, kao najzanimljiviji rekvizit u učionici, svakodnevno posluži za odmor prije nastave, poslije ručka, prije odlaska...

Iza ručka

1.e po mnogočemu je poseban razred. Osim što imaju veliku učionicu, krevet, privatnu knjižnicu, imaju i dvije učiteljice. Kad učiteljica Rađa

Prvi dan u prvom razredu

Drugi dan mjeseca rujna 2013. donio nam je i 116 novih lišaca na naše školske hodnike. Svašta se tog dana moglo iščitati na njima: sreća, uzbuđenje, strah, nestrpljenje...

Sve je započelo priredbom dobrodošlice za prvaše i njihove roditelje na kojoj su učenike dočekale njihove učiteljice: **Snježana Gotovac (1. a), Jadranka Krnić (1. b), Ivana Protrka (1. c), Anita Jukić (1. d), Vilma Rađa (1.e).**

Malene zabrinute glave na kratko je razveselio prigodni program, kao i ravnatelj svojim riječima podrške. Sve su to brižno pratili roditelji, dirnuti veličinom trenutka i

potreseni činjenicom da njihova dječica kreću u svijet obveza i odgovornosti.

Nakon uvodnog dijela uslijedilo je detaljnije upoznavanje s učiteljicama u učionicama koje su tog dana blistale posebnim sjajem. Šareni panoi te dotjerane učionice pozivale su učenike na radost i veselje.

Usprkos silnom uzbuđenju uspjeli smo izvući nekoliko početnih dojмова. Vjerujemo da se i na kraju prvog razreda naši skorašnji drugašići jednako raduju školi i svemu lijepome što ona donosi. Želimo da im cijelo školovanje bude

na veselje, a oni još jedna uspješna generacija u nizu.

odradi svoj dio posla, u vrijeme ručka dolazi im druga učiteljica, **Jelena Višić**.

Drugi dio njihovog boravka u školi posvećen je pisanju domaće zadaće, ponavljanju gradiva, ali i zabavi. Tako se u poslijepodnevним satima iza veselih lubičastih vrata rađaju brojne ideje i maštoviti plodovi tog rada.

Učiteljica Višić ispričala nam je kako su izgledale pripreme za razredni maskenbal.

Učenici 1.e razreda vrijedno su se pripremali za razredni maskenbal tijekom veljače. Izrađivali su maske od kaširanog papira, papirnatih tanjurića i plastelina. Svojim uradcima veselo su ukrasili pano. A onda je došao dugo očekivani pokladni utorak. U razred su ušetale princeze, vještice, rokerice, Minnie Mousei, Spidermani, Zoroi, indijanke i kauboji. I učiteljice su se pridružile zabavi. Razredom se zaorila pjesma i ples, kojem su se učenici posebno obradovali.

Karnevalsko ludovanje razvedrilo je sivi utorak!

Glazbena kultura na naš način

Zdenka Roglič - sat Glazbene kulture

24. ožujka sat Glazbene kulture održala je violončelistica Zdenka Roglič.

Učenike 2. a razreda oduševila je pričom o gudačkom glazbalu koji je bojom zvuka najsličniji ljudskom glasu. Violončelo je veći od violine i viole, a manji od kontrabasa. Saznali su da je violončelo jedini instrument čiji dijelovi nose nazive po čak tri životinje: konjić, žabica i puž. Ostali dijelovi su dobili nazive po dijelovima ljudskog tijela: vrat, trup, nožica. Četiri žice protežu se od puža, preko vrata sve do konjića. Može se svirati gudaalom čije su

strune izrađene od konjskog repa. Također se može svirati prstima.

Učenici su uz zvuke violončela naučili pjevati pjesmu *Mali ples*. Nakon naučenog teksta i melodije pjesme, usvojili su i pokrete uz pjesmu.

Pred kraj sata, violončelistica im je dozvolila da svi pokušaju svirati. Pokazala im je kako se violončelo drži između nogu, kako se pravilno drži gudało i njime prelazi preko žica. Željno su iščekivali trenutak da zasviraju kao pravi mali virtuoz.

Oduševljeni predivnim gudačkim instrumentom i našom gošćom, učionicom je odzvanjao pljesak uz želje da nas violončelistica sa svojim instrumentom posjeti još koji put.

Tereza Pirić, učiteljica

Imamo glumca!

Na početku ove školske godine dobili smo novog učenika. Znali smo da trenira nogomet u RNK Split (to je, ipak, svakome najvažniji podatak) i da je odličan učenik. Nismo

znali da među nama imamo „malog“ glumca. Uskoro se i o tome počelo pričati u našem razredu... A tek kad smo čuli da Luka ima premijeru!

U sklopu „Dana Ive Tijardovića“ u splitskom HNK premijerno je predstavljen igrani serijal *Tijardović* autora Željka Rogošića u produkciji HRT-a.

Na snimanju serijala "Tijardović"

Luka je utjelovio lik malog Tijardovića. I u novinama smo čitali da se Luka veselio što će glumiti s Filipom Radošem, popularnim Stipom. Tko se ne bi veselio!

Ivana Matulović Marinović, učiteljica

Jeste li uzbuđeni zbog polaska u prvi razred?

Luka: Ja jesam i cijelo ljetno samo pričam o školi.

Toni: Da! Dosadio mi je vrtić!

Iva: Da! Ja jedva čekam pisati slova.

Čemu se najviše veselite u školi?

Ivan: Ja se najviše veselim novim prijateljima.

Leona: Ja se veselim što ću poznati učiteljicu i nove prijateljice.

Lana: Veselim se novoj torbi i učenju slova.

Marija: Novim prijama s kojima ću se igrati.

Imate li tremu?

Ivano: Ja nemam tremu, jedva čekam da počne škola!

Lovre: Nemam, u školi će mi biti baš super!

Roko: Nemam tremu jer sam upoznao nove prijatelje.

„Bistrići“ - grupa za potencijalno darovitu djecu

Tko su Bistrići?

Roko Krnić, 1. d, Angelo Bezić, 1. c, Ena Jurić, 1. c, Flora Bašić, 1. b, Ante Kotromanović, 1. e

Grupa „Bistrići“ namijenjena je razvoju specifičnih sposobnosti darovite i potencijalno darovite djece te razvoju divergentnog mišljenja uz jačanje samopouzdanja.

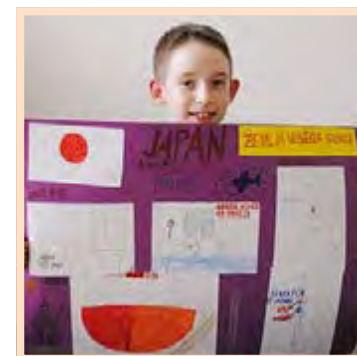
Cilj programa grupe „Bistrići“ je omogućavanje iskazivanja kreativnosti i potencijala darovite i potencijalno darovite djece, i to kroz zadovoljavanje specifičnih komunikacijskih, razvojnih

i obrazovnih potreba djeteta, stvaranje kreativnog ozračja (raznovrsni materijali za istraživanje i stvaranje) te rad u ugodnoj atmosferi kroz zainteresiran, nedirektivni stav pedagoga.

Što radimo u „Bistrićima“?

Program se realizira kroz raznovrsne vježbe i problemske zadatke, kao i praktičnu

nastavu. U svim aktivnostima pedagog je samo mentor i voditelj, dok djeca samostalno, uz međusobnu suradnju, ali ponekad i individualno, rješavaju postavljene zadatke.

Bistrić Roko obožava Japan

Program se sastoji od nekoliko većih cjelina: kreativno rješavanje problema, poticanje kreativnog mišljenja, upoznavanje prirodnih zakonitosti, logičke i misaone igre, kreativno izražavanje, igre za poticanje razvoja pozitivne slike o sebi te istraživanje i rad na projektu.

Marijana Elez, pedagoginja

Bruna Dadić, defektologinja

Četvrtaši na izletima

Dubrovnik – špilja Vranjača – Plitvička jezera

LISTOPAD, 2013.

Dočekali smo i taj dan! Naš prvi ovogodišnji izlet! DUBROVNIK!!!!

Prvo što smo vidjeli nakon izlaska iz autobusa bio je moderni spomenik braniteljima. Dočekali su nas vodiči koji su nas proveli kroz dubrovačku povijest.

Popeli smo se na zidine. Svi smo bili oduševljeni i zaključili da je vrijedilo voziti se do Dubrovnika za taj doživljaj. Uz prekrasan pogled i zanimljive vodičeve priče, uživali smo u šetnji.

Upoznali smo gospođu Katu u konavoskoj nošnji, a pokazala nam je i konavoski vez. Posjetili smo Spomen sobu poginulih dubrovačkih branitelja i vidjeli ostatke zastave sa Srđa. Uživali smo u šetnji Stradunom poznatim dubrovačkim znamenitostima.

Ugodne poslijepodnevne sate proveli smo na Babinu kuku.

STUDENI, 2013.

Na terenskoj nastavi posjetili smo špilju Vranjaču i klišku tvrđavu.

U Vranjači smo otkrili „blago podzemlja”. Gospodin

4. a

4. b

4. c

4. d

Punda nas je vodio uz zanimljive priče o njegovom djedu koji je kao 12-godišnji dječak otkrio ulaz u špilju, pokazao nam je kamene skulpture iz mašte...

Uživali smo u čarobnom svijetu stalaktita, stalagmita i stalagnata.

Na kliškoj tvrđavi divili smo se prekrasnom pogledu, vodič nam je pričao o povijesti, a mi smo obnovili znanja iz prirode i društva.

TRAVANJ, 2014.

„NE MOGU VIROVAT DA OVO DOŽIVLJAVAM!!!!” uzviknuo je Borna, a svi smo uživali u pogledu na Galovački buk dok su njegove kapljice letjele na sve strane...

Koliko god mi pričali o Plitvičkim jezerima i gledali fotografije, posjet je uvijek nezaboravan.

U pratnji vodiča šetali smo stazom, okruženi iznimnom ljepotom jezera i slapova. Igrali smo se uz jezero Kozjak, a zatim vozili brodom po jezeru. Nakon šetnje slijedila je vožnja turističkim vlakom.

Umorni i zadovoljni vraćali smo se kući, a onda je slijedilo iznenađenje, čak i za učitelje. U Korenici smo posjetili gater s divljim životinjama i divili se „predstavi” s mrkim medvjedom u glavnoj ulozi, te hranili ostale životinje.

Ivana Matulović Marinović,
učiteljica

Posebna skupina i posebna učiteljica

Nakon božićne priredbe

Više smo puta tijekom ove školske godine u različitim prigodama svjedočili kako je naša Posebna odgojno-obrazovna skupina uistinu jedinstvena. I samim time procijenili da bi bila prava šteta ne spomenuti njihov trud.

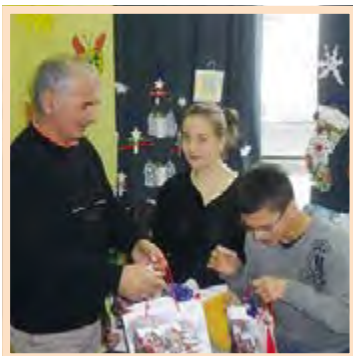

Čizmice čekaju sv. Nikolu...

Učenici iz Posebne skupine temeljito se pripremaju za svaki važniji datum i svečanost; prostor u kojem borave uvijek je ispunjen zanimljivim detaljima, posjećuju razne kazališne predstave, čitaju lektire, oslikavaju ih i vesele im se. Naravno, nekome to ide jednostavnije, nekome teže, baš kao i učionicama „na zapadu“. U nastavku vam donosimo osvrt naše novinarke na trenutke provedene u Posebnoj skupini, kao i Majinu priču o njezinim prijateljima.

Ima jedan...

Ima jedan poseban kutak naše škole ispunjen veseljem i zadovoljstvom. Nalazi se na granici „malog“ i „velikog“ svijeta. Riječ je o posebnoj skupini učenika čija je učionica smještena u istočnom krilu škole koji je namijenjen *Maslačićima*, učenicima nižih razreda.

...ali je ravnatelj stigao prije njega.

Kada sam ušla u njihovu učionicu, ugledala sam pet ozarenih lica koja se vesele svakom gostu, baš kao i njihova vedra, marljiva učiteljica Nikolina. Primili su me kao pravi domaćini, srdačno i gostoljubivo, neprestano razgovarajući sa mnom. **Učiteljica Nikolina Jakubin** opisala mi je kako izgledaju dani i nastava u posebnoj učionici. Rekla mi je kako su **Maja, Marija,**

Nikolina, Ante i Marin jako vezani za svoju učionicu. Ako su zidovi prazni, bez crteža i cvijeća po prozorima, ako im je učionica „tužna“, i oni su tužni. Zato se na zidovima svakodnevno mijenjaju različiti radovi koji su plod zajedničkog rada: leptirići, svijeće, cvijeće, ilustracije... Zapanjile su me njihove marljivo oslikane bilježnice. Posebno su me zadivili radovi moje kolegice i prijateljice Maje Šimičić koja predivno crta.

Bilo mi je teško vjerovati da djeca koja imaju poteškoće u razvoju mogu biti tako društvene i zanimljive osobe. Nažalost, očito sam bila okovana predrasudama kao i brojni moji vršnjaci. Svaki učenik u toj učionici po nečemu je poseban, drugačiji...

Ovaj posjet posebnoj skupini potakao me je da spoznam kako su svi ljudi jednako vrijedni i da nitko nije manji čovjek zbog svojih poteškoća. Dapače, u nekim su osobinama „veći ljudi“ od nas koji ne znamo kako je to biti poseban.

I Antonio je čuo da je tu lijepo

Mirjam Lejo, 6. d

Moja priča

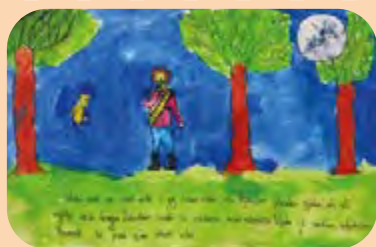

Učenici su sami oslikali zid

Zovem se Maja Šimičić. Idem u 6. razred. Osim što idem u 6. r., učenica sam posebne skupine. Ovo je moja posebna priča o o posebnoj skupini. Naša se učionica nalazi u prizemlju. U razredu nas ima petero. To su moji prijatelji Nikolina, Marin, Marija, Ante i ja. Sve što radimo, radimo zajedno. Učimo matematiku, hrvatski jezik i prirodu. Zajedničkim smo snagama oslikali zid učionice i uredili je. Kad smo se pripremali za božićnu priredbu, učionica je bila posebno ukrašena. Bilo je tu raznih ukrasa: anđela, čizmica, posijali smo pšenicu, okitili božićno drveće. Dugo smo se pripremali s našom učiteljicom Nikolinom. Vježbali smo recitacije i priredba je bila savršena. Roditelji, nastavnici i naša učiteljica bili su jako ponosni. U razredu smo svi različiti i svatko je po nečemu poseban. Marija lijepo recitira. Ante zna raditi kolače. Nikolina je uvijek spremna pomoći. Marin, ma nema tih puzli koje Marin ne može složiti, a ja volim crtati. Učiteljica Nikolina nam pomaže u svemu i daje nam podršku. S njom kroz igru učimo.

Maja Šimičić, 6. d

31

LITERARNI I LIKOVNI RADOVI

Stari mlin

Na jednom potoku u prekrasnoj šumi smjestio se još ljepši mlin.

Tko god tu dođe, tko ga vidi, ostane bez daha. Mlin svojom ljepotom obasjava cijelu šumu, kao sunašce zemljicu. Iza mlina, na stablima crveni se lišće i grančice. Čini se kao da vatra guta stabla i borove, takva im je boja. Pretpostavljam da su mlin ljudi gradili prije mnogo godina. Mlin me očarava svojom ljepotom i junačkim držanjem. Pokraj njega bezbrižno žubori mali potočić i pravi dražesne slapiće.

Na svijetu ima puno takvih zaboravljenih ljepota i šteta što ih ljudi ne obnavljaju.

Orlando Dunatov, 4. d

Jesen u gorskom kraju

Rana jesen već je pokucala na vrata gorskih krajeva. Krošnje stabala zaklanjaju sunce.

U podnožju velikih stabala smjestio se mlin sa veličanstvenim slapovima. Oni se bijele kao lepršavi snijeg. Veliko kamenje dokotrljalo se do rječice. Jedan veliki kamen smjestio se tako da izgleda kao sivi krokodil. Otpalo lišće ukrašava kamenje kao crvene ruže. Na malom brežuljku napravljen je dugi mostić. Na njegovom kraju stoji mlinska kuća. Ona je stara, škripitava i ima mlinski kotač.

Šume listopadnog drveća izgledaju kao da ih vatra guta. To je lijep prizor!

Voljela bih tamo prošetati i razgledati ljepotu krajolika. Ipak, nikad je ne bih zamijenila

za moj primorski zavičaj.

Laura Kovačević, 4. d

Proljeće

Prave zime ove godine nije ni bilo! Ranije nego obično, proljeće se uhvatilo posla. Svih je probudilo, ali većina je još pospana.

To se NE SMIJE reći za sun-

i hvala se svojim šarenim bojama i ljepotom.

Evo i pčelice! Marljivo radi.

Livada je prepuna kukaca koji su došli na proljetno druženje. Kos ponosno diže uvis svoj kljun i skakuće oko jedne kosovice. Trava se zeleni kao da je netko uzeo kist i obojao je.

Anamarija Perkušić 3. a

ce! Ono radi punom parom. Svaki dan je sunčan. Svojim zrakama obrađuje djecu jer se mogu igrati na svježem zraku. Samo su prvih dana oblačići malo plakali jer nisu bili spremni otići, ali ptice selice su morale naći put do svojih kuća. Sada sretno lete i cvrkuću. Visibabe, jaglaci i ljubičice ponosno krase livade

Mihanović 2. r.

Nikolina Čukolić 4. c

Tu je i neočekivani gost! Prijatelj medo još trlja oči od zimskog spavanja. On je dobra srca pa ga svi pozdravljaju i pričaju s njim.

Cijela livada se ori od sreće, ali što je s ljudima? Životinje i biljke se zabavljaju, a ljudi rade i čekaju proljetne blagdane, baš kao i mi učenici.

Proljeće je lijepo godišnje doba, puno iznenađenja i sunčanih dana. Djeca se igraju na svježem zraku, a vjerujem da se i odraslima bude dječja srca.

Stella Borić, 4. d

Odlazi zima

Odlazi dosadna, siva i tmurna zima.

Zasjalo je sunce. Zeleni se trava.

Drveće pupa i lista. Stiglo je proljeće.

Svakog jutra bude me ptice, a sunce mi viri kroz prozor.

Djeca se igraju po cijele dane.

Svi se vesele proljeću.

Josip Vuknić, 2. c

Proljeće

Kad zima hladna prođe, veselo nam proljeće dođe.

Livade zazelene, a krošnje stabala porumene.

Svjetla dana jače sjaje, Cvijeće svoje mirise šalje.

Djeca razigrano izlaze iz kuće
jer vrijeme je da se skakuće.

Nora Lozina, 2. c

Kad jesen dođe

Kad ja dođem,
Listovi budu žuti,
A vjetrovi ljuti.

Neke ptice selice na jug idu,
A oblaci u grad stižu.

Tad vrijeme bude sivo,
Radite zimnicu ako vam je život mio.

Neka medvjedi idu u krpe,
Negdje dublje u njihove rupe.

Ne brinite se, doći ću brzo,
Zato čuvajte svoje krzno.

Nikola Maretić, 3. c

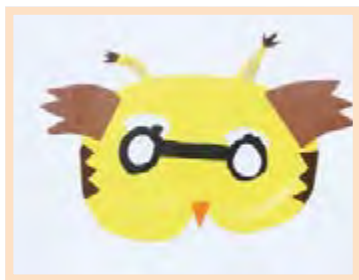

Proljeće je stiglo

U moj grad, u moju ulicu stiglo je proljeće s prvim zrakama sunca. Veseli pjev ptica budi me iz sna. Sretna sam jer znam da je počelo moje najdraže godišnje doba. Sve je nekako drugačije, posebnije. Život se budi svugdje oko mene, od najmanjeg cvijeta do razigranog leptira. Lagani povjetarac igra se s tek propulalim stablima.

Proljeće mi je najdraže godišnje doba iz još jednog razloga. Rođena sam u proljeće. Već razmišljam o darovima koje ću dobiti i unaprijed se veselim. Vesela sam i razigrana kao i proljeće.

Tamara Višić, 3. b

Nora Lozina 2. c

Moj susret s vilom

Otišao sam s roditeljima na izlet. Kad smo stali na jednom lijepom mjestu da se odmorimo od puta, otišao sam se igrati sa sestrama.

Trčali smo između stabala, loptali smo se i igrali skrivača. Išao sam se sakriti među grmlje i ugledao nešto malo i svjetlucačo kako sjedi na kamenu. Pomislio sam da je to krijesnica, ali sam se prevario. To je bila mala vila. Začudio sam se jer sam mislio da vile ne postoje. Ali ipak jesu. Upoznali smo se. Htio sam je upoznati s mojim sestrama, no njih nije bilo. Otišle su. Igrali smo se raznih igara. Začudio sam se kako se tako malo stvorenje poput nje ne boji ovako velikog stvorenja poput mene. Htio sam joj predložiti neku drugu igru,

no vili sam zaboravio ime pa sam joj dao drugo koje je sa zadovoljstvom prihvatila jer je bilo lijepo. I tako smo se igrali do mrklo, crne noći.

Što je život

Kada sam prvi put
zaplakala,
ja sam se rodila.
Život je počeo.
Malo sam narasla i u
vrtić krenula,
a onda je došla i škola.
I to je život.
Život je kada se s prijate-
ljicom igram,
i kada se s bratom
svađam.
Ranim jutrom dok me
majka poljupcima budi,
a navečer u tatinu krilu
zaspim,
i to je život.
I kada sam sretna i po
parku veselo skačem,
i kada sam ljuta i kada
noću plačem,
i to je život.
I kad me boli,
i kad me netko voli,
i kad se radujem,
i kad tugujem,
to je život.
Život je bajka koju svatko
za sebe piše
život je ŽIVOT i ništa
više.

Nina Štrkalj, 3. a

Tada sam začuo glas svojih roditelja kako me zovu.

Pozdravio sam se s malom vilom i rekao joj da ćemo se možda opet vidjeti. Dao sam joj malu uspomenu, figuricu, da ne zaboravi na mene.

Ivica Kelava 4. a

Običaji za poklade

Poklade su razdoblje između Svijećnice i Čiste srijede. Tada se ljudi prerusavaju i maskiraju. Dopusnene su svakakve ludorije i neobična ponašanja.

Lukrić krajem kraju moje mame takva maskirana skupina zove se mačkare. Mačkare kreću ujutro pa sve do zalaska sunca i ukupno traju tri dana. Sva tri dana polazi se ispred crkve, a svećenik ih ispraća molitvom i blagoslovom.

Mačkare obilaze obližnja mjesta i pjevaju pjesme iz svojega kraja. U mačkarama se obavezno nalazi vezir, did, baba, mlada, mladoženja, svećenik, svatovi, a ostali su odjeveni u narodnu nošnju. Najvažnije je to da mačkare mogu biti samo muškarci i dječaci, a obavezan je i veliki barjak koji se nosi na početku povorke. Ako se susretne s drugom skupinom mačkara, barjaci se moraju pokloniti jedan drugome.

U dogovoreni dan, nakon trodnevnog pohoda, radi se velika fešta i pali se Krnjo da

ne nosi štetu mjestu i da godina bude dobra.

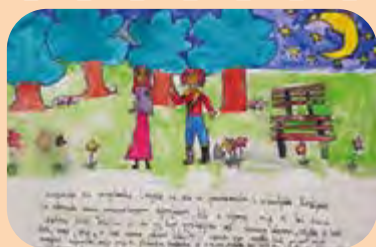
Antonia Medvidović, 3. a

...

Kada su moji mama i tata bili mali, za mačkare je bio običaj da u njih idu dječaci i djevojčice. Oni bi se dogovorili tko će što odjenuti, tko će biti mlada, a tko mladoženja.

Kada bi pripremili kostime, išli bi kroz selo, od kuće do kuće. Ljudi bi im davali jaja i novac. Za novac bi kupovali meso i slatkiše kako bi pripremili zajedničku gozbu. Na kraju bi palili Krnju koji je bio kriv za sve ružno što se dogodilo tijekom protekle godine.

Anamaria Perkušić, 3. a

Hrvatska bajka, 4. a

Peta Bužančić i Nikita Klarić; Karla Franić Zavadlav i Martina Vuknić; Stipe Mijić i Kristina Vučko; Duje Soldić i Josip Pilipović; Tarik Heganović; Maris Mimica i Ivica Kelava; Magdalena Lemo i Vilim Soleša; Duje Gudelj i Sara Lemo; Anamarija Armanda i Ana Penović; Josip Bešlić i Mario Čosić; Josip Mijić; Tina Ledić i Mia Kelava; Andrija Peribonio i Silvio Juretić;

20
GENERATION

MASLA
MODERN SKILLS RAVNE NJIVE

a

b

8.a

Mihaela Babić
Ivan Balić
Stella Boić
Ante Božić Štulić
Lovre Bušić
Josip Delić
Toni Filipović
Ivona Ivančević
Blaž Kelava
Josip Knezović
Karmen Matas

Iva Milić
Deni Pivac
Matea Rajčić
Ante Renić
Mia Soleša
Kristian Starčević
Lucija Stpičić
Ivan Šimić
Jerko Tvrde
Petra Udiljak
Renato Vučko
Kristina Vuković

Marko Višić

8.b

Vito Baričić
Bruna Bašić
Marija Bašić
Martina Bašić
Jakov Blagaić
Marin Đapić
Atino Franić
Duje Gaćina
Nikola Goreta
Kristina Gujić
Ana Jelčić
Karla Jozić

Tino Klepo
Matea Kovačević
Megi Mandić
Krešimir Marijanović
Frane Marušić
Marko Prpa
Lea Radanović
Bartul Leonardo Rajčić
Božo Šošić
Ivan Tarabarić
Tina Veljača
Karla Vrvilo
Marin Vujica

Zlatko Norac

c

d

8.c

Marko Bosnić	Ivan Kolak
Marino Bulat	Bruno Pejdo
Mate Buovac	Vando Pejić
Kristina Čosić	Mia Peljto
Ante Gabrić	Ivan Polić
Ema Grgić	Tina Tuta
Dea Jelavić	Korina Valenta
Antonio Jurko	Vana Vestić
Bruno Kalik	Petar Vuković
Mateo Knežević	Mihaela Vuletić
Ante Kokeza	

Silvana Jukić

8.d

Agata Čeko	Joško Kristić
Petar Čelar	Matea Krolo
Sandra Brajević	Marija Majić
Tea Dević	Marko Antonio
Matej Dražić	Maršić
Balov	Josip Milić
Ivan Elez	Marina Omazić
Klara Erceg	Ante Pilipović
Toni Fistonić	Sandro Šarić
Karla Graovac	Ivan Tomas
Ante Jokić	Sara Vukić
Ivana Jukić	

Vedran Tolić

Rad 4. d razreda

Bila sam dvorska dama na dvoru Petra Svačića

Ja sam dvorska dama na dvoru kralja Petra Svačića. Što se ima reći? Moj život je dosadan.

Samo ugađam drugima, fino se odijevam... A ja bih htjela jahati konja, biti što dalje od šminke, haljina... jer ja nisam takva, ali što se može. Da biste shvatili koliko je težak moj život, opisat ću vam jedan moj dan. Glavni jutarnji zadatak mi je pojaviti se na doručku, ali prije toga moram počesljati kosu, odjenuti haljinu, oprati zube, namazati lice

Ela Kević 4. d

ići stazom dobrih djela, pomagati ljudima koji su pognute glave. Ne smijemo biti ni slijepi ni gluhi na svom putu.

I ja pokušavam slijediti svoje srce. Nije to baš lako. Kada me mama pošalje u trgovinu, često mi da malo više novca. Kaže da je to za „slajčić“ ili

Stipe Čubelić 3. a

žvake. Tada mi je drago otići u trgovinu i biti poslušna. Shvatila sam da sam sa „slajčićem“ u ruci često bila slijepa. Jednom sam u pjesmi pročitala stih: „Da ne bismo u tmini sišli s pravog puta.“ Tada ga nisam doživljavala kao sada. I ja sam bila slijepa, ali ne u tmini nego usred bijela dana. Na povratku iz trgovine nikada prije nisam primjećivala siromašnu staricu koja moli za kunu. S mog prozora nisam primijetila da je to ona ista starica koja kopa po kontejneru tražeći kruha. Sada je prepoznajem, ali nisam više ona ista djevojčica sa „slajčićem od kusura“. Baki dam kunu, a ona mi zaželi blagoslov s neba.

Kada bi barem svi na svijetu slijedili svoje srce, činili dobra djela, bili nesebični, dijelili svoj kruh i razmnožavali ljubav, svijet bi bio baš onakav kakav bi trebao biti, pun ljubavi i savršenstva.

Chiara Protić, 4. b

Jedan lav

Sjedne lav na malen splav, pa postane bijesan jer mu je splav tijesna.

Susretne slona i uzme od njega nekoliko balona. Kako je bio mršav baloni ga dignu u zrak ili na Mjesec, pak.

Ana Jukić, 3. b

Škola

Što će nama škola, što će nama znanje?

Takve misli muče naše male đake.

Što će nama škola?! Naučit ćemo sami!

Tako djeca misle U svojoj maloj glavi.

Kad narasteš, shvatit ćeš ti lako da ti škola treba i učenje novo.

Škola će ti trebati u životu mnogo, zato uči kako treba i stječi znanje novo.

Leticia Marijanović, 4. c

Ena Jurić 1. c

Problemi sa sluhom

Kad kažemo nekome da je slijep, to u prenesenom značenju znači da ne vidi nešto što mu je ispred nosa ili to ne želi vidjeti. Ja imam sličnih problema sa sluhom. Kada mi nešto ne odgovara, gluhi sam kao top. Najslabije čujem rečenice koje u sebi sadrže riječi kao što su učiti ili lektira. Mobitel mi ima sličnih problema. Kada me mama nazove s posla i kaže da je vrijeme za uče..., odmah nastanu smetnje i ništa više ne čujem. Bratov glas čujem samo kada

Franka Bijuković 2. c

je u pitanju igra, a kada mu trebam nešto pomoći ili vratiti što sam već duže vremena „posudio“, opet se vraćaju isti problemi. Učiteljin glas... Bolje da ne spominjem jer ipak će ona čitati ovaj sastav.

Tišina nestane, a smetnje prestanu kada se mama vrati s primanja. Tada se čuje zvonki, prodorni mamin glas: „Marineeeee, zar ti trebam milijun puta ponavljati koje su tvoje obveze?!,“

Marin Mijić, 4. b

Stiglo je proljeće

Proljetna livada u 2 c

Tu nam veliku vijest javljaju vjesnici proljeća: visibaba sa spuštenom glavom, mirišljavi jaglac i malena ljubičica.

Grane oblače zelene kapute. Bistri potoci žubore. Ptice pjevaju u zboru. Sunce se smije i nas djecu grije. Na rosnoj se travi raznobojno cvijeće priprema za proljetni ples. Dok se bolesna zima šulja iz grada, proljeće je već došlo i budi uspavanu prirodu.

Benjamin Delić 4. d

Petra Veštić, 2. c

Štedionica plača

U moju štedionicu dolaze najtužniji ljudi svijeta.

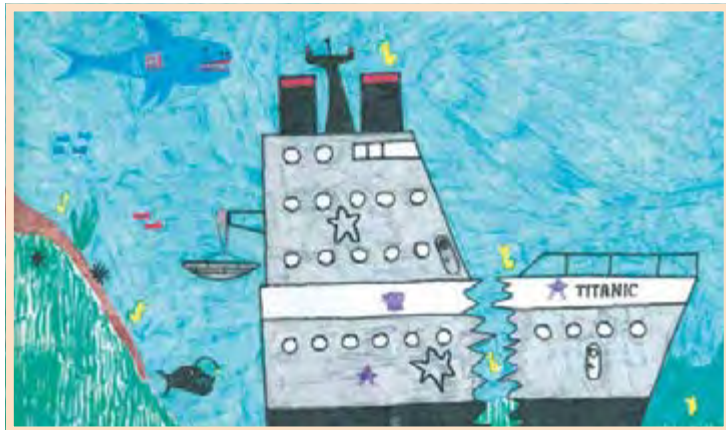
Na dan zaradimo dosta plača i suza.

Ljudi donose tužan, smrtni, opasni, beskorisni plač.

Čudo je kad se svi ljudi isplaču, više tužni ne budu i postanu veseli.

Nama to ne smeta. Kasnije otiđu u štedionicu za smijeh.

Lovre Sokolov, 3. c

Val Šušak 3. c

Laura Kovačević 4. d

Ivan Prvinić 4. c

Mlin

Kasna je jesen! U gorskim krajevima već odavno otpada lišće s listopadnog drveća.

Na maloj rijeci usred šume smjestio se stari mlin. Ako malo bolje pogledamo, njegove

drvene daske izgledaju kao naborano lice starog čovjeka. Mali mostić vodi do prekrasnog

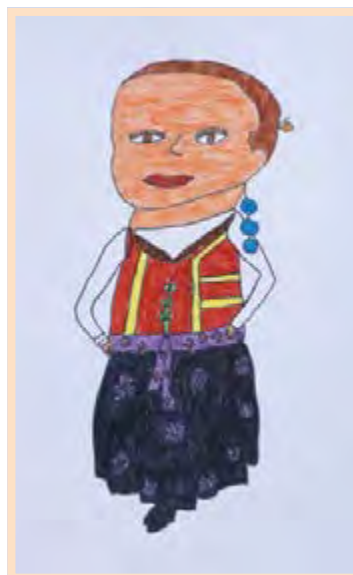
crvenog mlinskog kola. Kada se pokreće, izgleda kao kolo od kočije koja vozi. U blizini mlina

su tri mala slapa, a usred njih je kamenjar. Sve okružuje gusta listopadna šuma koja se crveni

kao vatra.

Mlin mi izgleda zanimljivo za živjeti, ali ga ipak ne bih mijenjao za svoj dom.

Luka Posinković, 4. d

Ana Jelić 4. c

Moja učiteljica...

Ona je u školi i mama i tata, pravi meštar svojega zanata.

Nekad je stroga, nekad je blaga,

al' meni uvijek je draga.

Za sve ono što smo u školi stekli,

a drugi nam o tome nisu rekli,

možemo zahvaliti našoj učiteljici.

Klara Milas, 4. c

Učiteljica draga, učiteljica mila... Brižna kao majka prema nama svima.

Roko Grabar, 4. c

Elegantna, plava, pravedna i dobra,

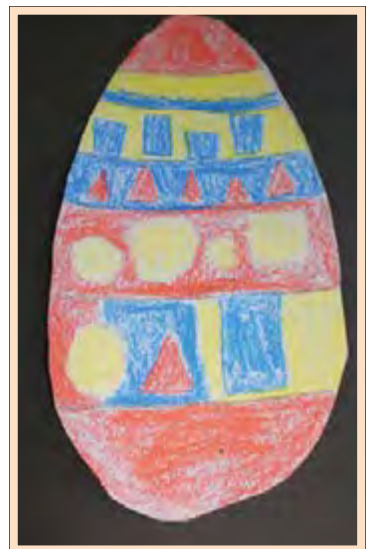
meni jako draga učiteljica je moja.

Vesela je, voli šalu, shvaća svaku našu brigu malu.

Dok po ploči lijepo piše, na glavi joj se repić njiše.

Učiteljica moja to je, nema bolje od učiteljice moje.

Bruna Vranješ, 4. c

Juraj Šprung 1. c

Hrvatski pravopisi

od hrvatskog preporoda do danas

Posvećeno
kolegama i
kolegicama

Što je pravopis i što u njemu nalazimo

Pravopis je nauk o pravilnom pisanju. Pravopisi se uređuju prema raznim načelima: jedna načela odlučuju o interpunkciji, druga o velikim i malim slovima, treća o rastavljenom i sastavljenom pisanju riječi, četvrta o pisanju izgovaranih glasova, i još neka.

Fonološki pravopis

Pravopisi pojedinih jezika klasificiraju se prema načelu o pisanju pojedinih glasova. Za naš pravopis kažemo da je uglavnom *fonološki* što znači da se glasovi u okviru jedne riječi pišu kako se izgovaraju, npr. *rob, ropski, potkresati, stan, stambeni, kazališni...*

Morfonološki pravopis

Morfonološko načelo poštuje glasovni sustav morfema (morfem = najmanja jezična jedinica koja ima neko značenje), tj. vodi računa o prepoznatljivosti morfema u riječi. Prema *morfonološkome* se načelu piše: *rob, robski, podkresati, stan, stanbeni, kazališni...*

Ilirski morfonološki pravopis

Ne vraćajući se previše unatrag, u najstarija razdoblja kada se više mijenjao slovopis nego pravopis, dobro je početi od iliraca.

Kratka osnova *horvatsko-slavenskoga pravopisanja* Ljudevita Gaja, 1830. svojevrsni je uvod u jezičnu politiku ilirskoga pokreta presudnu za hrvatski pravopis u 19. stoljeću.

Na tim je osnovama Josip Partaš sastavio *Pravopis ilirskoga jezika*, 1850. koji se primjenjivao u svim školskim knjigama. Ilirski

morfonološki pravopis bit će u uporabi do kraja 19. stoljeća.

Zbogom hrvatskoj tradiciji: Piši kako govoriš!

Otpor ilirskoj pravopisnoj koncepciji koju su naslijedili i značajni hrvatski jezikoslovci okupljeni oko *zagrebačke filološke škole* u drugoj polovini 19. st. (Adolf Veber Tkalčević, Vjekoslav Babukić, Antun Mažuranić, Bogoslav Šulek, Vatroslav Jagić) koja odabire morfonološki pravopis (svadba, gostba, otca, sudca...) krajem 19. st. pružaju Karadžićevi pristaše, tzv. hrvatski vukovci: Tomo Maretić, Franjo Iveković, Ivan Broz... priklanjajući se tzv. fonološkom načelu ili krilatici *Piši kako govoriš*.

Za osnovicu hrvatskoga standarda hrvatski vukovci izabiru novoštokavski ijekavski dijalekt, sve novoštokaviziraju i ijekaviziraju.

Zanemarili su bogatu hrvatsku književnu baštinu temeljeći svoje radove na Karadžićevim i Daničićevim djelima te na narodnoj književnosti.

Krug oko Maretića (hrvatski vukovci) želio je da se u Hrvatskoj uvede jednostavno onakav pravopis kakav je bio u onodobnoj Srbiji, ali se to ipak nije dogodilo iako je uz njih stajala mađaronska administracija. (Dalibor Brozović)

Pravopis iz 1892. – „temeljni kamen” svih hrvatskih pravopisa

Hrvatski pravopis Ivana Broza (1892.) smatra se prvim hrvatskim pravopisom u novijem smislu riječi. Brozov pravopis temelji se, uz neke iznimke, na fonološkom načelu:

Glasovi u riječima hrvatskim i u riječima, koje se govore za hrvatske, pišu se u glavnome onako, kako ih uho čuje da se izgovaraju. (Ivan Broz)

Time se Brozov *Pravopis* udaljava od pravopisne koncepcije iliraca i pripadnika *zagrebačke filološke škole*.

Godina 1892., kada je objavljen Brozov pravopis, uzima se kao godina pobjede vukovske jezične i pravopisne koncepcije u Hrvata.

Brozov je pravopis, vidjelo se, bio rezultat dogovorenoga jezikoslovlja koje je išlo za tim da se uz pomoć pravopisa smanje i po mogućnosti potru razlike između hrvatskog i srpskog jezika...

Unatoč nedostatcima... Brozov je pravopis ostavljao jezikoslovcima dovoljno prostora da se postupno otklanjaju nedostaci i ugrađuju nove jezikoslovne spoznaje. (N. Bašić)

Za nas je zanimljivo da Brozov pravopis uvodi dvije grafijske novine:

- pisanje slova đ za dotadašnje dj/gj

- bilježenje dugih jatovskih slogova trigrafom ije (dijete) namjesto dotadašnjega digrafa ie (diete).

Bilježenje dugih jatovskih slogova trigrafom ije nesumnjivo je bio Brozov najslabiji potez...Ta odluka nije bila samo u raskoraku s hrvatskim izgovorom nego i s hrvatskom tradicijom, koja je bila stara nekoliko stoljeća. Uveo je novu zbrku. Najveći broj današnjih hrvatskih govornika nepismen je zbog toga što ne zna napisati riječi

Bilo bi poštenije kad bi neki protivnici pisanja ne ću otvoreno rekli: Važniji mi je komoditet moje navike u četiri desetljeća od Novoga Sada nego kontinuitet svih desetljeća hrvatske knjige do 1960. ili da kažu: Miliji mi je Novi Sad (možda i šestojanuarski režim) nego sva hrvatska tradicija. (Dalibor Brozović)

u kojima je dvoglasnik ie.
(N. Bašić)

Kako je ogrjev postao ogrev, a pogreška se pretvorila u pogrešku

(udari na Brozov Hrvatski
pravopis)

Nakon smrti Ivana Broza (1893.) njegov Hrvatski pravopis najprije je izdavan kao Brozov, potom u brojnim preadbama kao Broz-Boranićev.

Godine 1921. dragutin Boranić ispušta Brozovo ime, a pravopisu daje naslov *Pravopis hrvatskoga ili srpskoga jezika*.

Diktatura 1929. i uputstvo Ministarstva prosvete

Pravopisno uputstvo Ministarstva prosvete uvodi jedan pravopis koji je priredio Aleksandar Belić (srpski jezikoslovac):

U svim se školama naše zemlje upotrebljava jedan pravopis, zasnovan na velikoj jezičnoj i pravopisnoj reformi Vuka Stefanovića Karadžića (...). Ovaj se način pisanja ima uvesti u sve naše škole.

Boranić objavljuje 1930. godine 5. izdanje svoga pravopisa „prerađeno prema propisima Ministarstva prosvete..“

Ekavizaciji jezika u Hrvatskoj bila su vrata sasvim otvorena:

ogrjev se mijenja u ogrev,
pogreška u pogrešku...

Taj je proces bio donekle zaustavljen za vrijeme Banovine Hrvatske, kada je Boranić

obnovio izdanje svoga pravopisa iz 1928.

Upadljivo je da likovi sa skupinom rje (grješnik, strjelica, brjegovi...) postupno nestaju iz hrvatskoga jezika ne naravnim razvitkom nego pravopisnom Belić-Boranićevom intervencijom, koja je nastala kao rezultat administrativnoga ujednačivanja hrvatskoga i srpskoga jezika uz pomoć pravopisne norme.
(N. Bašić)

Boranićev banovinski pravopis

Uspostavom Banovine (potkraj 30-ih godina 20. stoljeća) mijenja se i bitno poboljšava položaj hrvatskoga jezika. U uporabu se vraća prvotna inačica Boranićeva pravopisa, u izdanju iz 1941. (tzv. banovinsko).

U središtu pozornosti našle su se razlike između hrvatskoga i srpskoga jezika u čemu se osobito ističe poznati rječnik *Razlike između srpskoga i hrvatskoga književnog jezika* Petra Guberine i Krune Krstića (1940.). Razlike su znatno utjecale na opću svijest o različitosti hrvatskoga i srpskoga jezika.

Pismohrana, središnjica... krugoval, munjovoz... ie umjesto ije

U NDH se osniva *Hrvatski državni ured za jezik* (1941.) sa zadatkom da skrbi o pravilnosti i čistoći hrvatskoga jezika. Jezik se pročišćuje, oživljavaju se stare hrvatske riječi (npr. pismohrana umjesto arhiv, središnjica umjesto centrala), ili se izmišljaju nove riječi koje su trebale zamijeniti posuđenice (npr. krugoval za radio, munjovoz za tramvaj, slikokaz za kino).

Koriensko pisanje i Hrvatski pravopis iz vremena NDH

Koriensko pisanje (1942.), pravopisni priručnik, priredio je Adolf Bratoljub Klaić kao član Državnoga ureda za jezik NDH, uz suradnju ostalih članova, a s Franjom Ciprom i opsežni *Hrvatski pravopis* (1944., pretisak 1992.) oba izrađena na morfonološkim načelima prema tadašnjoj jezičnoj službenoj politici.

Uvođenje morfonološkoga pravopisa opravdava se jezičnim razlozima (povratak nasilno prekinutoj pravopisnoj tradiciji).

To je najopsežniji hrvatski pravopis do tada. Njime se, među ostalim, bilježi *ie* na mjestu dugoga *jata* (npr. diete, riec) čime je ponovo vraćeno starohrvatsko pisanje *ie*, ali ono nije uspjelo nadživjeti NDH bez obzira na višestoljetnu tradiciju.

Hrvatski pravopis Franje Cipre, Petra Guberine i Krune Krstića, pripremljen za tisak 1941. nije tiskan zato što je bio sastavljen prema fonološkom načelu, a ne morfonološkom, što nije odgovaralo tadašnjoj vlasti (objavljen je tek 1998.).

Novosadski dogovor: pogrešan, pogreška, ogrev i ogrevni - neću...

Nakladni zavod Hrvatske u Zagrebu (1947.) izdaje deveto prerađeno izdanje *Boranićeva Pravopisa hrvatskoga ili srpskoga jezika* koji će biti na snazi do 1960. Te je godine prema Novosadskom dogovoru nametnut *Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika*.

Riječi tipa *pogrešan* i *pogreška*, odnosno *ogrev* i

ogrevni dobivaju oznaku da su ekavske i ijekavske... neću se mora pisati zajedno...

Trebareći dabi Hrvati pisali ne ću bez prekida od 1892. da takvo pisanje nije narušeno 1929. Pravopisnim uputstvom Bože Ž. Maksimovića, beogradskog ministra prosvete.
(Milan Moguš)

Hrvati su pet stoljeća pisali grješnik, pogreška, strjelica... Ta tvrdnja vrijedi za sve hrvatske pisce pa i starije, ali su urednici, izdavači i lektori poslije smrti pisaca to svojevremeno mijenjali u grešnik, pogreška, strelica...
(Stjepan Babić)

Deklaracija i Hrvatski pravopis iz 1971.

Godine 1967. objavljena je *Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika*.

Deklaracija je tražila:

- jednakost četiriju knjiž. jezika: slovenskoga, hrvatskoga, srpskoga i makedonskoga
- dosljednu primjenu hrvatskoga književnog jezika u školama, novinstvu, javnom životu, na radiju i televiziji
- uporabu nacionalnoga imena za jezik.

Deklaraciju potpisuju sve značajne hrvatske kulturne i znanstvene ustanove na čelu s Maticom hrvatskom. Zahtjevi iz *Deklaracije* proglašeni su nacionalističkim, a potpisnici *Deklaracije* proganjani su i osuđivani.

Otkaz Novosadskom dogovoru

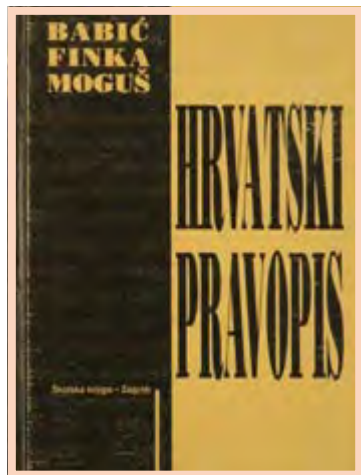
Početkom 1971. hrvatske su kulturne ustanove na čelu s Maticom hrvatskom i formalno otkazale Novosadski dogovor.

U skladu s idejama hrvatskog proljeća 1971. tiskan je *Hrvatski pravopis* Stjepana Babića, Božidara Finke i Milana Moguš. Cijela naklada je uništena. Pojavljuje se inozemno londonsko izdanje, a 1990. godine njegov pretpisak u domovini („londonac“) kao legalno prvo izdanje.

Izdanje *Hrvatskog pravopisa* iz 1994. godine istih autora dobiva odobrenje za školsku uporabu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.

Hrvatski pravopis iz 1971. godine zabranjen je u prvom redu zbog naslova premda to protivnici nisu isticali kao glavni razlog zabrane. (Stjepko Težak)

Sam Babić-Finka-Mogušev pravopis nije morfonološki nego fonološki kao svi hrvatski pravopisi posljednjih jedanaest stoljeća od Broza do danas. (Dalibor Brozović)

Anić-Silićev Pravopisni priručnik hrvatskog ili srpskog jezika, 1986.

Uskoro dolazi do „još jednoga udara na Hrvatski pravopis“ pojavom Anić-Silićeva *Pravopisnog priručnika hrvatskog ili srpskog jezika* 1986. godine, koji i u svome 3. izdanju 1990. godine nosi taj naslov (zbog čega je ubrzo i zabranjen).

Anić i Silić 2001. godine izdaju *Pravopis hrvatskoga*

jezika koji nije bitnije odstupio od svog prethodnika.

Tiskana još dva pravopisa

Nakon pravopisa Vladimira Anića i Josipa Silića tiskana su još dva pravopisa: *Hrvatski školski pravopis* Sande Hamm, Stjepana Babića i Milana Moguš te *Hrvatski pravopis* Lade Badurina, Ivana Markovića i Krešimira Mićanovića (tzv. *Matičin pravopis*, 2007.).

2013. i Hrvatski pravopis IHJJ-a

U ožujku 2013. najavljen je i novi pravopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje koji je i 27. lipnja 2013. godine objavljen na mrežnoj stranici pravopis.hr.

Hrvatski pravopis IHJJ-a teži objedinjenju raznih hrvatskih pravopisa.

Konačna inačica novoga *Hrvatskog pravopisa* usvojena je na sjednici Znanstvenoga vijeća Instituta 4. lipnja 2013. godine, a objavljen je u studenome 2013. godine i kao tiskano izdanje.

U pravopisnim smo rješenjima slijedili hrvatsku pravopisnu tradiciju, pa u pravilu nismo mijenjali rješenja jednaka u svim suvremenim pravopisima.

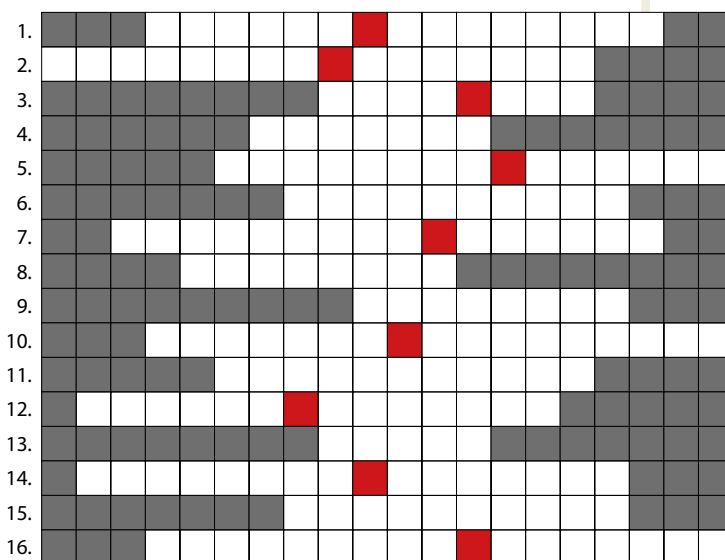
Pri rješavanju spornih pitanja vodili smo se načelima suštavnosti, tradicije, ovjerenosti i potvrđenosti u uporabi, jednostavnosti, normativne hijerarhije, otvorenosti prema korisnicima, primjerenosti korisniku, ekonomičnosti.

(iz uvoda *Hrvatskog pravopisa*, IHJJ, 2013.)

Umjesto zaključka

U Hrvatskome pravopisu danas zapravo i nema ozbiljnih otvorenih pitanja... O svemu oko pravopisa može se i treba razgovarati. No pri tome baš nikako ne valja potezati kvalifikacije kao što su arhaično, retrogradno, prošlostoljetno ili pak protuhrvatsko, rashrvačivanje, mrsko i nametnuto ili koje druge toljage i mahati njima. To se ne smije činiti niti u prizvuku jer se govori o pitanjima tehničkim, rješivim, o velikoj našoj stečevini, temeljito uređenom i ustaljenom našem pravopisu. Nećemo ga sada mi sami potkapati. (Radoslav Katičić)

Pravopisna križaljka

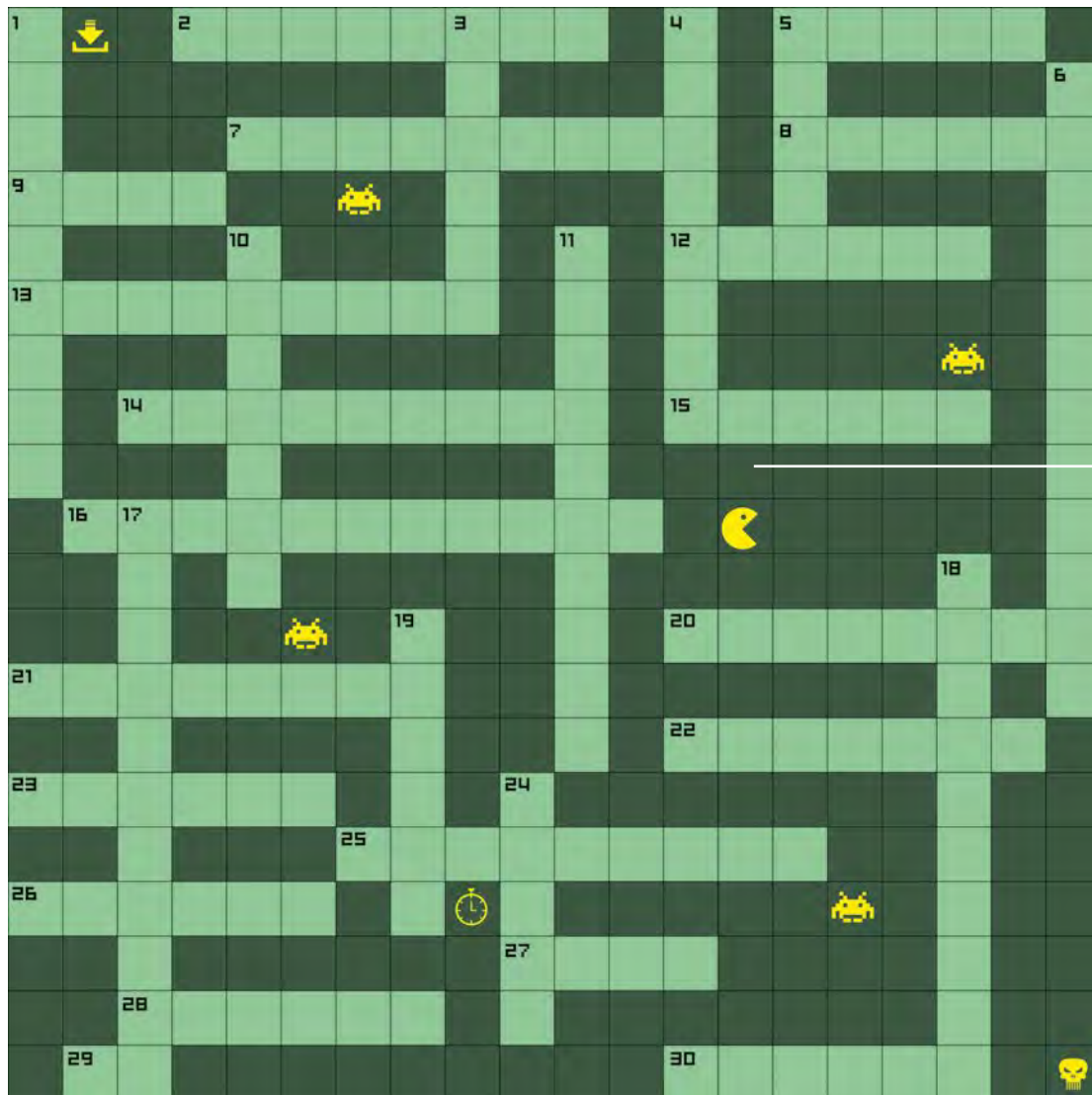
- Ime književnog časopisa koji je izdavao Ljudevit Gaj.
- Naziv nacionalnog, kulturnog i političkog pokreta u Hrvatskoj 30-ih godina 19. st.
- Ime autora Hrvatskog pravopisa iz 1892.
4. Prezime jezikoslovca koji je preuređivao i prisvojio Brozov pravopis.
- Boranićev pravopis 1921. postaje ... i ...
- Preveliku brigu za čistoćom jezika za vrijeme NDH neki zovu jezično ...
- Pravopisni priručnik iz godine 1942.
- Jedan od autora fonološkog pravopisa iz vremena NDH, objavljenog tek 1998.
1947. opet Boranićev pravopis. Narod kaže: ... se ponavlja.
- Godine 1960. dogodio se ... (naziv u inverziji).
- Proglas hrv. intelektualaca i kulturno-znanstvenih ustanova.
- Na čelu Proglasa bila je kulturna i znanstvena ustanova ...
1971. izlazi Hrvatski pravopis, autora Babić-Finka ...
- Razdoblje političkih previranja u RH iz 70-ih god. 20. stoljeća.
- Hrvatska ... je u Londonu tiskala zabranjeni Hrvatski pravopis.
- Godine 1990. pretiskani Hrvatski pravopis iz 1991. prozvan je...

Sve točno odgovoreno otkrit će u središnjem stupcu naziv knjige koja nas uči pravilnom pisanju hrvatskog jezika.

Kata Jozić, nastavnica

V3č3R M@+3m@+1k3 na Ravnim njivama

Matematižaljka

Kad sam čula da bi smo u školi trebali imati *Večer matematike*, najprije sam se i sama zapitala što bi to trebalo biti? Zamislite da nakon šest sati nastave djeci kažete da još moraju ostati na nekakvoj *Večeri matematike*... Prvo što sam pomislila je da će većina učenika odmahnuti rukom i reći da dosadni matematičari misle da je matematika sigurno najvažnija stvar na svijetu i da su sad izmislili još jedan način „mučenja” djece...

Uff, već je i meni „matematičaru” bilo dosta matematike kad sam promislila na sve to.

I nakon nekoliko dana stigao e-mail sljedećeg sadržaja:

„*Večer matematike* je skup interaktivnih radionica u kojima sudjeluju učenici i njihovi roditelji. Preporučeno je da u osnovnim školama uz učenike sudjeluju i roditelji.

Pomoć roditelja u pojašnjavanju obrazovnih zadataka pozitivno utječe na rezultate učenika. *Večer matematike* potiče takvu interakciju te pomaže i jednima i drugima da razumiju međusobne potrebe i izazove. *Večer matematike* nalik je sajmu. Učenici obilaze „matematičke stanice” i odabiru aktivnosti u kojima će sudjelovati.,,

Vodoravno

2. Stoti dio nečega
5. S njom igramo *Čovječe ne ljuti se*
7. Pravac koji dijeli dužinu na dva jednaka dijela
8. Ime profesorice matematike u našoj školi
9. „Kosi” kvadrat
12. Ime profesorice matematike u našoj školi
13. $5x+5=30$
14. Računska operacija +
15. „Najmanji” geometrijski lik
16. Postupak kojim se broju a pridružuje umnožak broja a sa samim sobom
20. Grobnica faraona

21. Pravac koji s kružnicom ima samo jednu zajedničku točku
22. Pravilan četverokut
23. Kutovi čiji zbroj iznosi 180
25. cijeli broj djeljiv s 2
26. Nije teta, ali je KA
27. dio ravnine omeđen kružnicom
28. Usmjerena dužina
29. Omjer opsega i promjera kružnice; Ludolphov broj
30. Skup svih točaka koje se nalaze između dviju točaka nekog pravca

Okomito

1. Ime profesorice matematike u našoj školi
3. dužina koja spaja dvije točke kružnice

4. Kut čija je veličina 90 stupnjeva
5. Koristimo je u kuglani
6. Četverokut kojemu su suprotne stranice paralelne
10. ()
11. Računska operacija :
17. Kutovi što ga čine dva pravca koji se sijeku
18. dužina koja spaja dva nesusjedna vrha mnogokuta
19. Oblo geometrijsko tijelo
24. Ime profesora matematike u našoj školi

Marko Višić, nastavnik

Sajam - zazvonilo mi je u ušima, pa sajmovi znaju biti zanimljivi, obično su živahni, puni šarenila i raznovrsne ponude. Pa zašto uostalom tako ne bi mogla izgledati matematika te večeri?

Pa da, igra, matematika kroz igru... I tako smo i mi na Ravnim njivama napravili sajam za sve naše učenike. Da bismo vam dočarali tu večer i sajam na kojem se matematika dijelila besplatno, ali na neki drugi način, bez dosadne krede i ploče, zbirke zadataka i domaćeg rada, pogledajte samo **jedan komadić našeg sajma:**

1. štand: Zemlja bombona

Utrka je započela kad smo „pojeli” dovoljnu dozu slatkiša. Dakle, najprije smo krenuli, kao prava djeca, do Zemlje bombona...

4. štand: Kod Maja

0 	1 	2 	3 	4
5 	6 	7 	8 	9
10 	11 	12 	13 	14
15 	16 	17 	18 	19
20 	21 	22 	23 	24
25 	26 	27 	28 	29

Pozicijski sustav Maja

Usput smo čitali i zapise starih Maja koji su nas vodili do otoka.

2. štand: Utrka s djeliteľjima

... i sakupili energiju za put koji nas čeka.

5. štand: Otok s blagom

Sretno smo došli do otoka i na otoku s blagom pronašli smo i otvorili sanduk.

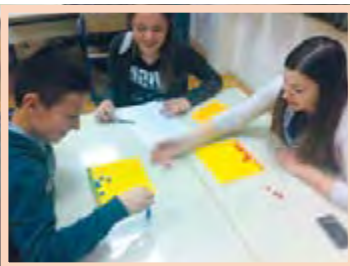
7. štand: Eiffelov toranj

... penjanje na vrh Eiffelovog tornja.

I sad mi recite, pa tko ne bi volio ovakvu matematiku?!

3. štand: Potapanje brodova

Putem smo morali potopiti nekoliko brodova jer smo se uputili na otok s blagom.

6. štand: Domino i tangram

U sanduku su domino i tangrami čekali da ih otkriju i riješe.

I zamislite, pobjednika je čekalo ni manje ni više nego...

Mozgalice

A za vas smo, dragi čitatelji, ostavili malo mozgalica s Večeri matematike pa se i vi upustite u malu avanturu.

1. Hrvoje trči od kuće prema školi, a njegov brat Luka polako hoda iz škole kući. Tko će od njih dvojice biti bliže školi nakon susreta?

2. Između brojeva 2 možemo staviti +, -, • ili : . Koje od tih znakova gdje trebamo staviti da bi vrijedilo:

a) 2 2 2 = 2

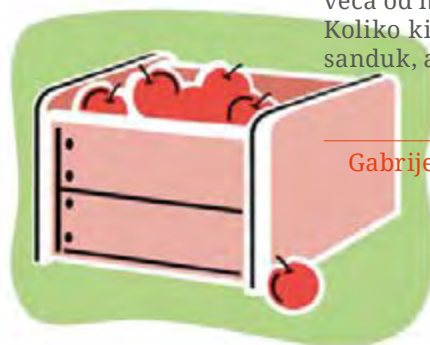
b) 2 2 2 2 = 2

3. Na koliko se različitih načina može odjenuti netko tko ima 3 hlače i 5 bluza?

4. Mogu li se 3 jabuke podijeliti između dvije majke i dvije kćeri tako da svaka od njih dobije po jednu jabuku?

5. Sanduk pun jabuka težak je 24kg. Masa voća je za 20kg veća od mase samog sanduka. Koliko kilograma ima prazan sanduk, a koliko jabuke?

Gabrijela Šitum, nastavnica

ČUDESNI SVIJET INFORMATIČKIH MOGUĆNOSTI

Dragi čitatelji, sigurno ste čitali ili gledali **Alisu u zemlji čudesa**. Ova priča je slična. U našoj priči zrcalo predstavlja zaslon računala, tableta, mobitela... A s druge strane zrcala nalazi se zemlja čudesa – virtualni svijet. Iako računala postoje odavno, virtualni svijet onakav kakvoga danas poznajemo započeo je svojevrsnim velikim praskom

čestitkama :), a moram i obavijestiti članove instrumentalnog sastava kad su sutra probe. Kad ovo napišem, poslat ću tekst urednici **e-mailom**. Umetnut ću u članak i par sličica, odnosno **skrinšatova** nekih korisnih edukacijskih sadržaja. Hrvatski jezik je na muci, no vremena nema. Čak me ni **Google prevoditelj** nije spasio.

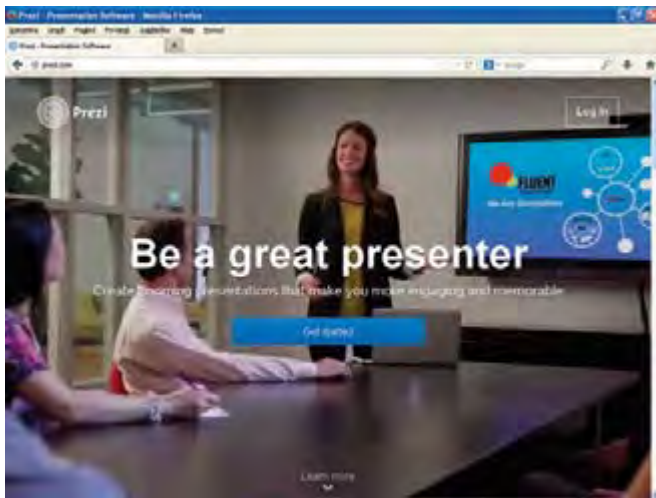
jedino što se u toj besplatnoj verziji prezentacije mogu prikazivati mrežno.

Zondle?

Zondle je internetska-platforma za učenje kroz računalne igre koja pomaže učiteljima, roditeljima i učenicima u stvaranju i igranju obrazovnih igara koje su prilagođene obrazovnim potrebama. Preveden je na hrvatski jezik i besplatan je!

Moodle

je jedan od najpopularnijih i najkorištenijih sustava otvorenog koda za upravljanje online učenjem (engl. Learning Management System - LMS). To je mrežna aplikacija koja se instalira na poslužitelju, a pristupa joj se s bilo kojeg umreženog računala putem mrežnog preglednika. Otvorenog koda znači da je korisnicima omogućen uvid u izvorni kod, uz mogućnost promjene, primjene i prilagodbe vlastitim potrebama.

ili „big bangom” tek u devedesetima. Pogađate? U početku bijaše **internet!**

A koliko se samo toga dogodilo do sada? Koliko se toga događa baš u ovom trenutku? Neopisivo puno toga i nezamislivo čega sve tamo ima. Nezamislivo je i čega nema. I evo nas već u problemu. Nama više ne trebaju informacije. Imamo ih na milijune. Ono što nam treba jest prava informacija, baš ona koja nam je stvarno baš potrebna, a to je...? Pa, za mene, to je odgovor na pitanje kako povezati stvarnu situaciju poučavanja u školi s mogućnostima koje nam pružaju suvremene tehnologije. Nažalost, ili nasreću odgovor nije samo jedan, a nisu ni dva. **Mogućnosti su bezgranične...**

Evo, na primjer, ovaj tekst pišem na računalu služeći se **MS Wordom**. Istovremeno slušam glazbu sa **YouTubea**, eventualno „čirnem” video, a chat prijatelja na **Facebooku** je trenutno samo trinaest aktivnih jer je već stvarno kasno. Čini mi se da je nekome rođendan, pa se pridružujem

Napokon, evo nekih „čudo-višta” s interneta koje toplo preporučam: Prezi, Zondle, Edu.hr, Moodle

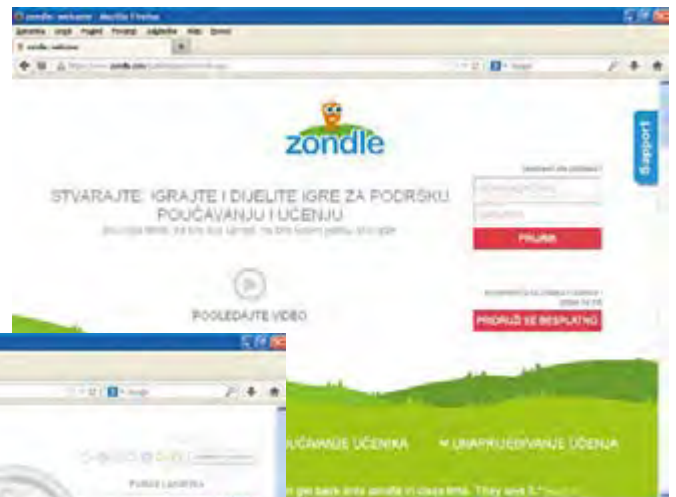
Prezi?Prezi?

Prezentacije!

Ako vam je MS PowerPoint dosadio, Prezi je kao stvoren za vas. Ovo je alat za prezentaciju čija odlika je interaktivnost. Tekst, slike, videozapisi i ostali elementi raspoređuju se po radnoj površini i pomoću zooma i određivanja puta animacije nastaju neobične prezentacije. Alat je besplatan ukoliko se registrirate s adresom škole.hr. Mana mu je

Portal Edu.hr

je centralno mjesto za pristup uslugama koje pruža CARNET, a dostupne su uz primjenu elektroničkog identiteta u sustavu AAI@EduHr. Prijavom na ovom portalu korisnik je prijavljen na sve usluge koje ima pravo koristiti, bez potrebe za višestrukom prijavom na različitim mjestima.

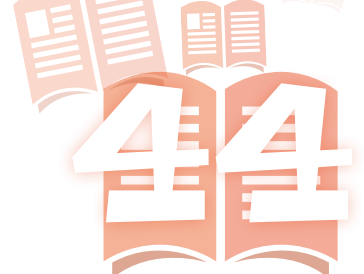

Pogodan je i kao dodatak tradicionalnoj nastavi u učionici, ali i za stvaranje dinamičnih mrežnih zajednica za učenje.

P. S. Ima ih joooš! No, svaki je svemir za sebe.

Zlatko Norac, nastavnik

Geografija

Idemo u ...

Brasil

Na radost svih ljubitelja nogometa i naših učenika ovog nas ljeta očekuje Svjetsko nogometno prvenstvo koje će se održavati od 12. lipnja do 13. srpnja u Brazilu. Nadamo se da ne će biti puno učenika koji će u to vrijeme učiti, stoga saznajmo nekoliko zanimljivih crtica o Brazilu.

Najrazigranija i najrasplesanija nacija

Brazilski karneval

Brazil ima preko 20 000 registriranih nogometnih klubova, njihova reprezentacija bila je čak 5 puta prvak svijeta u nogometu. Zbog ljubavi prema tom športu i djeci koja tek prohodaju daruju nogometnu loptu.

Najveći stadion **Maracana** izgrađen je 1950.g. u Rio de Janeiru. Stadion je tada primao 200 000 ljudi, a danas nakon obnove 80 000. Osim Maracane, simboli grada su plaža Copacabana, kip Isusa Otkupitelja visok 25 m, brdašce Glava šećera, samba....

Prva asocijacija na Brazil i Rio de Janeiro jest veliki **karneval** koji se tradicionalno održava u veljači od 17. st. Slike rasplesane povorke u raskošnim kostimima dobro su poznate i onima koji nikada nisu posjetili Rio. Kaže se da Brazilci žive za dane karnevala, kao i za nogomet.

Valja nam spomenuti i veliki **Sao Paulo**, grad koji broji 20 mil. stanovnika i dočekuje hrvatsku reprezentaciju na otvaranju. Kockasti još gostuju u gradu **Manausu**, u srcu prašume gdje u tropskoj klimi živi 2 mil. ljudi te u gradu

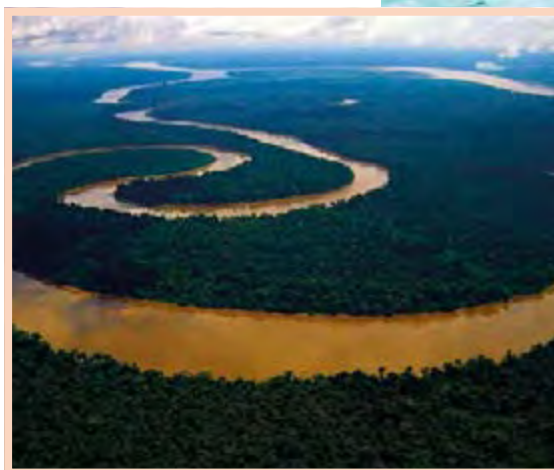
Recifeu, na Atlantiku gdje se ne preporučuje kupanje na prekrasnim pješčanim plažama zbog morskih pasa.

Brazil – vrsta drveta

Brazil je ime dobio po vrsti drveta koja raste na tim područjima, a glavno obilježje ipak daju rijeka **Amazona** (duga 6500 km) s **prašumom Amazonijom** koja je veličine kao 12 puta Francuska. U rijeci žive brojne životinje: pirane, električne jegulje, krokodili, anakonde, a na kopnu jaguari, are, papige, mravojedi... Ipak, šuma se svakodnevno siječe ili pali, i to svaki sat površina jednog nogometnog igrališta.

Iz tropskog nam područja još dolazi i najkvalitetnija **minas** kava te egzotično voće caju, pitanga, gravirole...

Za Brazil se često kaže kako je najveća zemlja o kojoj se najmanje zna. Nažalost, ako je riječ o Brazilu, u medijima se manje govori o njegovim kulturnim i prirodnim bogatstvima, a više o siromaštvu i posljedicama velikih

međudruštvenih razlika koje rezultiraju zabrinjavajućom stopom kriminala. Zahvaljujući Svjetskom nogometnom prvenstvu, gledatelji i posjetitelji zasigurno će spoznati ljepšu i bogatiju sliku tog južnoameričkog diva.

Ines Mikelić, nastavnica

Površina: 8.5 mil km²
(150 puta veći od Hrvatske)

Broj stanovnika: oko 200 mil.

Glavni grad (od 1960.): Brazilija

Službeni jezik: portugalski

Religija: 90 % rimokatolici

Nezavisnost od Portugala stekao: 1822. god.

Mihaela Babić 8. a

La pagina italiana

L'inquinamento

L'inquinamento si riferisce all'inquinamento dell'ambiente, del corpo, dei prodotti alimentari... Un proverbio indiano dice: „Abbiamo ereditato la natura dagli antichi ma l'abbiamo presa in prestito dai nipoti.”

L'inquinamento è uno dei più grandi problemi della società umana. Le città, i villaggi, i fiumi, il mare, tutti sono minacciati da questo disastro che abbiamo causato e che ancora provochiamo. L'inquinamento della natura è uno dei difetti più grandi dell'uomo che è apparso nell'ultimo tempo. Gli uomini pensano di poter sfruttare le risorse naturali senza conseguenze. Purtroppo non è così. È necessario capire quante specie degli animali e dei vegetali sono scomparse grazie all'incoscienza dell'uomo.

Agata Čeko, 8. d

La mia festa di compleanno

Un mese fa ho avuto la festa di compleanno. Ho invitato i miei amici: Paula, Angela, Karla, Mirjam, Ivan Banović, Ivan Ivčević e Luka Maretić. Prima della festa ho comprato delle bibite, dei dolci, del formaggio e dei salumi. La mia mamma ha preparato la torta al cioccolato. Alla festa abbiamo mangiato molto, abbiamo ballato, cantato e giocato. Le ragazze non hanno mangiato molto. Luka Maretić ha mangiato molta pizza e ha avuto mal di pancia. Lui non ha potuto mangiare neanche una fetta di torta. Il giorno dopo la festa invece della colazione ha preso solo una camomilla.

Luka Harašić, 6. d

Una festa in famiglia

Oggi è il mio compleanno. Io sono molto felice. I miei genitori vanno al supermercato e comprano dei dolci, dei salatini, del succo di frutta... La mia mamma prepara la mia torta preferita, la torta al cioccolato. Lei mette sulla tavola: la tovaglia rossa, dei salatini, delle bibite, tanti dolci e una grande pizza. Io aspetto i miei amici. Verranno fra poco. Noi giochiamo nella mia camera. Poi mangiamo la pizza e la torta. Ci divertiamo un mondo!

Paula Marić, 6. d

Lo sapevi...?

1. Gli italiani hanno inventato gli **????** nel 12° secolo.
2. A Roma esiste il Museo della **????**.
3. La **????** Margherita ha i colori della bandiera italiana (basilico-verde, mozzarella-bianco e pomodoro-rosso).
4. Il **????** è uno dei migliori dessert italiani.
5. Un cuoco di Firenze ha creato il primo **????** nel 1565., ma questo prodotto diventa popolare appena nel 1900.
6. Quano apri le famose **????** italiane „Baci Perugina” trovi dentro un messaggio.

Ana Brajević, nastavnica

English Page

by Haidi Mimica-Tudor & Silvana Jukić

Riddles

a) What Am I?

I am hot. I live in the sky. I am bright. Don't look straight at me. I disappear in the night.

b) What Am I?

I am in your body. I am red. I am the symbol for love. Blood pumps through me. Please do not break me.

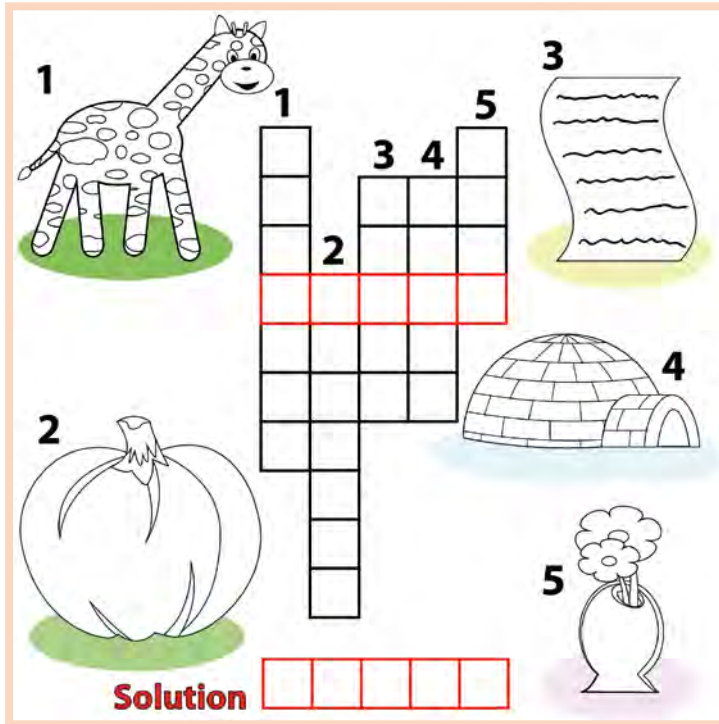
c) What Am I?

I'll keep your hair dry. Bring me just in case. I'm looking long and light to carry. Do not open me in the house. I hope you don't need me today.

d) What Am I?

I am multi-coloured. I appear after a storm. People always point at me. Everyone takes my picture. Legend says there is gold at the bottom of me

Little crossword

Famous buildings in anglophone countries

Which one is which?

[...] The White House, Washington, DC, USA

[...] Sydney Opera House, Sydney, Australia

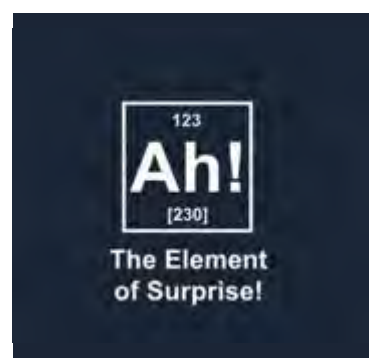
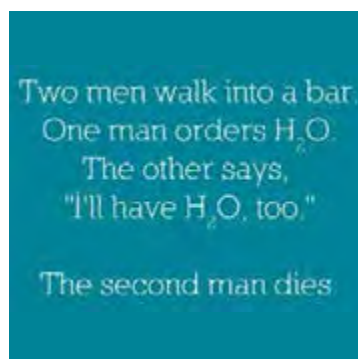
[...] Absolute Towers, Mississauga, Toronto, Canada

[...] Parliament Building, Wellington, New Zealand

[...] Buckingham Palace, London, UK

Fun Box

Zdravstveni odgoj s pedagoškog stajališta

Školska pedagoginja Marijana Elez

Neki se izrazito protive njegovu uvođenju u redovnu nastavu, dok neki smatraju kako je uvođenje Zdravstvenog odgoja dobro, pa čak i nužno uzimajući u obzir brojne opasnosti za dječji razvoj i zdravlje s kojima se djeca svakodnevno susreću.

Protivnici Zdravstvenog odgoja najčešće ističu kako roditelji sami imaju pravo odlučiti kako će odgajati svoju djecu, dok zagovornici njegova uvođenja u nastavu smatraju kako kurikulum Zdravstvenog odgoja promiče općeljudske vrijednosti, razvija toleranciju i svijest o važnosti očuvanja zdravlja kod djece.

Slušajući obje strane može vam se od silne količine argumenata „zavrtjeti u glavi“ pa bi bilo dobro upitati se:

Što je zapravo Zdravstveni odgoj, čemu služi i kako izgleda kurikulum Zdravstvenog odgoja?

Evo što Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta kaže o programu Zdravstvenog odgoja:

„Program Zdravstvenog odgoja temelji se na holističkom poimanju zdravlja, koje obuhvaća očuvanje zdravlja i kvalitete života, humane odnose među spolovima i ljudsku spolnost, prevenciju ovisnosti, kulturu društvene komunikacije i prevenciju nasilničkog ponašanja.

Program se zasniva na višedimenzionalnom modelu koji podrazumijeva povezanost tjelesnog, mentalnog, duhovnog, emocionalnog i socijalnog aspekta zdravlja, a ispunjenje i stabilnost u svakoj od navedenih dimenzija pridonosi cjelovitosti razvoja i povećanju kvalitete življenja svake osobe.„

Kurikulum Zdravstvenog odgoja sastavljen je od četiri modula: *Živjeti zdravo*, *Prevenција ovisnosti*, *Prevenција nasilničkog ponašanja* te *Spolno/rodna ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje*. Ovakva raspodjela tematskih područja omogućuje potrebnu ravnotežu među sadržajima i primjerenu programsku zastupljenost različitih aspekata zdravlja. Ipak, moduli nisu i ne trebaju biti strogo odijeljeni pa se mogu prepoznati srodni sadržaji, odnosno ciljevi koji se isprepliću i prožimaju.

Modul *Živjeti zdravo* obuhvaća sadržaje o pravilnoj prehrani, osobnoj higijeni, tjelesnoj aktivnosti i mentalnom zdravlju. Moduli *Prevenција ovisnosti* i *Prevenција nasilničkog ponašanja* bave se, osim prevencijom ovisnosti o alkoholu, drogama i sl., i nekim problemima suvremenog društva, kao što su nasilje korištenjem informacijsko-komunikacijskih tehnologija te kockanje i kladenje adolescenata. U modulu *Prevenција ovisnosti* progovara se i o problemima koji su sve više prisutni s tragičnim

posljedicama u prometu, a odnose se na prebrzu vožnju, vožnju pod utjecajem alkohola, droga itd. Modul koji je podigao najviše prašine, *Spolno/rodna ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje*, omogućuje učenicima usvajanje vještina potrebnih za donošenje odgovornih odluka važnih za očuvanje njihova fizičkog i mentalnog zdravlja te im pomaže da kroz razumijevanje različitosti i kritičko promišljanje izgrade pozitivan odnos prema sebi i drugima.

Nakon gore navedenih sadržaja koji čine kurikulum Zdravstvenog odgoja svatko tko je barem donekle upoznat s Nacionalnim okvirnim kurikulumom ili Nastavnim planom i programom može primijetiti da se sve teme koje se spominju već dugu niz godina obrađuju u sklopu brojnih nastavnih predmeta, kao npr. Priroda i društvo, Biologija, Tjelesna i zdravstvena kultura itd. Mnoge se teme obrađuju i na satovima razredne zajednice te u sklopu sistematskih pregleda kod školskih liječnika. Upravo zato Zdravstveni odgoj ne postoji kao zaseban nastavni predmet, već se ostvaruje u sklopu redovne nastave i sata razredne zajednice, a izvode ga predmetni nastavnici i razrednici.

Prema tome, lako je zaključiti da nam kurikulum Zdravstvenog odgoja zapravo ne donosi ništa novo nego samo sistematizira i detaljno razrađuje već postojeće sadržaje koji kao dio međupredmetnih tema i skrivenog kurikuluma u školi postoje oduvijek i potiču razvoj zdravih navika i tolerancije te povećanje kvalitete života učenika, a time i čitave zajednice.

Roditelji o Zdravstvenom odgoju

Pitali smo i roditelje kakvi su njihovi stavovi o sadržajima Zdravstvenog odgoja.

Naravno da su razmišljanja podijeljena, a mi vam donosimo neka od njih...

Otkad se pojavio, Zdravstveni odgoj izaziva burne reakcije javnosti.

Na vama je da sami odlučite u kojima se prepoznajete, a u kojima ne...

Uvođenje
Zdravstvenog odgoja u škole izazvalo je burne reakcije u javnosti. Kao roditelj djece školskog uzrasta, nisam ostala ravnodušna na tu temu. Mislim da tri modula koja se odnose na zdravi život, prevenciju nasilničkog ponašanja i prevenciju ovisnosti nisu sporni, ali služe da bi se kroz njih nametnuo četvrti modul koji se odnosi na spolnu/rodnu ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje.

Govoriti o odgovornom spolnom ponašanju djece u osnovnoj školi? To samo po sebi nameće tezu da je spolna aktivnost u osnovnoj školi nešto normalno, a kroz Zdravstveni odgoj naučit ćemo ih kako se odgovorno ponašati. To samo potiče dječju znatiželju. A teza da sami određujemo rodnost, neprirodna je. Zna se što se događa kad čovjek radi protiv prirode. Istina je da su svi ljudi ravnopravni bez obzira na spol, vjeru, stalež... Istina je i da je u svakom društvu oduvijek bilo ljudi koji nisu pripadali heteroseksualnoj zajednici. Još je u grčkoj mitologiji opisana ljubav između žena na Lezbosu. Međutim, ne počiva cijela civilizacija na tim izdvojenim slučajevima, već na ljubavi između žene i muškarca što je jedini prirodni način za održavanje ljudske vrste.

Iako se u kurikulumu navodi kako se četvrtim modulom žele dati prvenstveno znanstveno utemeljene informacije, čitajući i slušajući, zaključujem da takav program nije isključivo znanstveno utemeljen.

Ja svoju djecu odgajam u skladu sa svojim uvjerenjima i ne želim da mi itko nameće svoje stavove. Tim više što će jednog dana doći neka nova vlast koja će provoditi svoje programe tvrdeći da su baš oni znanstveno utemeljeni. A ja ne želim da se netko poigrava mojim životom i životima moje djece.

Mislim da se ova tema provodi u dnevno-političke svrhe skrećući pozornost sa stvarnih egzistencijalnih problema. I roditelji i autori

kurikuluma dobro znaju što je to zdrava hrana. Znaju to i djeca vrtićke dobi, a učilo se o tome i prije uvođenja Zdravstvenog odgoja. Što se tiče spornog dijela ovog programa, uzimam sebi za pravo da svoju djecu odgajam u skladu sa svojim uvjerenjima.

Anita Božić-Petričević,
majka

Uvođenje
Zdravstvenog odgoja u škole donijet će samo pozitivne promjene za našu djecu. S obzirom na to da se radi o svakodnevnim temama koja zaokupljaju i roditelje i djecu, ovaj nam program pomaže da ih naučimo kako se nositi sa svim onim što ih muči.

Uvijek je dobro s djecom razgovarati o svim temama, bilo da je riječ o zdravlju, prehrani, ovisnosti, nasilničkom ponašanju, spolnosti i sl. Važno je da ih naučimo toleranciji, različitostima, međusobnom uvažavanju te im svakako ukazati na što sve mogu naići tijekom odrastanja.

Merica Matošić, majka

Netko je davno prije mene rekao da ne opstaju ni inteligentni ni mudri, već oni koji se prilagode. Odgajati dijete u 21.st. nije ni lakše ni teže nego prije. Vrijeme i životni uvjeti ne bi smjeli biti opravdanje da ne budemo ljudi, a samim time i dobri roditelji.

Ja svoje dijete poštujem, volim i odgajam da bude čovjek, a sve ostalo je stvar izbora.

I Zdravstveni odgoj je stvar izbora, kao i sve ostalo, a na pojedincu je da ga prilagodi sebi i svojim svjetonazorima. Roditelj je taj koji treba odraditi svoju ulogu na pravi način i izvesti dijete na pravi put.

anonimni roditelj

Društvena mreža Edmodo

Izvorni govornici "jezika tehnologije"

Današnji učenici nisu nikada upoznali svijet bez računala, SMS-a, e-pošte i ostalih blagodat tehnološke. Oni su odrasli koristeći ih te su „izvorni govornici“ jezika tehnologije. Upravo zato brojni ih znanstvenici nazivaju „digitalnim urođenima“. Međutim, snalaze li se naši „digitalni urođenici“ dobro u tradicionalnoj nastavi koja još uvijek prevladava u našim školama? Može li tradicionalna nastava uopće zadovoljiti njihove potrebe?

Facebook za učenje

Razvoj modernih tehnologija daje sve više mogućnosti za unaprjeđenje procesa nastave, a pred nastavnike postavlja mogućnost višestrukih izbora i zahtjev da stalno budu ukorak s promjenama. Jedna od takvih mogućnosti je i **Edmodo**, društvena mreža putem koje su povezani nastavnici, učenici i škole. Edmodo kao „learning network“ postoji od 2008. godine i povezuje nastavnike širom svijeta. Prikaz profila, koji se formira na mreži i način upotrebe su gotovo identični kao u starijoj verziji Facebooka. Upravo to je jedan od razloga zašto je ovo relativno jednostavan alat za nastavnike, a posebno i za učenike kod kojih spomenuta sličnost izaziva dojam zabave i razonode, a ne učenja. Zbog toga većina učenika pri prvom pogledu na Edmodo kaže kako je to „Facebook za učenje“.

Lakši proces učenja

Edmodo je osmišljen tako da čini proces učenja lakim za organizaciju od strane nastavnika, a veoma zanimljivim i prihvatljivim za učenike. Svi sudionici u obrazovanju mogu koristiti mogućnosti društvenih mreža, koje vole posjećivati u slobodno vrijeme, ali sada i u procesu učenja. Sve ovo dovodi do toga da nastavni proces više nije ograničen na tradicionalne metode koje sve teže mogu „pridobiti“ učenike i zadržati njihovu pažnju te

ih zainteresirati za nastavne sadržaje.

Na kraju je važno napomenuti kako unatoč svim njenim prednostima, društvena mreža nikako ne može zamijeniti živu riječ učitelja niti pravi kontakt s vršnjacima i stoga je važno da ostane samo pomoćno sredstvo u nastavi.

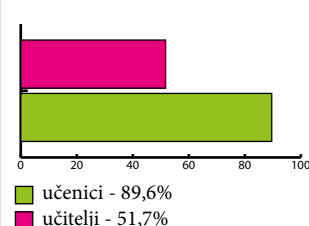
Istraživanje stavova učenika i učitelja naše škole o uvođenju društvene mreže Edmodo u nastavu

Istraživanje je provedeno u listopadu, studenom i prosincu 2013. godine. Primjeni učeničkih upitnika prethodilo je upoznavanje učenika s društvenom mrežom Edmodo te dvotjedni rad u Edmodu kod kuće u kojem su rješavali zadatke iz Hrvatskog jezika. Učenicima je pri prvom upoznavanju s načinom rada naglašeno da će za taj rad biti nagrađivani samo unutar Edmodova sustava nagrađivanja (bedževi), odnosno da ne će dobiti ocjenu u dnevniku te da je njihovo sudjelovanje dobrovoljno. Nakon dva tjedna rada učenici su anketirani. Anketiranje je bilo anonimno te je trajalo oko 20 minuta za svaku grupu ispitanika.

Nakon provedenih anketa s učenicima društvena mreža Edmodo, tijekom učeničkog rada i prvi rezultati istraživanja s učenicima predstavljeni su učiteljima na sjednici Učiteljskog vijeća 12. prosinca 2013. godine. Nakon predstavljanja i upoznavanja učitelja s Edmodom provedeno je anketiranje učitelja.

Anketiranje je bilo anonimno te je trajalo oko 10 minuta. Nakon obrade dobiveni su slijedeći rezultati:

Volio/voljela bi koristiti Edmodo u nastavi...

Marijana Elez, pedagoginja

Škola za velike

Dijete u suvremenom društvu

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Na inicijativu predsjednika Vijeća roditelja Ivana Barišića, 18. listopada 2013. u bivšoj kinodvorani održano je predavanje na temu *Dijete u suvremenom društvu*. Prvi dio predavanja održao je prof. dr. sc. Goran Dodig, sveučilišni profesor i predstojnik Katedre za psihijatriju KBC-a Split, a u drugom dijelu predavanja dr. Lovro Uglešić upoznao je prisutne s problemima četvrtog modula Zdravstvenog odgoja.

Je li dijete mali čovjek?

Zainteresirana publika

Često nam se događa da dijete promatramo kao svoj umanjeni preslik očekujući odgovorno ponašanje i postupanje u svim životnim situacijama. Dijete je, prema riječima prof. Dodiga, jedinstvena biopsihološka cjelina koja funkcionira na sasvim drugačiji način. Naše je biće zadano i određeno već u svojoj prenatalnoj fazi, a psihički rast svakog pojedinca zasniva se na biološkoj podlozi.

Odgoj kao sveobuhvatni proces

Govoreći o odgovornosti djeteta, prof. Dodig se pita je li škola izgubila odgojnu komponentu. Problem pronalazi u društvu interneta i komunikacije bez osjećaja, u društvu u kojem su se izgubili međuljudski odnosi. Globalna destrukcija dovodi do reduciranih međugeneracijskih odnosa, samoće, ustrašenosti... Suvremeno dijete rijetko odrasta uz bakine i djedove priče. Zahvaljujući fenomenu jednosobnog stana, ljudi se povlače među svoja četiri zida, udaljujući i sebe i djecu od obitelji. Za pravilan psihološki odgoj važan je svaki detalj, od tete u vrtiću do akademika na sveučilištu.

Uloge roditelja

Vrijeme u kojem živimo i odgajamo našu djecu, prof. Dodig opisuje kao vrijeme u kojem vlada teror brzine i hedonizma, materijalnog i sebičnosti donoseći nam u konačnici samoću i strah. Dijete najčešće od samih početaka živi usamljeno i izolirano od onih koji su mu potrebni. Suvremeno društvo mijenja uloge roditeljima. Majka koja bi trebala biti izvor trajnog povjerenja, razumijevanja i ljubavi, pritisnuta teretom društva u kojem živi postaje umorna zaposlenica koja nema vremena za svoju obitelj. Otac, identifikacijska figura, prema riječima prof. Dodiga, djetetu postaje izmoren stranac koji se vraća sa

službenog puta. Dijete ostaje prepušteno samo sebi, ulici na kojoj dominira sebičnost, školi u kojoj ga čeka nerazumijevanje, životu koji donosi nesigurnost i strah.

Tko isiječe korijene, uzalud očekuje plodove

Za cjelovitost djeteta kao osobe bitan je svaki segment njegovog odrastanja, počevši od najranijeg djetinjstva kada je lik majke njegov makrokozmos, zapisana emocija koju dijete treba kako bi napredovalo. Zdravo dijete podrazumijeva zdrave odnose oko sebe, figure na zadanim pozicijama. Djetetu su potrebni i roditelji, i obitelj, a zatim i škola i prijatelji kako bi se razvilo u postojanu jedinku spremnu na životne izazove. Odgovornost za djetetovo ponašanje treba prije svega tražiti u suvremenom društvu koje nameće novi sustav vrijednosti. Pravilnim odnosom prema djetetu i životu zasigurno ćemo mu pojesti postaviti put koji ga očekuje.

Antonela Berić, nastavnica

Prevenција ovisnosti i nasilničkog ponašanja

U veljači je održano predavanje za roditelje učenika šestih razreda na temu prevencije ovisnosti i nasilničkog ponašanja. Riječ je o zajedničkom projektu MUP-a i Zavoda za javno zdravstvo kojim se želi preventivno potaknuti roditelje na razmišljanje o opasnostima odrastanja kojima su izložena današnja djeca.

Gosp. Ante Radoja

Predavanje su pripremili i vodili gosp. Ante Radoja i školska liječnica.

O odgoju kao sveobuhvatnom, duboko moralnom procesu

Pažljivi slušatelji

Predavanju je prisustvovalo 70-ak roditelja koji su pažljivo slušali liječnicu i policajca. Evo što je potaknuta sadržajem predavanja zaključila jedna mama

Biti roditelj adolescentnog djeteta nije jednostavan zadatak. Suočavamo se s njihovim prvim inatima, strahovima, naglim promjenama raspoloženja, promjenama u fizičkom i psihičkom smislu. Dok traže sebe, djeca često izgube osjećaj za realnost. Djecu na vrijeme treba upozoriti što donosi razdoblje puberteta i koje su moguće ružne posljedice rizičnih navika i ponašanja. Gosp. Radoja nas je upozorio na probleme s policijskog aspekta. Svi smo upoznati s problemom izlazaka maloljetne djece u kasne noćne sate, kada ih policijski djelatnici zatiču vani iza 23 sata iako zakon to ne dozvoljava. Policajac nas je

upozorio i na problem prodaje alkohola i duhanskih proizvoda maloljetnicima. Često su za to krivi upravo roditelji koji šalju dijete u trgovinu po proizvode koji su zakonom zabranjeni.

Jasno je da moramo biti dobar primjer svojoj djeci, da ne smijemo zanemarivati roditeljske dužnosti. Djecu od malena treba riječju i primjerom učiti da ne smiju pušiti, da droga razara njih i obitelj... Naravno, kvalitetna komunikacija preduvjet je dobrog odgoja. Potrebno je razgovarati s djecom o dobrim, ali i lošim stranama vremena u kojem živimo. Gosp. Radoja jasno je dao do znanja kako su posljedice zanemarivanja roditeljskih obveza pogubne.

Slušajući predavanje školske liječnice o adolescenciji, jasno je kako se promijenila dobna granica u odnosu na prijašnje generacije. Zato djeca trebaju biti pod budnim okom roditelja. Trebamo ih na vrijeme pripremiti za život, za samostalne i odgovorne odluke te im pritom usaditi samopoštovanje.

Nije lako biti roditelj, ali svojim primjerom i zalaganjem možemo puno toga spriječiti.

Silvana Bulić, roditelj

blagdanima i željnim iščekivanjem priredbe.

Započelo je. Na pozornicu su najprije izašli mališani s igrokazom na temu dolaska sv. Nikole i Krampusa. Jasnom porukom i simpatičnom izvedbom zaista su zaslužili taj gromoglasni pljesak.

Nakon njih pogledali smo brojne izvedbe učenika nižih razreda, sve redom vesele i u božićnom duhu, što je i bio cilj priredbe. Ljudi su se smijali, veselili, fotografirali...

Bilo je ugodno vidjeti kako su se svi izvođači (i njihove učiteljice) potrudili oko kostima. Na svečanost priredbe utjecalo je i bogato uređenje cijelog atrija pa je odlična priredba postala oku još ugodnija.

Nakon „malenih“ izvođača na pozornicu je stupio školski zbor pod vodstvom nastavnice glazbene kulture Zlatke Bakotić uz izvedbu „Božićnog rapa“. Zvučali su ujednačeno, skladno, s osmijesima na licu. Zatim su uslijedile opće ovacije - učenica osmog razreda Korina Valenta za sintesajzerom uz pratnju zbora izvela je baladu „Someone like you“, svjetski megahit popularne Britanke Adele.

Publika je bila tiha, uživala u zvuku. A kada je završila, cijela joj je dvorana oduševljeno pljeskala. Večer je priveo kraju orkestar pod vodstvom nastavnika Zlatka Norca. Odsvirali su nam

tradicionalne pjesme „U to vrijeme godišta“ i „Zvončice“. Na zahtjev publike na pozornicu su opet doskakutale učenice trećeg razreda kako bi otplesale svoju razigranu točku.

Time je završila božićna priredba, a neslužbeno započeli praznici. Dojmovi su se dijelili, isjeći iz nastupa prepričavali, ljudi su polako odlazili svojim domovima s osmijehom na licu. Svi su se potrudili izvesti svoju točku na najbolji mogući način, a po reakcijama publike učinili su to baš kako treba.

Karla Graovac, 8. d

Fešte i feštice

Božićna priredba

19. prosinca 2013. u atriju naše škole održala se tradicionalna božićna priredba. Roditelji i djeca veselo su

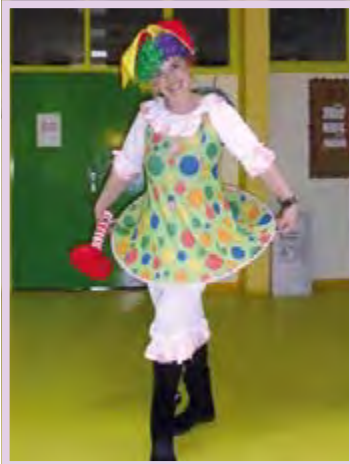
pristizali i svakim trenutkom prostor je bio sve ispunjeniji stojećim figurama, ali i dječjim smijehom, razgovorima o

Pod tuđom maskom lakše se živi

Maškare su i ove godine na jedan dan zavladaile našom školom. Kao i svake godine na Pokladni utorak palio se Krnjo. Zanimljivo je bilo da je Krnjo bio automobil. Njega smo okrivili za sve nevolje

– za zagađeni zrak, buku, gužvu... Nisu mu mogle pomoći ni naše nastavnice automehaničarke. U šarenoj povorci nije nedostajalo ni princeza, klaunova, gusara, superjunaka... Većina se učenika i nastavnika potrudila obilježiti

kraj rasplesanog pokladnog razdoblja i početak priprema za uskršno vrijeme. Oni koji, iz njima znanih razloga, nisu sudjelovali, imaju priliku to učiniti sljedeće godine. Ovogodišnjeg smo Krnju op-tužili za:

Optužnica Krnji

Mi smo učenici bez problema,
U našoj školi crnjaka nema!

Živimo svi u miru i slozi,
Niko nikad nije na ratnoj nozi!

Ipak, mora bit nešto šta nan smeta,
A to je smog koji nas ometa.

Kojim imenom, kojom besidom
Bi ovakav zrak krstija?

Tko bi normalan i ko bi nasmijan
Ovakav smog trpija?

Ko ga čini? Ko ga stvara?
Sva auta nabrijana ili stara!

Našu idilu ne ćemo dati,
Pa ko može – neka shvati:
Palimo Krnju, krivka za sve!

Krnjo je krivac!
Sad ćemo ga spalit!
Kad odnese sav smog
Ne ćemo se više žalit!

Ena Marinković, 7. a

Hvalospjev ljubavi

Ljubav na hrvatski način

Večer ljubavi i poezije u školskoj knjižnici

*Ljubav je velikodušna,
dobrobitiva je ljubav...*

13. veljače 2014. , večer uoči Valentinova, u školskoj se knjižnici okupilo neobično društvo. Jedni s tamburicama, harmonikama, ostali pak s kolačima, papirićima, svi dotjerani, uzbuđeni... A publika? Mnogobrojna i zainteresirana. Činili su je većim dijelom naši dragi učenici koji uistinu zaslužuju epitet najvjernije publike za koju vrijedi riskirati.

Zahvaljujući ideji nastavnice Antonele Beriće, nastala je ova književna večer u kojoj su nastavnice, knjižničarka i tajnica krasnoslovile najpoznatije ljubavne stihove svjetske književnosti. Osim predmeta koje predaju, nastavnice poznaju još mnogo toga... I tako smo željeli spojiti nekoliko ljubavi: ljubav prema jezicima, prema lijepoj riječi i ljubav prema onima za koje smo tu večer osmislili. Ljubav se uistinu može pokazati na razne načine, samo ako smo spremni pokušati.

I tako je sve krenulo...

Publiku su najprije pozdravili voditelji **Tea Dević** i **Sandro Šarić** (8. d) te najavili sadržaj programa.

Potom je knjižničarka **Ana Bonači** otvorila večer stihovima iz Poslanice sv. Pavla po kojima je ova večer i dobila svoj naziv. Zatim je sve prisutne svojim energičnom izvedbom stihova V. Hugoa na

francuskom jeziku zadivila nastavnica **Vedrana Šitić**. Iako nitko od prisutnih ne zna francuski, svi su prepoznali moć tog prekrasnog jezika, a mnogi su ga poželjeli i učiti. Nastavnica **Vesna Kujundžić** nam je podarila prekrasnu interpretaciju Byronovih stihova na svima prepoznatljivom jeziku. Ruske stihove koje su izgovarale nastavnice **Silvana Jukić** i **Antonela Beriće** najavio je zvukovima *Kalinke* na harmonici naš mladi i svestrani **Marko Antonio Maršić** (8. d).

Matej i Marko

Red pjesme, red poezije i stigli smo do susjedne Slovenije. Upravo otamo vuče podrijetlo naša školska

tajnica **Vanda Petrović** koja se rado odazvala pozivu i čitala nam Prešernove stihove. Imamo mi u školi i njemačkih govornika. Učiteljica **Ivana Matulović Marinović** počastila nas je Rilkeovim stihovima i time potaknula neke od prisutnih da požele naučiti njemački jezik. Uslijedio je zanimljivi glazbeni predah uz španjolske melodije na gitari i glas **Korine Valente** koji je najavio nastup nastavnice **Haidi Mimice Tudor**. Večer smo započeli i završili na hrvatskom jeziku. Stihove **Arsena Dedića** prenijela je publici nastavnica **Iva Bečić**. Sve je bilo začinjeno ugodnom glazbenom podlogom za čije je stvaranje zaslužan nastavnik **Zlatko Norac** i njegovi mladi „trubaduri“, **Karla Goreta** (5. a), **Atino Franić** (8. b) i **Matej Dražić Balov** (8. d).

Da cijelo druženje ostane u slatkom sjećanju, pobrinule su se neke od navedenih nastavnica, učiteljice **Branka Grčić** i **Katarina Perlain**, kao i nastavnik **Marko Višić**. Oni su za sve prisutne pripremili slatku zakusku u kojoj smo svi uživali.

Ljubav je i te večeri pokazala svoje pravo lice: potrebno je samo malo (volje, truda i odričanja) da bi se dobilo puno.

Maslačak

Izvannastavne aktivnosti

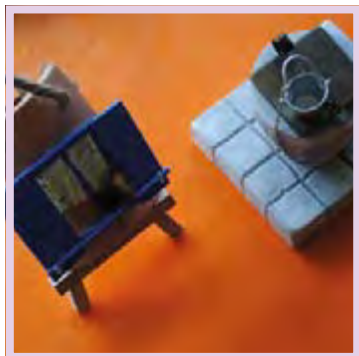
Prva prodajna izložba zadruga

Osnovana Školska zadruga Maslačak

Kako je sve počelo?

Zahvaljujući trudu i upornosti nastavnika Vedrana Tolića, od ove školske godine u našoj školi djeluje Školska učenička zadruga „Maslačak”. Prvo je trebalo nabaviti potreban pribor, materijal i alate u čemu nam je, naravno, financijski pomogla škola. Nastavnik Tolić je od početka u svemu tome vidio dobre rezultate i zabavu, dok smo mi još bili nesigurni u ishod cijele priče. No kad smo shvatili koliko podršku imamo sa svih strana, postali smo opušteniji i drukčije smo počeli gledati na zadrugu. Više kao zabavu i razbibrigu, nego strogu obvezu.

Brusimo, crtamo, lijevamo i guštamo!

U maloj prostoriji u školskom atriju, više nego uživamo. Organizirani, uz glazbu i društvo jedni lijevaju gips, drugi bruse, treći slikaju i crtaju, a četvrti pak pokušavaju biti maštoviti u izradi nakita. Nastavnik Tolić iznimno je strpljiv i ne stvara nam pritisak. Naravno, on nam je i pomogao u osmišljavanju nekih radova. A ako bi nam ponestalo materijala, on bi s nekoliko učenika „skoknuo” do trgovine i obnovio zalihe. I tako su se naše zamisli malo-pomalo pretvarale u mala „umjetnička djela”. Konačno smo se odlučili i za naziv „Maslačak”. Bilo je dvojbe, ali smo se na kraju svi jednoglasno složili da će se zadruga zvati kao i školski list.

Naša prva zarada

Uz domišljate radove pripremali smo i zidni kalendar za 2014. godinu s našim fotografijama. Nakon što je sve bilo spremno odlučili smo po prvi put izložiti naše radove u školskom atriju te ih prodati. Naravno, nisu svi bili odmah na prodaju već su se trebali naručiti. Već prvi dan smo dobili narudžbe te prodali nekoliko radova i kalendara. Neki su kupovali preko „veze”, a drugi su naše radove iskoristili kao prikladan poklon najmilijima. Bližio se kraj prvog polugodišta, a mi smo kao poklon za Božić svojim razrednicima odvojili

nekoliko, po nama, najljepših radova.

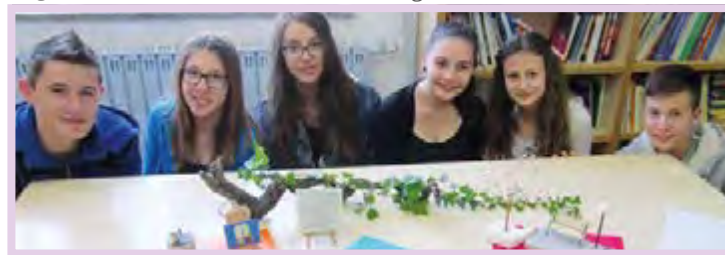
Školska učenička zadruga „Maslačak” napravljena je prvenstveno kako bi djeca razvijala svoju kreativnost i poduzetnički duh, kako bi znali napraviti nešto vlastitim rukama, te se pripremiti za život poslije školovanja. Možda je netko od nas zapravo skriveni talent za umjetnost, a zadruga nam samo pomaže to shvatiti i primijeniti.

Mia Soleša i Ivona Ivančević, 8. a

Zadrugari u Vrgorcu

Sudjelovanje na Međunarodnom literarno-likovnom natjecanju „Tin i ja”

Ranog jutra vesela družina Školske zadruga Maslačak uputila se prema gradu Vrgorcu uz pratnju mentora Vedrana Tolića i njegove plave limuzine. Jutarnju pospanost otjerali smo pjesmom i smijehom. Uz ugodnu atmosferu u plavom ljepotanu duga je vožnja prošla brže nego što smo očekivali. Dolaskom u Vrgovac suočili smo se s ma-

Imali su se čime i pohvaliti

lim poteškoćama pri pronalasku Osnovne škole Vrgorac. Malo smo se „provrtili” po gradu, priupitali nekoliko ljudi i napokon je pronašli. Bila je mnogo ljepša nego što smo zamišljali, ali je zato puteljak prema njoj bio blatnjav i strm. Napokon smo stigli do našeg prvog odredišta, tu nas je lijepo dočekaao ravnatelj škole koji je bio oduševljen našim radom. Radovi su dobili mnogo pohvala. Osim ravnatelja, našim vještinama bili su očarani i ostali djelatnici škole. Naša mala srca odjednom su se ispunila ponosom i srećom. Nakon što smo izložili radove, napravili smo nekoliko fotografija za

Kap po kap rijeka,
ruka po ruka
zadruga neka

uspomenu i veselo krenuli u razgledavanje grada. Sljedeća destinacija bila nam je glavna „birtija” Vrgorca gdje smo od ljubaznih i susretljivih ljudi saznali kako možemo obići rodnu kuću Tina Ujevića, Gradinu i kulu Avala. Petar je poveo ekspediciju prema tvrđavi prateći strjelice u suprotnom smjeru. Srećom, vodstvo je preuzeo nastavnik Tolić. Mukotrpno smo se vukli jedan za drugim prema vrhu brda na kojem je bila tvrđava. Iscrpljeni, ali nezaustavljivi hvalili smo se svojom kondicijom i drhtavo gledali prema vrhu. Našu nestašnu avanturu pratile su postrojbe pčela, raznovrsni leptiri, ostali kukci i jedna izmišljena zmija. Nakon uspješno osvojene tvrđave krenuli smo prema etnoselu Kokorići. Tamo smo se upoznali s načinom života na selu, raznim spravama koje su se koristile u starim vremenima. Razgledali smo kamene kućice, heliodrom i crkvicu svetog Ante. Naposljetku smo stigli do bunara s bistrom

vodom gdje smo pokušavali svladati tehniku hvatanja vode. Nastavnik Tolić bio je daleko najuspješniji. Onako ožednjeli svi smo se napili iz kante. Nažalost, došlo je vrijeme da se vratimo u naš Split. Sjeli smo u auto i krenuli. Na putu smo stali na odmaralištu Mosor. Tu smo svi zajedno uživali u vrućoj čokoladi prepričavajući uzbuđljive doživljaje koje smo zajedno proživjeli tog dana. S nestrpljenjem iščekujemo nove avanture s našim plavim prijateljem i, naravno, nastavnikom Vedranom.

Stella Boić (8. a), Tina Tuta i Petar Vuković (8. c)

Učenici o školskoj zadrugi

U radu školske zadruge sudjeluju uglavnom učenici osmih razreda. Izdvojili smo neke od njihovih dojmova o zadrugi, razloge uključivanja, razmišljanja o uvjetima rada i sl.

U školsku sam se zadrugu uključila jer mi je zvučalo zabavno i zanimljivo. Najdraže mi je kada svi zajedno radimo u ugodnoj atmosferi. Uvjeti u kojima radimo su jako dobri jer imamo sve što nam je potrebno za rad.

Sara Vukić, 8. d

Uključio sam se jer sam vidio da tamo izrađuju lijepe radove od gipsa, a ja to volim raditi. Uvjeti su nam odlični – radimo, pjevamo, slušamo glazbu... Da se barem češće okupljamo!

Petar Vuković, 8. c

Uključila sam se u rad zadruge jer sam čula da je zanimljivo i htjela sam se okušati u tome. Posebno me veseli jer smo tamo svi dobro raspoloženi i uživamo u onome što radimo. Volim sudjelovati u svim aktivnostima jer je svaka zanimljiva na svoj način. Mislim da bi rad zadruge poboljšalo da se redovitije okupljamo i da imamo još ideja za rad.

Tea Dević, 8. d

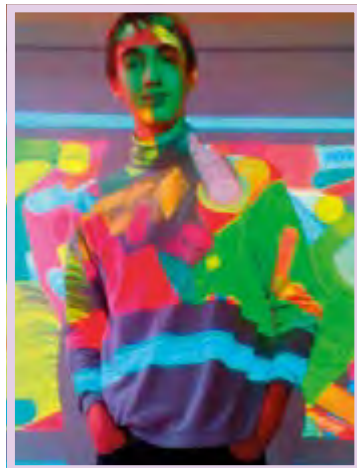
Uključila sam se jer volim raditi rukama. Posebno me veseli pomaganje i izleti. Volim crtati. Uvjeti su odlični i ne bih ništa promijenila.

Mihaela Babić, 8. a

U školsku zadrugu sam se uključila jer sam po nastavnikovim pričama zaključila kako će to biti zanimljivo i pametno potrošeno vrijeme. Na početku je bilo teško jer smo sve trebali organizirati i osmisliti aktivnosti. Osobno najviše volim sudjelovati u rezbarenju i bojanju radova. Uvjeti za rad su više nego dobri, a sve zahvaljujući našem ravnatelju i, naravno, nastavniku Toliću.

Tina Tuta, 8. c

Slikom na sliku

Zabavna igra bojama i oblicima

Svi gosti i posjetitelji naše škole dive se maštovitim detaljima koji krase školske hodnike. Većina njih nastala je pod ravnanjem nastavnice Blage Miše uz pomoć učenika koji su uključeni u likovnu grupu.

Osim što motivira djecu da pronađu umjetnika u sebi, nastavnica Miše i sama je umjetnica. Uz brojne samostalne likovne izložbe u Hrvatskoj i susjednim zemljama, sudjelovala je i u skupnim izložbama, u radu likovne kolonije „Maestral” i u humanitarnim akcijama. Evo što nam je rekla o svom pedagoškom i umjetničkom radu.

Kako je izgledalo vaše prvo naslikano djelo?

Prva likovna djela za užu javnost bile su sličice u spomenarima.

Kako ste se osjećali na svojoj prvoj izložbi?

Na prvoj izložbi bila sam sretna i željela sam i dalje razvijati svoj talent.

Kada ste i kako odlučili postati nastavnica likovne kulture?

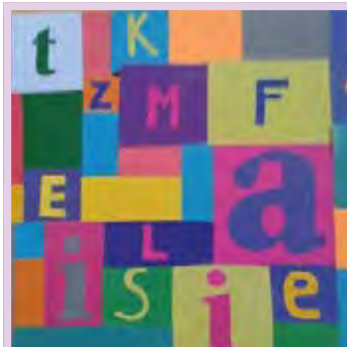
Uvijek su me radovala djeca, njihove spontanosti u stvaranju, a i u obitelji mi je bilo nekoliko prosvjetnih radnika

Koliko već godina radite s djecom?

Cijeli svoj radni staž provela sam u radu s djecom, dakle duge 34 godine.

Kakve vas uspomene vežu za dugogodišnji rad u našoj školi?

Nastojim zadržati samo lijepe uspomene, a ružne brišem koliko god mogu i nastojim iz njih izvući pouku.

Matea Kovačević, 8. b

Koje ćete učenike najduže pamtit?

Najduže ću pamtit vriedne i kreativne učenike s vlastitom osobnošću u likovnom stvaranju.

Možete li usporediti Vaše djetinjstvo s vašim?

Voljela bih da ove generacije imaju lakši pristup u usvajanju gradiva te da zidici i dvorišta oko kuća budu ispunjeni djecom, a ne da provode toliko vremena za računalom i televizorom.

Stalce ispred zbornice

Što biste u školi voljeli promijeniti?

Željela bih povećati satnicu likovne kulture i da se vrati izvorna nastava.

Imate li dobre uvjete za rad i mislite li da ih treba poboljšati?

Mislim da učionica likovne kulture traži veći prostor i više svjetlosti.

Otkud ideje za nove radove, što vas inspirira?

Puno sam proputovala i vidjela mnogo toga što u meni izaziva inspiraciju i želju za izrađivanjem novih radova.

Voditeljica ste likovne grupe koja nas često obrađuje novim radovima. Kako ste došli na zanimljivu ideju da napravite spomenik biciklama?

Volim koristiti napuštene stvari koje više ne funkcioniraju, pa sam ovog puta upotrijebila stare bicikle.

Tko vam je donosio sve te bicikle i pomagao u izrađivanju?

Učenici su mi pomagali u svemu. Čim sam im rekla da su mi potrebne stari bicikli, odmah su otišli u podrum i donijeli ih u rekordnom roku.

Daju li vam nekada i učenici ideje za rad ili ih vi samostalno smišljate?

Učenici itekako mogu biti maštoviti, samo im treba pomoći da tu ideju osmisle i pretvore u djelo.

Matea Krolo, 8. d

Što biste željeli poručiti učenicima?

Učenicima bih poručila da budu poštteni, da se trude izvući iz sebe ono najbolje i da se nauče uzajamnom pomaganju u bilo kojem smislu.

Razgovarala
Dea Jelavić, 8. c

Zabavna nastava

Šetnja Splitom

Terenska nastava mladih geografa

25. listopada 2013. s nastavnicom Ines Mikelić obišli smo splitske znamenitosti. Prvo smo se svi okupili na autobusnoj stanici te smo se odvezli do Ulice slobode. Krenuli smo kroz Radunicu i uputili se prema centru grada. Dok smo šetale Radunicom, vidjele smo stare kamene kuće koje su nam se posebno svidjele. Pošle smo do Vrzovog dolca i pogledali dio zidina današnje tvrđave Gripe koje su u davnim vremenima štitile grad od neprijatelja.

Nakon Vrzovog dolca otišle smo do Vrh Luča. Zatim smo došle do Dumanićeve ulice. Kad smo je dobro razgledali, uputili smo se prema Ulici kralja Zvonimira na dnu koje smo vidjeli Biskupovu palaču. Krenule smo zatim prema gradskom Pazaru i zastali kod Srebrnih vrata. Tu smo naišli na turiste koji su nas pozdravljali na različitim jezicima. Uz

sfinxu i divili se građi koja se održala do današnjih dana. Kroz usku ulicu došli smo do Jupiterovog hrama, a kako smo bili s nastavnicom besplatno su nas pustili unutra pa smo kratko razgledali i snimili par fotografija. Vodič nam je rekao podatke o povijesti grada Splita te kako je cijela Dioklecijanova palača pod zaštitom UNESCO-a. Ulicom Pusti me da prođem krenuli smo prema ulici Ispod ure i Pjaci, prošli Prokurative, gledali prekrasan zalazak sunca i došli do Gradskog kazališta mladih. Kroz poznati gradski kvart Varoš obišli smo antikvarijat s rabljenim knjigama i vratili se do Rive. Već pomalo umorne, sjele smo u kafić, naručile sladoled i razgovarale kako smo se dobro provele u našoj edukativnoj šetnji. Jedna od nas je zaključila kako škola nekad može biti i zabavna. Umorni, iscrpljeni, ali prvenstveno zadovoljni vratili smo se kući u večernjim satima.

Antonela Čopac, Lara Deljusa, Angela Lekaj 6. c

zidine Dioklecijanove palače došli smo do kipa Grgura Ninskog i dotakle njegov sretni palac zaželjevši po jednu želju. Preko Zlatnih vrata uskim gradskim ulicama krenuli smo prema Peristilu i kušali domaću čokoladu sa smokvama i uživali u njezinom prekrasnom okusu koje nam je ponudila prodavačica iz trgovine. Na Peristilu smo, razgledali Mauzolej sv. Duje,

Biołozi u akciji

Posjet Malakološkom muzeju

Krajem siječnja, točnije 29. 1. 2014., sedmaši su posjetili Malakološki muzej, odnosno veliku zbirku obitelji Bakotić. Obitelj je vrijedno prikupljala školjke, puževe i druga morska bića. Nisu se zaustavili na morskom svijetu, već su svoju

zbirku proširili i na močvarne životinje. Bio je to jedan uistinu zanimljiv i poučan posjet. Naučili smo o morskim stanovnicima našeg, ali i drugih mora. More je naše bogatstvo i moramo ga čuvati jer tako spašavamo živote koji u njemu žive.

Ena Marinković, 7. a

Posjet Prirodoslovnom muzeju

Dobar ulov u muzeju

3. 4. 2014. u jutarnjim satima krenuli smo gradskim autobusom prema Prirodoslovnom muzeju. Sastali smo se s nastavnicom Mijić na obližnjoj stanici i veselo krenuli na sat Biologije. Uzbudeno smo iščekivali početak radionice. Bilo je jako zanimljivo i poučno. Radionica je bila popraćena animiranim prezentacijama o nastanku svijeta, razvoju organizama i veoma važnoj DNA molekuli. Podijelili smo se u četiri grupe i nestrpljivo čekali upute. Dobili smo polovicu oguljene banane koju smo stavili u vrećicu te je dobro zgnječili. Dodali smo deterđent, sol i vodu kako bi se što bolje razgradilo mesnato tkivo i odvojilo od jezgre. Zatim smo smjesu procijedili i u ostatak otopine ukapali tri kapljice razrijeđenog alkohola kako bi razbili jezgru i njene ovojnice. Dok se naš pokus razrađivao, jer mu je trebalo nekoliko minuta za odvajanje, mi smo okupirali djelatnicu muzeja pitanjima o građi stanica. Napokon su naši pokusi bili gotovi i na našu radost veoma uspješni. Nismo mogli vidjeti samo jednu DNA molekulu, ali su se u našim čašicama počeli skupljati vezani lanci. Izgledali su kao nekakve mrežice.

Poslije smo razgledali nekoliko mreža za ribolov. Naučili smo njihove nazive, gdje i kako se koriste. Ponovili smo znanje o bijeloj i plavoj ribi, te karakteristikama riba prema dubinama na kojima žive.

U posebnom dijelu muzeja našli smo se u prostoriji umjetne špilje s uvjerljivim zvukovima. Tamo su bile izložene različite vrste pauka, kukaca i životinja koje žive na takvim staništima. Naučili

smo dosta o najpoznatijim špiljama te njihovim specifičnostima. Vidjeli smo opremu s kojom se služe speleolozi. Naposljetku smo obišli bogatu kolekciju školjaka i riba iz Jadranskog mora, ali i ostalih dijelova svijeta. Svi smo bili jako zadovoljni i posebno nam se svidio ovako zabavan način stjecanja novog znanja.

Stella Boić, 8. a

Zdravi doručak na satu Biologije

Zdravi doručak u 8. c

„Zdrava prehrana” jedna je od lekcija koju smo trebali obraditi na satu Biologije.

Nastavnici je na pamet pala sjajna zamisao da održimo

„zdravi doručak”. Mi smo se odmah složili jer naš je razred poznat po tome što „voli puno učiti” pa bi nam dobro došlo malo odmora i grickanja. Svatko od nas imao je određeni zadatak: netko je trebao donijeti voće, netko pribor za jelo, netko sokove i tako se stvorila bogata trpeza. Onda smo taj dan sjeli za stol i dok nam je nastavnica uz pomoć prezentacije sve lijepo objašnjavala u vezi zdrave prehrane, mi smo se zdravo hranili.

Korina Valenta, 8.

Na nastupu sa školskim zborom

Pripreme za nastup

Članovi našeg školskog zbora rado sudjeluju na različitim manifestacijama, priredbama, brojnim prigodnim događanjima kako bi s publikom podijelili radost glazbenog izražavanja.

Tako je bilo i 30. travnja kada je zbor sudjelovao u završnici

manifestacije *Splitska čakavština* u OŠ Lučac. Na samom je početku učenica sedmog razreda Županijskom vijeću učitelja Glazbene kulture predstavila sadržaj glazbene točke. Nakon krasnog predstavljanja krenule su izvedbe pod vodstvom nastavnice Zlatke Bakotić: rap *Splitska dica*, glazbeni mix Runjićevih zabavnih melodija, talijanska kancona *O sole mio*, pjesma *Večeras je naša fešta*, *Cvit mediterana*, te poznata arija Ive Tijardovića iz operete *Splitski akvarel - O kućo mala*. Da ne zaboravimo naglasiti, nastup zbora uveličali su naši „reperi” Branko Bulić i Ante Pisac. Ali to nije sve! Nastup je bio

popraćen videoprojeksijom po idejnoj zamisli učenica 5. c razreda Mie Vrdoljak i Katarine Rađe. Vijeće je bilo oduševljeno i na samom kraju pozdravili su naš zbor velikim pljeskom.

Školski zbor na gostovanju

Tina Tuta i Dea Jelavić, 8. c

Mladi i svestrani

Naša nova Dalmatinka

Prijateljice Mihaela Vuletić i Korina Valenta

Korina Valenta (8. c) dolazi iz daleke Požege u Slavoniji. Prošle se godine preselila u Split i upisala u našu školu. Nije joj trebalo puno vremena da se sasvim prilagodi novoj školi, prijateljima i nastavnicima. Uvijek vedra i nasmijana, zrači pozitivnom energijom, a zadivljuje nas svojim talentima i već bogatim iskustvima.

Osim po podrijetlu, Korina je poznata po svom lijepom glasu te po izvedbi pjesme *Someone like you* na božićnoj priredbi. (Ima još jedna ljubav po kojoj je poznata, ali ovoga puta ćemo je ipak ostaviti skrivenom :))

Korina pohađa Glazbenu školu Josipa Hatzea, a nedavno je nastupala u „velikoj maloj” ulozi u operi *Mephistopheles* u HNK. Ta tko je ne bi intervjuirao?!

Kada si zavoljela glazbu? Koliko se dugo baviš glazbom?

Glazba mi je nekako urođena, jer smo svi u obitelji glazbeno pismeni. Prvo je starija sestra započela s glazbenom školom pa sam ja slušajući nju, uživala i onda sam se i ja upisala. Glazbom se bavim 6 godina.

Koliko često ideš u glazbenu školu, oduzima li ti to puno vremena?

U glazbenu školu idem 4 puta tjedno. Imam tri predmeta, jedan glavni i dva sporedna. Svaki traje po 45 minuta. Ne oduzima mi to puno vremena... Da ne idem u glazbenu školu, za to bih vrijeme ležala i gledala tv, a ovako pametnije iskoristim vrijeme.

Kako ti je bilo preseliti se u novi grad i školu? Jesi li se brzo uklopila u društvo?

Bilo mi je jako drago, upoznala sam nove, bolje prijatelje... Pohađam bolje škole s ozbiljnijim nastavnicima. Vrlo brzo sam se uklopila kao da se znamo 10 godina, svi su komunikativni i dragi.

Kako si se osjećala kad si nastupala na božićnoj priredbi? Jesi li zadovoljna kako si otpjevala *Someone like you*?

Bila sam vrlo uzbuđena i nisam znala da će doći toliko ljudi, ali nije mi bio problem jer sam pjevala solo pred još više ljudi. Nisam baš zadovoljna nastupom, mogla sam ja to i bolje, ali je na kraju ispalo u redu, nisam pogriješila nijedan ton, nije mi pukao glas tako... No, mogla sam imati snažniji glas, malo dati više od sebe, ali bit će bolje sljedeći put.

Koliko si se dugo pripremala za *Mephistopheles*? Koja je bila tvoja uloga?

Za *Mephistopheles* sam se pripremala 2 do 3 mjeseca. Moja uloga bila je oponašati dušu mrtvog djeteta. Prvi smo čin započeli kao zbor glumeći na pozornici, a kasnije pjevajući. Predstavu

Jedan mi je prijatelj rekao da će me prijaviti na Supertalent. Prijatelji su mi inače velika podrška i potiču me na rad s glazbom.

Jesi li zadovoljna svojim uspjehom, želiš li postići neku ozbiljniju glazbenu karijeru?

Zbor Josipa Hatzea u operi

smo zatvorili zadnjim, četvrtim činom koji je mogli bismo reći morbidan. Naš zbor je imao važnu ulogu jer smo otvorili i zatvorili operu, za mene je to najbolje i najljepše iskustvo.

Što tvoja obitelj i prijatelji misle o tvom talentu?

Obitelj me podržava, ali misle da mi od pjevanja nema baš neke koristi u budućnosti... Sviđa im se moj rad i trud, ali ponekad im idem na živce sa zavijanjem po kući. (hahaha)

Jako sam zadovoljna svojim uspjehom jer rijetko koje četrnaestogodišnjakinja pjeva u pravoj i ozbiljnoj operi. Ponosna sam na sebe, svoj trud i rad. Za budućnost ne mogu ništa reći, više to shvaćam kao nekakav hobi. Bavljenje solo pjevanjem u srednjoj školi vrlo je skupo, mora se proći puno audicija i samo određen broj prođe dalje, a ja si to ne mogu priuštiti.

Razgovarala
Vana Vestić, 8. c

Kad Nikola svira, i pčele plešu

Naš mladi pčelar i novinarka

Tražeći među učenicima one koji se ističu svojim talentom ili nekim zanimljivim hobijem, naišla sam na **Nikolu**

Goretu, učenika 8. b koji se, vjerovali ili ne, aktivno bavi pčelarstvom, u slobodno vrijeme svira i harmoniku, ali ne

samo za svoju dušu, već i za širu publiku.

Evo što nam je o svojim hobijima i poslovnim planovima otkrio Nikola.

Kada si se počeo baviti pčelarstvom?

Pčelarstvom sam se počeo baviti prije 3 godine.

Kako si došao na tu ideju, nije baš riječ o uobičajenom hobiju jednog četrnaestogodišnjaka?

Moj se susjed bavi time, pa mi se učinilo zanimljivim da i ja probam.

Gdje se nalaze košnice i koliko ih imaš?

Košnice mi se nalaze u Drnišu, a imam ih 10.

Na koji se način brineš o njima?

S ocem idem do Drniša svakih desetak dana, hranim ih i ako je potrebno liječim jer pčele mogu biti bolesne. Liječim ih biolijekovima.

Kad se već služiš biolijekovima, onda zasigurno imaš peticu iz biologije?!

Ha-ha.

Pčele nisu bezazlene životinje. Poznato je da ako si alergičan, možeš čak i umrijeti od uboda.

Jesu li te ikada izbole?

O, da i to sigurno 50-ak puta. Ako te pčela ubode u zglobovno mjesto, zglob može oteći i to može biti jako bolno pa moram paziti.

Koristiš li neku posebnu zaštitu?

Da, imam zaštitnu kapu s mrežom, rukavice i duge hlače.

Zna Nikola da u životu nije samo bitno voljeti, valja i koju kunu namaknuti. Stoga višak dobivenog meda prodaje i već stvara financijske zalihe za budućnost.

Koliko meda možeš dobiti i o čemu to ovisi?

Količine dobivenog meda ovisi o tome je li godina

medna, o samim pčelama, o biljkama i slično.

Ako nije u Drnišu među pčelama, ili u školi u kojoj na njegovu žalost provodi veći dio vremena, Nikolu ćete vjerojatno pronaći kako prebire po tipkama svoje druge velike ljubavi - harmonike.

Koliko već dugo sviraš harmoniku?

Harmoniku sviram oko dvije godine.

Ideš li u glazbenu školu?

Ne, u početku sam svirao sam, a sada me uči školovani profesor harmonikaš i sve sam bolji i bolji.

Pa onda si sigurno i negdje nastupao, zar ne?

Nekoliko puta sam svirao na krizmama, pričestima, krštenjima i to me veseli, a naravno kapne i koja kuna za džeparac.

Koji su tvoji planovi za budućnost?

Želio bih imati mnogo košnica i ozbiljnije se baviti pčelarstvom, biti dobar i cijenjen pčelar, ali i postati vrsni harmonikaš. Nadam se da će tako i biti.

A tome će valjda prethoditi srednja škola?

Još razmišljam koju bih upisao pa ti ne mogu odgovoriti na to pitanje.

Nikola, hvala ti na zanimljivom razgovoru i neka ti se ostvare sve želje i planovi za budućnost.

Razgovarala
Paula Marić, 6. d

Putovanja, izleti i ekskurzije

Tradicionalni izlet nastavnika povodom Dana škole

Prvi dani lipnja i ove su godine bili rezervirani za ugodno druženje povodom Dana škole. Tmurni oblaci nadvili su se nad Splitom tog kasnoproljetnog dana i pratili nas cijelim putem, ali to nas nije omelo da i ovaj nastavnički izlet, pomno isplaniran od strane gospodina ravnatelja, bude ugodna pustolovina lijepim i zanimljivim bosansko-hercegovačkim krajem.

Posušje - sušni kraj zapadne Hercegovine

Naše prvo odredište bio je grad Posušje u Zapadnohercegovačkoj župa-

Hercegovini. Danas ovog ušća nema, gotovo je nestala i rijeka Rama, čiji je gornji tok prekrilo Ramsko jezero, a donji tok i ušće Jablaničko jezero. Klimatski uvjeti nisu surovi zahvaljujući utjecaju

Tehničko osoblje na okupu

niji koji je uz Grude najveća općina u kojoj žive Hrvati na području Bosne i Hercegovine. Ime Posušje hrvatskog je korijena i označuje sušni kraj što je i bilo temeljno obilježje ovog kraja kroz stoljeća. Razlog dolaska bio je poziv Osnovne škole Ivana Mažuranića da uveličamo proslavu njihovog Dana škole. Zanimljiv je podatak da je Osnovna škola Ivana Mažuranića sa svojih 1758 učenika i 170 djelatnika najveća škola u Bosni i Hercegovini, a broj učenika svake godine nastavlja rasti. Nakon obilaska škole u pratnji gospodina ravnatelja Zdravka Pirića i ugodnog druženja krenuli smo prema našem sljedećem odredištu. Vožnju smo nastavili uz prigodnu glazbu i uživanje u ljepotama bosanskog krajolika.

Rama - franjevačka provincija

Općina Prozor-Rama nalazi se na ušću rijeke Rame u Neretvu, u sjevernoj

mediteranske klime, koja prodiere dolinama Neretve i Rame. Zbog toga je cijeli ovaj kraj vrlo ugodan i pitom.

Uživajući u ljepotama Ramskog jezera, krećemo u razgledavanje franjevačkog samostana Rama-Ščit smještenog na samoj obali

Razgledavanje samostanskih izložbenih eksponata

jezera u oazi mira i duhovne meditacije. Ščit je neveliko naselje, koje se do 1968. godine izdizalo iznad planine i pitome kotline kroz koju je protjecala rijeka Rama. Kada je novoizgrađeno akumulacijsko jezero potopilo velika područja Ramske doline, Ščit je ostao na malom poluočiju

zajedno s franjevačkim samostanom i crkvom. Franjevci, koji u Bosni djeluju od kraja 13. st., podigli su samostan u Rami najvjerojatnije u 15. st., prije dolaska Turaka. Godine 1687. franjevci sele u Cetinsku krajinu. Mletački vojnici su zapalili samostan i mnoge kuće u Rami, da se Turci time ne bi okoristili. Franjevci su sa sobom ponijeli neke dragocjenosti, među kojima i Gospinu sliku, koja se danas nalazi u franjevačkoj crkvi u Sinju. Godine 1873. započela je gradnja crkve, ali je dovršena tek 1881. vila je to trobrodna bazilika za koju je ideju dao fra Antun Vladić, uzevši za uzor neke crkve u Italiji, što ih je imao priliku vidjeti. U crkvu je postavljena slika Alberta de Rhodena, na kojoj su prikazani anđeli kako vraćaju Gospu Sinjsku u Ramu. Sa svojim umjetničkim sadržajima crkva u Rami predstavlja vrlo vrijednu cjelinu, po čemu se uvrštava među najbolje umjetnički uređene sakralne prostore Bosne Srebrne. Uz samostan smještena je Kuća mira koja svojim programom služi posjetiteljima u uspostavljanju duhovne harmonije narušene ratnim stradanjima.

Zasigurno najzanimljiviji dio tog velebnog kompleksa je Muzej franjevačkog samosta-

Franjevački samostan Rama-Ščit

gospodarstva, prijevoznih sredstava, stambene kulture. Treća etaža predstavlja tekstilnu radinost - proces proizvodnje i sve vrste proizvoda u uporabi. Tu je i fratarska samostanska ćelija - soba fra Jeronima Vladića. Četvrta etaža predstavlja floru sa stotinjak najčešćih biljaka s nazivima i osnovnim karakteristikama i faunu - porodice životinja u punoj životnoj formi.

Pogled na Ramsko jezero

Nakon razgledavanja laganom šetnjom obalom Ramskog jezera krećemo na naše iduće odredište rezervirano isključivo za ugodno druženje. Tmurni oblaci i kišne kapi nisu pokvarili dobro raspoloženje pa je i ovaj nastavnički izlet bio još jedna zanimljiva i zabavna avantura koje ćemo se uvijek rado sjetiti. Nestrpljivo iščekujemo naše iduće putovanje.

Iva Bečić, nastavnica

Naše slavonske skitnje

Školska ekskurzija - nezaboravne i neprospavane uspomene

Na putu prema „gore“

Tog ranog jutra, 18.9.2013., pospani, ali uzbuđeni krenuli smo prema Slavoniji započevši nezaboravnu ekskurziju. Zaustavili smo se na nekoliko odmarališta dok nismo stigli do Zagreba. U Zagrebu smo proveli mali turistički obilazak razgledavajući crkvu sv. Klare, Trg bana Josipa Jelačića, Ilicu... Čak smo se penjali uspinjačama. Nakon malo slobodnog vremena nastavili smo prema Valpovu. Tijekom cijelog putovanja šalili smo se i pričali bez obzira na to što smo bili neispavani. Navečer smo napokon došli u naš hotel *Villa Valpovo*. Nakon večere smo se spremili za disko i ples koji je uslijedio u kasnijim satima. Plesalo se i glupiralo, čak su se i naši nastavnici i nastavnica odlučili vratiti u mlade dane. Kasnije smo se spremili na spavanje.

Vukovar – grad suza i ponosa

Te noći nitko nije spavao, a morali smo se rano ustati. No nekako smo uspjeli pa smo nakon doručka krenuli prema Vukovaru. Posjetili smo Vukovarsku bolnicu gdje smo pogledali mali film koji je prikazao kako je izgledao život u Vukovaru tijekom strašne

Razrednici i pomoćnici

1991. godine. U podrumu su se nalazili umjetni ljudi, sprave i kreveti koji su još više dočarali ovo mjesto. Tu su pločice s opisima svakog dana i imenima stradalih. Bili smo i na Ovčari, Memorijalnom centru te smo se slikavali ispod Vodotornja. Svi smo proživljavali to što smo gledali i o čemu smo slušali. Bez obzira na to

Najbolji smo mi sa Ravnih njiva

što se sve odvijalo prije dva desetaka godina, u ovome se gradu posljedice rata još uvijek osjećaju i vide. Nakon toga morali smo nastaviti prema Iloku, gradu na samoj granici sa Srbijom. Poslije ručka smo nastavniku Vedranu Toliću pjevali pjesmu povodom njegovog rođendana. Ugodno smo ga iznenadili. Zatim smo posjetili iločke podruma gdje smo slušali o povijesti vina pa ga poslije i kupili kao suvenir. Naravno, vodičke i nastavnici su nam ih zaplijenili sve do povratka u Split kako ga ne bismo iskoristili u „druge“

Malo brčkanja u bazenčiću

svrhe. Vratili smo se u hotel. Čak je i hotelsko osoblje nakon večere iznenadilo našeg nastavnika ogromnom tortom s velikim svjećicama. Svi smo je na kraju podijelili pa nam je bilo malo teže plesati.

Hajduci u ophodnji

Jutro je bilo posvećeno valpovačkim dvorcima. Istražili smo njihove kule i kapelice pa se potom odvezli u Osijek. Bili smo u muzeju i malo obišli središte grada. Vrijeme je brzo prolazilo i zaputiti smo se na ručak u blizini Našica. Restoran se zove *Orlov put*, hrana je ekološka, a tu se nalazila i kočija pa smo se malo provozali. Tijekom vožnje smo se pravili hajducima podižući hajdučke zastave i pjevajući dalmatinske pjesme. Srećom, kočijaš nije imao ništa protiv

dalmatinske nostalgije. Opet smo se vratili u Osijek na gradski bazen pa u hotel. Tamo već uigrani scenarij: večera, disko i počinak.

Konji, gmazovi i ostalo

U Našicama smo posjetili dvorac slavne Dore Pejačević. Proučavali smo mnoge povijesne stvariojesusetunalazile, čak smo i svirali na Dorinu crnom klaviru. Zatim smo otišli u Zoološki vrt Bizik. Držali smo zmije: od velikih žutih do malenih crnih. Pričali smo s papigama i mazili ponije. Ručali smo u Našicama te smo potom pogledali slavnu ergelu i predstavu lipicana. Nakon toga smo se i sami igrali s njima, ali smo morali nastaviti prema Đakovu.

Posjetili smo đakovačku katedralu i bili presretni što smo imali čak tri slobodna sata. Nakupovali smo se hrane i pića te lutali po trgu. Vratili smo se u Valpovo i večerali. Uslijedio je najbolji provod u disku jer je ipak bila zadnja večer. Pjevalo se, plesalo, nije nam trebao veliki odmor. Zabava se odvijala dugo u noć, u toplu slavonsku noć...

Sve što je lijepo...

Umorni i tužni napustili smo *Villu* pa i grad Valpovo. Spakirane smo kuferne spremili u autobus i krenuli prema Splitu. U početku je vladao mir, spavali smo, a i oni koji nisu mogli sklopiti oči jedva su govorili. Napokon smo se nakon nekog vremena vratili na staro pa je opet vladala vesela atmosfera praćena pjesmom i slikavanjem. Zaustavili smo

Uvijek vjerni tebi!

se u Gospiću na ručak pa smo posjetili Memorijalni centar Nikole Tesle u Smiljanu. Proučavali smo njegove najpoznatije izume, pažljivo slušali, gledali film o samom Nikoli i igrali se poput malene djece u Teslinom čudnom igralištu. Povratak se nastavljao. Nakon brojnih odmarališta, ravnica i livada, u kasno poslijepodne ugledali smo krš znajući da smo u Dalmaciji. Uskoro je došao red i na Split. Bila je večer, oko devet sati, roditelji su nas čekali ispred škole. Morali smo im se pridružiti i bilo nam je žao što napuštamo jedni druge, eks-

Proslava za pamćenje

kurziju, nezaboravan provod te nastavnike, vodičke Anu i Ivanu, šoferu... Bilo nam je teško i ovih je pet dana prošlo brže nego bilo koji drugi dani u našem životu. Bez obzira na sve, super smo se proveli i nadamo se da će tako biti i sljedećim generacijama i da svoju ekskurziju, poput nas, ne će nikada zaboraviti.

Vana Vestić, 8. c

Uspješna športska natjecanja

Uvijek zlatne

I ove su godine naši športasi, ili bolje rečeno športasice, ostvarile brojne uspjehe na školskim natjecanjima. Natjecale su se u košarci, badmintonu, odbojci, nogometu, rukometu te atletici.

BADMINTON

Prvo mjesto u badmintonu

Naše badmitonašice Sara Vukić (8. d), Mia Peljto (8. c), Matea Kovačević (8. b) te Lucija Mudrinić (7. c) osvojile su **prvo mjesto** na školskom natjecanju u OŠ Visoka. Najprije su porazile ekipu s Mejaša, zatim ekipu iz OŠ Visoka koje su šest godina za

redom bile prve i, na kraju, ekipu iz OŠ Strožanac. Uskoro je došlo i županijsko natjecanje koje se također održavalo u OŠ Visoka. S velikim naporom i još većim trudom i tamo su uspjele ostvariti nevjerovatan uspjeh. Porazile su OŠ Don Lovre Katića, a kasnije u napetoj završnici i OŠ Komiža.

NOGOMET

Prvo mjesto osvojile su naše nogometašice igrajući utakmice u OŠ Trstenik. Bez problema su porazile OŠ Pujanki 5:1 te OŠ Manuš 5:1.

U Dugopolju su naše nogometašice odigrale prvo kolo poluzavršne skupine SPLIT-KAŠTELA-SOLIN.

Osvojile su drugo mjesto, ali su odustale u drugom kolu poluzavršne skupine SINJ-OMIŠ-MAKARSKA-VRGORAC.

Osim ovih velikih uspjeha naše cure su osvojile drugo mjesto u skupini iz košarke, peto mjesto na školskom natjecanju iz odbojke te četvrto mjesto na školskom natjecanju iz atletike.

Uspješne odbojkašice

Mia Peljto, 8. c

Opet su prve! 19.3. naše su se cure zajedno s još 3 škole uputile na Regionalno natjecanje u badmintonu u Šibenik. Tamo su osvojile izvrsno 3. mjesto. Naravno, ovih rezultata ne bi bilo bez potpore nastavnice Bakalar.

Naše mlade nade

Branko okičen medaljama

U našim klupama sjede mnogi zanimljivi i svestrani učenici. Maslačak upravo takvima daje priliku. Tako smo saznali i za jednog uspješnog šestaša koji nakon nastave odlazi u lov na medalje. Riječ je o **Branku Buliću**, učeniku 6. d razreda koji obožava judo (i još mnogo toga). Donosimo vam razgovor s njim u kojem ćete otkriti kako je zavolio taj šport, koliko često trenira, nastupa...

Imaš li puno medalja?

Imam jako puno medalja. Ukupno oko 30, možda i malo više.

Na koliko si natjecanja bio i jesi li na svim pobijedio?

Nastupao sam na 60-ak natjecanja, ali nažalost, nisam na svim pobijedio.

Kako si počeo trenirati?

Počeo sam trenirati sa 7 godina. Jedne me je večeri prijatelj odveo da

pogledamo tečaj juda. Taj mi se šport učinio izazovnim i zanimljivim, onda sam se upisao i evo, treniram već šest godina.

U kojem klubu treniraš?

Treniram u judo klubu Split.

Gdje si sve nastupao i osvojio medalje?

Nastupam po cijeloj Hrvatskoj i susjednim zemljama.

Osvojio sam medalje u Rijeci, Zagrebu, Splitu, Nikšiću, Podgorici (Crna Gora), Beogradu, Somboru, Novom Sadu (Srbija), Bihać i Sarajevo (Bosna i Hercegovina).

Gdje bi još volio putovati?

Volio bih još ići u Italiju, Grčku, Portugal i Makedoniju.

Na koliko si državnih natjecanja nastupao?

Bio sam na 3 državna natjecanja, na jednom sam bio 18. od 30 boraca, na drugom 20., a na posljednjem u Solinu zauzeo sam sedmo mjesto. Sedam je inače moj sretni broj.

Kakvi su tvoji planovi za budućnost?

Pa... želio bih postati kuhar zato što jako volim kuhati, ali uz to bih volio nastaviti trenirati judo.

Voliš li samo svoje medalje ili ti srce pripada nekome drugome?

Srce mi ipak pripada nekom drugom, ali medalje su moja velika radost.

Što ti je, osim medalja, donio ovaj sport?

Judo mi je osim medalja donio puno putovanja, nova prijateljstva, zabavu i evo sad priliku za razgovor za *Maslačak*.

A *Maslačak* Branku želi još puno uspjeha na svim terenima!

Angela Čorić, 6. d
(Razgovarala i zapisala)

Ništa ispod olimpijske medalje!

Chiara, mlada plivačica

Chiara Kesić, učenica 6. c, svakog dana prije i poslije nastave pliva, pliva..., a zatim uči, sprema se za školu. Otkrit ćemo vam kako se počela baviti plivanjem i kakvi su njezini planovi za budućnost.

Kada je počela tvoja plivačka karijera?

Moja je karijera započela prije 3 godine, nakon teške operacije lakta. S plivanjem sam se počela baviti

dosta kasno u usporedbi s ostalima, s 10 godina.

Koji je tvoj najveći uspjeh na natjecanjima?

Moj najveći uspjeh bilo je 6. mjesto na ovogodišnjem Državnom prvenstvu Hrvatske.

Tko je zaslužan za tvoju ljubav prema plivanju?

Zaslužan je prvenstveno moj otac, kao i moja sestra, koji su također imali uspješnu plivačku karijeru.

Koliko često treniraš?

Treninzi su mi svakim danom osim nedjeljom.

Jesu li treninzi naporni?

Ponekad znaju biti preteški jer imamo vježbe u tere-tani, moram se ustajati u pet ujutro i biti u bazenu u šest, ali volim taj šport i zbog toga mi nije teško.

Koji ti stil najbolje ide?

Najbolje mi ide kraul (slobodno) i delfin.

Koji ti je najveći san?

Kao i svim pravim športašima: doći do Olimpijskih igara.

I za kraj, što bi poručila čitateljima ako se žele baviti plivanjem?

Poručila bih im da se trud u životu na kraju uvijek isplati. Bavljenje športom ima brojne prednosti, medalje i natjecanja samo su dio te priče.

Sara Popović, 6. c
(Razgovarala i zapisala)

Svjetsko nogometno prvenstvo

Još malo i..... POČINJE!!!

Nogomet – najvažnija sporedna stvar na svijetu. U zadnjih **150 godina** nogomet je doživio svoj procvat. Pokrenuto je na stotine različitih natjecanja, ali nijedno se ne može mjeriti s općim zanimanjem i prestižem koje ima Svjetsko prvenstvo. Od skromnog početka sa samo **13 država**, naraslo je do **204 države** koje su se željele kvalificirati za Svjetsko prvenstvo 2014. Toliko se razvio da se predviđa da će gotovo **milijarda ljudi ove godine pratiti finale Svjetskog nogometnog prvenstva**. Svake četiri godine, FIFA (Fédération Internationale de Football Association) organizira Svjetsko nogometno prvenstvo. To je jedinstveno nogometno natjecanje koje privlači brojnu pozornost medija. San svakoga igrača je da zaigra za svoju nacionalnu vrstu na tom velebnog događaju.

Povijest svjetskih prvenstava i uspješne reprezentacije

Prvo svjetsko prvenstvo – od 1928.g.

Nakon Olimpijade 1928. godine, FIFA je konačno odlučila stvoriti vlastito nogometno natjecanje nezavisno od Olimpijskih igara. Nakon što je već odlučeno da će Urugvaj ugostiti prvo svjetsko prvenstvo, pojavio se problem s europskim državama koje nisu htjeli slati svoje reprezentacije na skupi put preko Atlantskog oceana. Nakon što im je FIFA obećala financirati put, Belgija, Francuska, Rumunjska i Jugoslavija bile su jedine četiri europske države koje su prisustvovalе prvom svjetskom prvenstvu. U finalu je domaćin **Urugvaj** pred 93 000 gledatelja svladao

Argentinu rezultatom 4-2 i tako postao **prva reprezentacija s naslovom svjetskoga prvaka**.

U svim dosadašnjim prvenstvima 78 reprezentacija se kvalificiralo na barem jednu završnicu svjetskih prvenstava. **Brazil je najuspješnija reprezentacija** s pet osvojenih naslova, a također je jedina momčad koja je nastupila na svim završnicama svjetskih prvenstava. **Brazilski**

Za nekoliko dana počinje Svjetsko nogometno prvenstvo. Niste znali, a?! Teško je propustiti takvu informaciju čak i kad vas nogomet ne zanima ni pod razno. Ipak, malo će biti onih koji će 12. lipnja u 22 sata biti daleko od televizora... Da bismo vam skratili muke i iščekivanje, evo priča kako je sve to počelo...

se uspjela kvalificirati na Svjetsko prvenstvo održano u Južnoafričkoj Republici 2010. godine nakon što je kvalifikacijsku skupinu završila na trećem mjestu iza Engleske i

velemajstor **Ronaldo Luís Nazário de Lima** najbolji je strijelac svjetskih prvenstava s 15 postignutih pogodaka.

Hrvatska na svjetskim prvenstvima

Prvi nastup 1998.g. u Francuskoj

Hrvatska nogometna reprezentacija kvalificirala se i nastupila na tri Svjetska nogometna prvenstva zaredom u razdoblju od 1998. do 2006. godine, ali nije

Ukrajine. Premda je postala službenom članicom FIFA-e i UEFA-e 1992. godine, nije mogla nastupiti na Svjetskom prvenstvu održanom u SAD-u 1994. godine budući da su kvalifikacije za to natjecanje započele prije njezinog službenog početka članstva.

1998. je Hrvatska pod vodstvom **Miroslava Ćire Blaževića** nastupala na Svjetskom prvenstvu u Francuskoj. U poluzavršnici su nas nadigrali domaćini Francuzi rezultatom 2:1. U utakmici za treće mjesto Hrvatska se susrela s reprezentacijom Nizozemske koju su dobili 2:1, a zbog pogotka

Bijelo-crvena polja hrvatska, na dresu sjete me da ja volim te....

Najuspješnije momčadi:

Momčad	Broj osvojenih naslova
 Brazil	5 (1958., 1962., 1970., 1994., 2002.)
 Italija	4 (1934., 1938., 1982., 2006.)
 Njemačka	3 (1954., 1974., 1990.)
 Argentina	2 (1978., 1986.)
 Urugvaj	2 (1930., 1950.)
 Francuska	1 (1998.)
 Engleska	1 (1966.)
 Španjolska	1 (2010.)

kojeg je postigao, Davor Šuker je postao najbolji strijelac prvenstva te osvajajući nagrade Zlatna kopačka. Budući da je osvajanje trećeg mjesta na Svjetskom prvenstvu **smatra**no jednim od najboljih nogometnih debija u povijesti, Hrvatska je u siječnju 1999. g. postavljena na treće mjesto FIFA-ine ljestvice što ujedno označava i njezin najbolji plasman do danas. Na ostala dva natjecanja na kojima je nastupila, reprezentacija Hrvatske eliminirana je nakon razigravanja po skupinama.

Svjetsko prvenstvo u Brazilu 2014. – po dvadeseti put

Svjetsko prvenstvo u nogometu 2014. koje se održava u Brazilu je dvadeseto izdanje Svjetskog nogometnog prvenstva, koje će se igrati od **12. lipnja do 13. srpnja 2014.** Ovo je drugi put da je Brazil domaćin Svjetskog nogometnog prvenstva, nakon 1950. godine. Kvalifikacijama su pristupile 203 reprezentacije koje se bore za 31 mjesto na završnici prvenstva. Utakmice će se igrati na **12 stadiona** u isto toliko gradova. To su: Rio de Janeiro, Brasília, Sao Paulo, Fortaleza, Bela Horizonte, Porta Alegre, Salvador, Recife, Cuiaba, Manaus, Natal i Curitiba.

Ždrijebom održanim 6. prosinca 2013. odlučeno je da će naša nacionalna vrsta igrati u skupini A, skupa s domaćinom Brazilom, Meksikom i Kamerunom.

Pripremili:
Joško Kristić i Ivan Elez, 8. d

Najbolji strijelci:

Igrač / Broj pogodaka		
 Ronaldo	15	
 Gerd Müller	14	
 Miroslav Klose	14	
 Just Fontaine	13	
 Pelé	12	
 Jürgen Klinsmann	11	
 Sándor Kocsis	11	

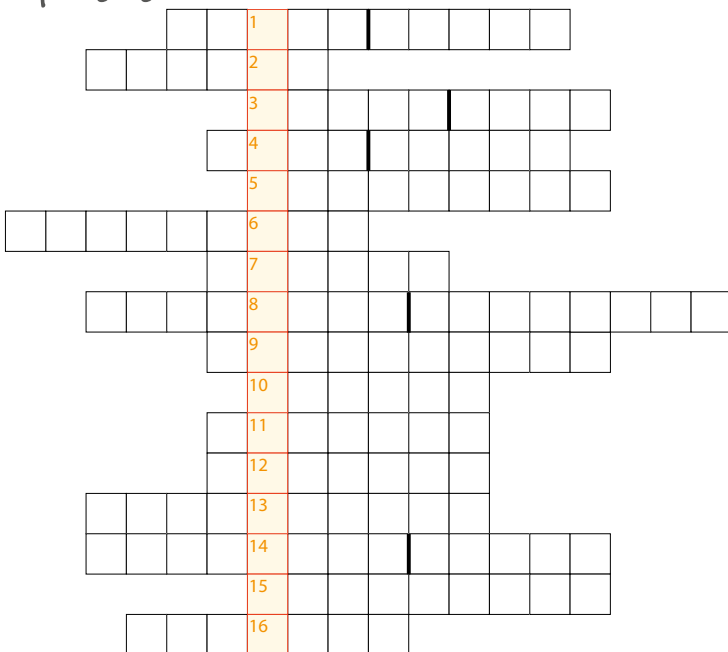

Hrvatski izbornik Niko Kovač

Prisjetite se ključnih trenutaka i imena hrvatske reprezentacije kroz povijest. Sve pojmove upisujete vodoravno. U označenom okomitom stupcu dobit ćete navijački pozdrav sastavljača ispunjaljke.

Ispunjaljka

- Najbolji strijelac u povijesti hrvatske reprezentacije.
- Naš „veznjak” iz Reala.
- Kapetan hrvatske reprezentacije.
- Trenutni izbornik hrvatske reprezentacije.
- Samo je jedan Mario, Mario ...
- Igrač koji nas nikada nije iznevjerio, a njegovo radno mjesto je branka.
- Ime otočne države koju smo pobijedili u kvalifikacijama za SP.
- Najznačajniji izbornik hrvatske nogometne reprezentacije (prezime pa ime)
- Najveću gol razliku, 7:0, ostvarili smo nad reprezentacijom....
- Domaćin SP-a 2014.
- me države u kojoj je 1928.g. održano prvo SP.
- Naš reprezentativac i kapetan Seville.
- Ime reprezentacije koju smo porazili 1998. u lovu na brončanu medalju.
- Kapetan Vatretnih 1998.
- Klub u kojem trenutno igra Vedran Ćorluka, nije vlak nego...
- Stup naše obrane, Joe...

Marino Bulat i Antonio Jurko, 8. c

Crometaljka

Otkrij tko će braniti hrvatske boje na terenu!

Anka, ‘tić viri.

Ova mi čeka toć!

A Vlado da se duri?

Krao Mamiću džin.

Luka Harašić, 6. d

Glazbeni kutak

Dragi naši učenici, u ovom kvizu možete provjeriti svoje znanje u svijetu glazbe. Nadamo se da imate sličan glazbeni ukus kao i sastavljačica ovih redaka. Ukoliko ne znate odgovor na neko pitanje, YouTube u ruke i sve će se riješiti (ili još jednostavnije „poćirite” u rješenja)...

1. Veliki hit pod imenom

„Stay” izvodi:

- a) Katy Perry
- b) Beyonce ft. Shakira
- c) Rihanna ft. Mikky Ekko.

2. Pjesmu „Partition” napisali su:

- a) „The Dream”, Justin Timberlake, Timbaland, Jerome Harmon, Beyoncé, Dwaine Weir, Mike Dean
- b) Beyoncé, Jay Z, Wesley Pentz, David Taylor
- c) Adidja Palmer, Amanda Ghost, Ian Dench.

3. Pjesmu „Confident” izvodi:

- a) Tyga ft. Justin Bieber
- b) Justin Bieber ft. Chance The Rapper
- c) Usher ft. Justin Bieber.

4. Megapopularni hit „Happy” koji je u kratkom vremenu rasplesao i razveselio svijet napisao je:

- a) One Direction
- b) Pharrell Williams
- c) Justin Bieber.

5. Prva pjesma muškog boybenda 1D je:

- a) Little Things
- b) What makes you beautiful
- c) One thing.

6. Ženski bend čije su pjesme poput „DNA” „Word up” i „Move” zarazile svijet je:

- a) Feminem
- b) Spice Girls
- c) Little mix.

7. Jedan od najpoznatijih repera današnjice koji je u suradnji za Rihannom napisao veliki hit „The Monster” zove se:

- a) Snoop dogg
- b) Eminem
- c) Jay Z.

8. Naša domaća pjevačica koja već godinama vlada domaćom scenom hitovima poput: „Hurem”, „Dobrodošao u klub” te „Uzbuna” zove se:

- a) Severina
- b) Petra Kovačević
- c) Jelena Rozga.

9. Mladi pjevač koji je sigurno osvojio srca obožavateljica diljem Hrvatske, ali i dalje hitovima „Jedna noć”, „Škripi veza” i „Bolja od najbolje” zove se:

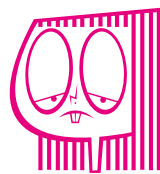
- a) Petar Grašo
- b) Ivan Zak
- c) Željko Bebek.

10. Osim solo izvođača u Hrvatskoj su u posljednje vrijeme postale popularnije klapе. Jedna od prvih te jedna od najpoznatijih s pjesmama kao što su: „Kad je pošla ća”, „Prsti zapleteni” je:

- a) Klapa Intrade
- b) Klapa Rišpet
- c) Klapa Cambi.

Mia Peljto, 8. c

Malo bisera... Brljologija

N: Koje su plave ribe?

U: Dupin, pa i on je plav... (8. c)

U: Jesmo mi prapricu vidili u muzeju školjaka? (7. a)

N: Po čemu je morski konjic značajan?

U: On je okomit. (6. d)

N: Što je to mriješćenje?

U: Paa... To je ono... kad žabe idu napraviti bebu. (7. c)

N: Što si naučio o spolnosti?

U: Građu spužve. (8. d)

N: Gdje se nalaze geni?

U: U grlu! (8. c)

U: Ovdje prevladava velika zajednica drveća i bića (8. a)

N: Tko je srodnik guštera?

U: Jastog! (7. b)

N: Što je narkomanija?

U: Vrsta duhana! (8. c)

N: Što je zavojita trihina?... Da ti pomognem, ona se nalazi u mišićima.

U: A je, je... to je kad miš pojede svinju. (7. a)

N: Gdje svrstavamo komarca?

U: U sisavce. (6. d)

N: Koji organizmi dolaze na vino?

U: Muhe. (8. d)

N: Što mi možete reći o slonovima?

U: Imaju noge. (8. d)

N: Što je polucija?

U: Spontano izbacivanje zrele jajne stanice?

N: Gdje je centar za ravnotežu?

U: U kosturu. (8. d)

N: Na što te podsjeća golub?

U: Na hranu. (6. d)

N: Reci nam neko aromatično bilje.

U: Loza (8. a)

N: Kada se zjenica suzi?

U: Kada dođe bljesak tame. (8. a)

N: Što svaka žena ima kroz 28-31 dan?

U: Onu neku bestribulaciju. (8. a)

N: Koja je funkcija obrva?

U: Da se ne spoje. (8. b)

N: Kako dijete diše u majčinom stomaku?

U: Na škрге. (7. c)

N: Što je albinizam?

U: Prisilno nametanje albanskog jezika. (8. c)

N: Što vidimo kad prerežemo kost?

U: Lomove. (8. c)

N: Ne znaš ništa.

U: Znam, sve san ovo sad sluša o bakterijama!

N: Super, a ja sam govorila o virusima! (7. c)

N: Gdje se događa oplodnja?

U: U rodilištu. (8. d)

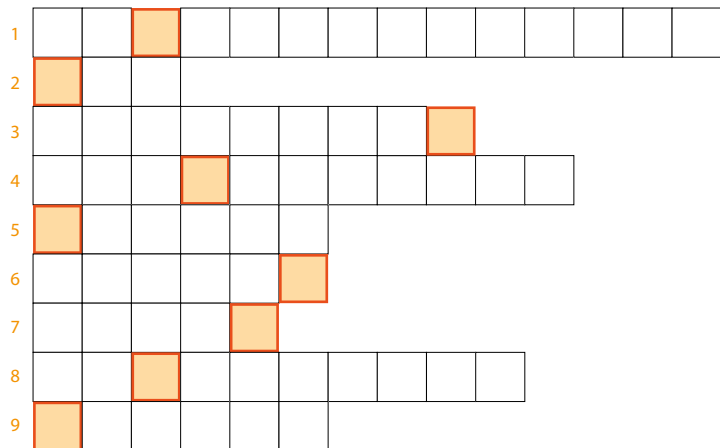
U: Nastavnice, ako je kriv zadatak jel 'nan se boduje odgovor? (7. c)

Za male i velike glave

Misliš da dobro vladaš općom kulturom, da je tvoje znanje vrijedno spomena? E, pa onda je ovo pravi zadatak za tebe. Malo povijesti, malo politike i geografije...i ubrzo ćeš dobiti konačno rješenje u označenim poljima.

Ispunjaljka

Vodoravno

1. Najpoznatija palača u Splitu...
2. Kako se zove otok na kojem se nalazi naša poznata solana?
3. Kako se preziva aktualni predsjednik RH?
4. $7 \times 8 = ?$ (riječima)
5. Glavni grad Hrvatske?
6. Prezime prvog hrvatskog predsjednika?
7. Najveći hrvatski poluotok?
8. Poznata viteška igra je....
9. Zagonetnost ili

Sastavili:

Vando Peić i Korina Valenta, 8. c

Zbrka u knjižnici

Preko noći u školskoj se knjižnici dogodio kaos! Naslovi su odlučili zamijeniti mjesta i tako izazvali pravu pomutnju među čitateljima. Pomozi knjižničarki da naslove vrati na odgovarajuće mjesto! Precrtaj netočni dio naslova i na crtiće upiši točan naslov knjige.

_____ Grga Čvarak i gitara (Lj. Bauer)

_____ Mali tajni dnevnik (S. Tomaš)

_____ Priče iz Narnije (C. S. Lewis)

_____ Starac i prosjak (E. Hemingway)

_____ Pale sam u Parizu (J. Singsgaard)

_____ Divlji Jože (B. Prosenjak)

_____ Čudnovate zgođe Pauline P. (Sanja Pilić)

_____ Tajna o džungli (R. Kipling)

_____ Mali galeb (A. S. Exupery)

_____ Junaci u Ulici lipa (F. Molnar)

Karla Božić Petričević, 6. d

P	B	E	L	A	Ć	N	A	M	A	G	U	Š	A	Ć	B
I	E	Ć	I	T	M	E	Š	T	A	R	U	R	A	I	E
N	L	Š	B	A	K	A	T	R	I	D	A	C	Č	A	V
E	A	K	K	V	Č	Ć	E	L	A	K	S	V	A	K	A
Z	J	U	U	A	D	A	L	U	D	N	E	M	K	E	N
I	G	R	Š	B	R	D	F	F	A	Ž	O	L	U	G	D
P	R	E	I	H	A	I	I	E	A	J	E	M	L	J	A
I	I	A	N	K	R	Š	J	R	L	E	Č	N	A	R	B
T	J	R	Š	B	A	P	L	J	A	A	Ž	A	D	P	P
U	P	T	Ć	A	M	E	N	L	C	J	E	L	O	A	N
R	I	S	A	N	A	T	L	A	N	C	U	N	S	J	O
Ž	J	I	P	A	K	P	A	N	E	I	R	K	T	E	O
M	A	N	I	K	Š	Š	S	U	D	L	Š	U	E	R	L
U	T	A	T	U	R	V	Z	R	E	A	Ž	S	J	A	K
L	B	M	C	O	N	J	A	F	I	R	Ć	A	C	A	M
Č	E	R	B	O	C	U	N	P	K	O	R	A	K	U	C

Splitosmjerka

Sve je manje „splitskih riči” u splitskom govoru... Podsjetit ćemo vas na neke od njih... Uglavnom je riječ o „poznatijim”, „interdalmatinskim ričima”,... Ako koju ne znate, brzo kod none i nonota (ako ne žive iza sedam gora...)

Očale, olovku i rječnik u ruke pa ćeš splitosmjerku riješiti bez po muke!

PEŠKARIJA, PINEZI, ŠKURE, KUŠIN, BAVA, BELAJ, BEVANDA, BIČVE, BOCUN, BORŠA, FERAL, ČAKULA, BRANČE, ČAKLO, CUKAR, ČER, DIŠPET, FAŽOL, GRIJ, KAIĆ, KREDENCA, LANCUN, MANISTRA, MEŠTAR, PAJER, PITUR, PIJAT, ŠUGAMAN, ŠKINA, KATRIGA, SKALE, KAMARA, PIRUN, POSTEJA, ŽMUL, MENDULA, MACA, OČALE, BANAK, TIĆ, MEJA, URA, ŠČAP,

Josip Milić, 8- d

Crobiseri

N: Za koji su se jezik borili Hrvati?
U: Za latinski. (7. a)

N: Tko je izmislio lirsku pjesmu?
U: Ličani. (5. d)

N: Ono što je Arapima Kuran nama je ...
U: Lektira. (6. c)

N: Kakvi su bili prvi filmovi?
U: Bili su nijemi i bez zvuka. (7. a)

N: Gdje je Kishon bio zarobljen?
U: Kishon je bio zarobljen u kontracepcijskim logorima. (8. b)

N: Napišite svršene glagole od nesvršenih: „cijediti” i „pjevati”.
U: Cijediti-cidit, pjevati-pivat. (6. d)

N: Napišite komentar kraja utakmice Hajduk-Dinamo.
U: Nastavnice, mogu li ja staviti da Čorluka igra u Hajduka? (6. d)

N: Kakva je obitelj Labudan?
U: Sirova. (8. d)

N: Kako se zovu pjesme koje opisuju krajolik?
U: Pazažne. (5. d)

U: Nismo mi slikari da pišemo pisme. (8. b)

N: Koji su filmski rodovi?
U: Dokumentarni, animirani i razigrani. (5. d)

N: Bosančica nije bila lijepa dama iz Bosne nego...
U: Iz Hercegovine! (6. c)

N: Što je registratura?
U: Ono di te zapamti. (7. c)

Kad brojevi prolupaju...

N: Ako imaš sto lipa koliko imaš kuna?
U: Sto. (5. a)

N: Zašto je mnogima kalkulator najbolji prijatelj?
U: Zato što se na njega uvijek može računati. (5. a)

N: Ti imaš 5 kuna i podijeliš sa 2, koliko ti ostane?
U: Pa, valjda 4... (8. a)

In engliš pliz!

N: When did you go to bed last night?
U: Yes! (8. c)

N: When do we celebrate thanksgiving?
U: On fourth Tuesday in Wednesday. (8. d)

N: Who was Cleopatra?
U: The most beautiful man in Egypt. (6. c)

N: Where are you from?
U: I'm from hospital. (5. a)

N: Who was Ra?
U: Ra was a sun of god. (6. d)

U: Kako se kaže "yes" na engleskom? (5. d)

N: Gdje se nalazi London Eye?
U: U Zadru! (8. c)

N: Nađite mi hrvatsku riječ za „shepherd”!
U: Čoban! (6. b)

Gli scherzi

N: Prevedi ovu rečenicu: Marina aiuta la mamma.
U: Marina je ljuta na mamu. (5. a)

N: Kako će te reći: „Maria je pametna”?
U: Maria è intelligente!
N: A Dino?
U: Nikako!!!

N: Ako Talijani govore talijanski, gdje žive?
U: U Talijanskoj. (5. a)

Lupetanja, blebetanja i sl.

U: Nastavnice, 'očete ispitivat s početka ili s kraja?
N: Da. (7. a)

Majka: Ima li petica u školi?
Sin: Ima, dobivaju djeca. (5. a)

N: Kako se osjećaš kada netko drugi radi nešto za tebe?
U: Odmorno. (6. d)

N: Što znači "Ispeci pa reci"?
U: To je ono kad mama ispeće kolač i ti ga probaš pa te pita kakav je. (5. d)

N: Što možete ubrati na Pagu?
U: Paški sir. (8. a)

U: (na testu) Nisam prepisivala, samo sam gledala je l' točno!!! (5. d)

N: Dino, ne kolutaj očima!
U: Ne kolutam, samo ih okrećem. (5. d)

N: Jel' ti razlikuješ kada se treba govoriti, a kada ne?
U: Kad se govori - govori se, a kad ne, onda opet! (5. d)

U: Kad spomeneš pizzu sline ti zazubice. (7. a)

N: Kako bi slijepoj osobi opisao crvenu boju?
U: Da bi mu da pomiriše kapulu, a l' prvo bi mu reka' da zatvori oči. (7. a)

N: Zatvori jezik! (5. c)

N: Kasnije ćemo riješiti zadatak pod brojem A. (5. c)

N: Ima li tko da je odsutan?
Nek se javi! (5. c)

N: Kako se zvao Monalisin muž?
U: Leonardo Da Vinci. (6. d)

N: Što prodaju na Benkovačkom sajmu?
U: Bubrege. (8. d)

N: Kako se zvao prvi američki auto?
U: Fičo! (6. d)

N: Sjedni, dobro si ovo odgovorio.
U: Ma šest, brale! (8. c)

Bisere prikupili:

Lucija Mandarić 5. a
Mara Kristina Barišić 5. b
Eni Marinelić 5. c
Ivana Kristić 5. d

Matea Ivančević 6. b
Antonela Jukić 6. b
Blanka Kelava 6. c
Josip Omazić 6. d
Mirjam Lejo 6. d

Luka Delić 7. a
Karla Miljak 7. b
Gabrijela Glavan 7. c

Petra Udiljak 8. a
Karla Vrvilo 8. b
Vana Vestić 8. c
Tea Dević 8. d

N: Imaš li radnu?
U: Da, ali nije sada tu. (7. c)

N: Izadi odmah odgovarati!
U: Nastavnice, nisan ja učija, dajte mi 2. (8. a)

U: Nastavnice, mogu sjest u zadnju klupu, ništa ne vidim? (8. c)

N: Recite svim vašim roditeljima... (5. b)

U: Možete li me ispitati?
N: Ne mogu, ne da mi se danas na psihijatriju. (8. c)

N: U bilježnicu zapišite tu riječ crvenom bojom.
Učenik napiše: Crvenom Bojom. (6. d)

N: Prati što ti govorim, nemoj me gledati, nizam ljepotica!
U: Ne brinite, nizam ni mislio. (5. a)

U: Vidi Marte, uskladila je bičve i čarape! (8. b)

U: Imate li knjigu „Dinamo je najveći prvak“?
K: Bajke su tamo na trećoj polici. (5. a)

N: Djeco, znate li da Kinezi imaju oko 47 000 znakova, ali dovoljno im je poznavati 3 000 do 4 000 znakova?!
U: Znamo nastavnice, nego ja sam razmišljao kolika im je tipkovnica? (5. b)

N: Sljedeći četvrtak ću vam dati nenajavljeni kontrolni! (5. b)

Zemljotres

U1: Nastavnice, jel' Barack Obama predsjednik samo jedne ili obe Amerike?
U2: Ja mislim samo Južne Amerike. (6. d)

N: Koje su tri rase na svijetu?
U: Crna, bijela i crvena! (6. b)

N: Što je Mosor?
U: Mosor je pustinja. (5. a)

N: Što je nafta?
U: Zemni plin. (8. b)

N: Koja je najdulja rijeka Sjeverne Amerike?
U: Mississipi.
U2 (prepričava): Ona je rekla Mississipi umjesto Mississipi... (6. b)

N: Kakva je zemlja u Gorskoj Hrvatskoj?
U: Dobra. (8. d)

N: Na čemu se temelji gospodarski razvoj Kanade?
U: Temelji se na nafti, kravi i drugim životinjama. (6. d)

N: Što je Motovun?
U: Poznato mi je to... Je li to možda gljiva? (8. a)

N: Gdje je Dalmatinska zagora?
U: Tamo negdi oko Zagreba (8. a)

N: Kako dijelimo stanovništvo prema dobnoj strukturi?
U: Na mrtve i žive. (8. a)

N: Što je Opatija prije bila?
U: Skijalište. (8. d)

U: U Londonu imamo nekoliko važnijih gradova npr. Manchester, Liverpool... (7. a)

N: Koji je glavni grad Velike Britanije?
U: Ujedinjeno Kraljevstvo. (7. b)

N: Koja je još naša susjedna država bila u Jugoslaviji?
U: Mađarska (8. d)

N: Koja je najveća rijeka u Kini?
U: Cetina! (6. d)

N: Koja je to zemlja s najvećim brojem stanovnika?
U: Kindija! (6. b)

N: Svi znamo da si loš u zemljopisu, ali evo prilike da dobiješ peticu. Koliko je

udaljena Zemlja od Sunca?
U: Isto onoliko, koliko ja od petice iz zemljopisa. (5. b)

N: Što je ozon?
U: Ono šta je oko nas i šta je puno rupa. (7. c)

N: Što je najpliće i najveće na svijetu?
U: Bačvice. (5. d)

N: Koliko godina ima mjeseci?
U: 365, a svake prijestupne godine 366. (5. b)

U: Nastavnice, kada je umrlo Mrtvo more? (5. b)

N: Bura najviše puše na brdima.
U: Nastavnice, je li mislite na kvart Brda? (8. a)

N: Kako ćeš se orijentirati u jednom gradu?
U: Pomoću mravinjaka.
N: Ma jee, sad ćeš nosit i mrave sa sobom! (5. d)

N: Zašto bi voljela ići u Francusku?
U: Da vidim kraljicu Elizabetu... (7. b)

Biseri kroz vrijeme

N: U kojem smo stoljeću?
U: 20. (7. c)

N: (trinaestogodišnjacima) Koliko ste vi imali godina u Domovinskom ratu? (7. a)

N: Po kome su Židovi dobili ime?
U: Po piramidama! (5. a)

N: Tessa je bio Grk.
U: Iz koje je države on bija? (7. a)

N: Kojoj su se životinji klanjali primitivni narodi?
U: Mumiji. (5. a)

N: Koliko su godina Izraelci lutali pustinjom?
U: Četiri.
N: Plus 36?
U: Tridesetak. (5. a)

N: Koja su tu bila carstva?
U: Paleozoik, mezozoik... (7. a)

N: Zašto su Grci krenuli u kolonije?
U: Nisu imali struje. (5. a)

Na vjeri

N: Koje je zadnje dobro djelo koje si napravio?
U: Otušira san se. (5. a)

N: Čega je sv. Nikola zaštitnik?
U: Darova! (5. d)

N: Koliko Biblija ima knjiga?
U: Pa valjda jednu! (5. a)

N: Gdje su nastale prve biblije?
U: U knjižnici. (5. a)

N: Kako se zvao starozavjetni prorok?
U: Izia. (7. a)

N: Što znači INRI?
U: Isus Nazarećanin rodom Imoćanin. (8. d)

N: Kako se zove Muhamedov prelazak iz Meke u Medinu?
U: Putovanje. (6. c)

N: Kako se naziva mjesto u pustinji gdje ima vode?
U: Bunar. (6. c)

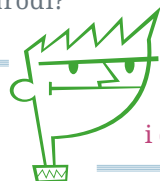
N: Što su Arapi nosili u pohodima?
U: Gas maske. (6. c)

N: Zašto je Bog dopustio II. svj. rat?
U: Pa da se malo očistimo (8. a)

N: Kada je Cvjetnica?
U: U nedjelju.
N: Koji je onda drugi naziv za Cvjetnicu?
U: Veliki Četvrtak (8. a)

N: Tri biblijske književne vrste?
U: Štokavsko, kajkavsko i čakavsko narječje. (5. d)

N: Što bosanska crkva nije uzimala?
U: Hostije. (6. c)

Škatula za sne

Osim u školskom listu, o događanjima na našim hodnicima, u učionicama i zbornici možete svakodnevno saznati više na web-stranici škole koju brižno uređuje nastavnica Andrea Norac. U suradnji s ostalim kolegama i učenicima gotovo svakodnevno nižu se sličice iz školskog života. Dok web-stranica ima zadatak bilježiti tekuća zbivanja, u školskom listu na kraju nastavne godine izdvajamo ona ključna u opširnijem obliku.

Jedna od novina na stranicama naše škole jest projekt Škatula za sne nastao kao plod suradnje nastavnice Norac, knjižničarke Bonači, ali i učenika, roditelja, nastavnika... Naime, cilj projekta je prikupiti različite fotografije iz prošlosti koje prikazuju učenike, nastavnike, razne događaje, susrete...

Zasad je prikupljeno petstotinjak fotografija koje s interesom pregledavaju i mladi, i stari.

U sklopu ovog projekta kojim se želi čitatelje podsjetiti na vremena koja su iza nas, na stranicama škole objavljeni su Ljetopis i Spomenica gdje je zabilježeno 470(!) stranica školske povijesti od 1979. g. Riječ je o važnim školskim dokumentima koje s ljubavlju ispunjava ravnatelj škole gosp. Miljenko Bitanga, a prije njega je to s istim žarom radio njegov prethodnik, pok. Mijo Brstilo.

Ukoliko na odabranim fotografijama ne pronađete željeno lice, svakako posjetite stranicu škole i otvorite Škatulu za sne!